

ከባድ ወንጌል

ተጠበቁ

የገላትያ መልእክት ትርጉም

**በመምህር ተከስተ ሜኔ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ
የፈለገ ሕይወት ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን ሰባኤ ወንጌል
ዳላስ ቴክሳስ**

ጳጥሪ ፱.ም

(2019)

አሜሪካ

ይህን መጽሐፍ ያለ ደራሲው ፈቃድ በሙሉም ቢሆን በክፍል
በማንኛውም መንገድ ማባዛት ወይም ማሳተም በሕግ የተከለከለ
ነው።

© Copy right Tekeste Chane Alemaw
All rights reserved 2019

Address:

Tekeste Chane Alemawe
E-mail- tekeste.chane@yahoo.com
USA
+251911642916 Addis Ababa

ምስጋና

ከሁሉም በፊት ላዳነኝ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና
ይሁን፡፡ ያለፍሁበትን የሕይወት መንገድ ዘወር ብዬ ሳስብ
እንዴት በሕይወት ኖርሁ እላለሁ፡፡ አምላኬ ከስንቱ አዳነኝ!
በማወቅም ይሁን ባለማወቅ ከገባሁበት የሞት ወጥመድ ብዙ
ጊዜ አድኖኛል፡፡ ከውሃ ሙላት አደጋ፤ ከጅብ ንክሻ፤
ከተንኮለኛ ጠንቋዮች፤ ከሃይማኖት ሰዎች የግድያ ሙከራ
ከመንግሥት ወታደሮች ድብደባ ብዙ ጊዜ አድኖኛል፡፡ ከዚህ
ሁሉ አሳልፎ እኔን የማረባውን ሰው ተቀብሎ ወንጌልን ሰባኪ
አድርጎኛል፡፡ በወንጌል ምክንያት በሚደርስብኝ ሁሉ ብዙ
ሮስታ እያገኛሁ ነው፡፡ ሰዎች ሲያሳድዱኝ የሚከፋኝ
ሮመስላቸዋል፡፡ በስደቱ መጠን ተጨማሪ ደስታ እያገኘሁ
ሁም ደስታ እንደ እለት እንጀራ እየሆነልኝ መሆኑን ማንም
አያውቅም፡፡ እኔ ግን የሚሰማኝ በየወሩ ደመወዝ
ለንደተጨመረለት ሰው ነው፡፡

ሌላም ጨምሮልኛል እጅግ የምወዳትና የምትወደኝ ንጹህ
አሀት ሸልሞኝ የአንድ ወንድ ልጅ አባት አድርጎኛል፡፡
ባለቤቱ ብርቱካን እና ልጄ ኪዳነ ወልድ ከእኔ ጋር
የእግዚአብሔርን ሸክም ተሸክመዋል፡፡ የሚሆንልንንም ሆነ
የሚሆንብንን በጸጋ ተቀብለን እየኖርን ነው፡፡

የጥምም ይህን ረዘም ላለ ጊዜ በብዙ መድረኮች ሳስተምረው
የነበረውን፤ ወደ ገላትያ ሰዎች የተጻፈውን የሐዋርያው ቅዱስ
ላዕላውስን መልእክት በመጽሐፍ አዘጋጅቼ እንዳሳትመው
ለገዳኝ በሁሉ ክብሩ ምስጋናው አድናቆቱ ተጠቃሎ
በአምላካችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር አብ ይሁን፡፡

በዚህ መጽሐፍ ዝግድትና ታትሞ ለአንባቢያን እንዲቀርብ በማበረታታት፤ በእርማት እና የፊደል ለቀማ በማድረግ የደከሙትን፤ በአሜሪካና በኢትዮጵያ የሚኖሩ አብረውኝ ለወንጌል አገልግሎት የሚጋደሉ በክርስቶስ ወንድሞቼ ለሆኑት፤ እንዲሁም የኅትመት ወጪውን ለሸፈኑልኝ ለሎሳንጀለስ ድንግል ማርያም ቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችና ምእመናንን፤ እግዚአብሔር ዘመናችሁን ይባርክ፤ በክርስቶስ ፍቅር ከልብ እወዳችኋለሁ፡፡

አበርክቶት

ገና ከሕጻንነቴ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መምጣት በታሪክ መልክ ላስተማረችኝና አቅጣጫዬን ላሳየችኝ ለወላጅ እናቴ ለየሺእመቤት ሕሩይ፤ በሄድሁበት እንዳልሞት ለሥላሴ ስእለት ተስሎ እስከ ዛሬ ድረስ በሥላሴ ስም እየዘከረ ላለው እና ለእግዚአብሔር ዐደራ ለሰጠኝ ለወላጅ አባቴ ለጫኔ አልማው፤ የራሱን መዝሙረ ዳዊት መጽሐፍ ሰጥቶ ለእርሱ የሚደርሰውን የቤተ ክርስቲያን መክፈልት ለእኔ እየሰጠ ላስተማረኝ ለመምህር ስንሻው አልማው፤ በሄዱበት ይዘውኝ እየሄዱ ብዙ ቁም ነገር ላስተማሩኝ እየመከሩ ላሳደጉኝ ለመሪጌታ ክበር ተመስገን እና ለመሪጌታ ድሴ አልማው ይሁን፡፡

መግቢያ	7
ገላትያ ማን ናት?	11
መልእክቱ የተጻፈበት ምክንያት፡-	11
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 1፥ 1-10	16
ሰላም ምንድን ነው?	21
እውነተኛውን ወንጌል እንዴት እናውቃለን?	25
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 1፥11-17.....	34
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 1፥18- 2፥ 3.....	51
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 2፥4-5.....	57
ክርስቶስ ከምንድን ነው ነጻ ያወጣን?.....	58
የወንጌል እውነት ምንድን ነው?.....	60
ወደ ዓለም መጣ፡-	61
ነጠላተኞችን ሊያድን፡-.....	61
ሌላው የወንጌል እውነት	63
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 2፥6-21	64
ሐገ የተሰጠው፡-	72
ኢየሱስ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ በመሆኑ፤ በፍጻሜው መዳን ሲታላል	78
ሐገን እንዴት ፈጽመው?	84
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 3፥1-29	91
ሥነረስ ትዱስን በእምነት መቀበል.....	92
ሥነረስን በእምነት መቀበል	93
በእምነት ተአምራትን ማድረግ	94
ዘዴት ግለት ምን ግለት ነው?	95

ለአብርሃምና ለዘሩም የተሰፋው ቃል ተነገረ	104
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 4፥1-7.....	119
ወራሹ ሕገን ሆኖ፡-	120
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ. 4፥8-11.....	122
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 4፥12-14	123
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 4፥15-20.....	124
ክርስቶስ በእናንተ እስኪሣል ድረስ	125
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 4፥21-31.....	126
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 5፥1-15.....	131
በክርስቶስ ያለ ነጻነት	133
ከጎጢአት ነጻ መውጣት.....	136
ከሕግ ፍርድ ነጻ መውጣት	137
በፍቅር ባሪያዎች ሁኑ	147
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 5፥16-26	150
የሥጋ ሥራ፡-	152
የመንፈስ ፍራ፡-	155
የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 6	168

መግቢያ

ወንጌላትንና መልእክታትን ስናነብ የምንገነዘበው ዋና ጉዳይ ሐዋርያት የሰበኩት ወንጌል አንድ ብቻ መሆኑን ነው፡፡ የመስቀሉንና የትንሣኤውን አሠራር፤ የእግዚአብሔርን ጸጋ መገለጥ፤ የሚመጣውን ዘላለማዊ ተስፋ ሰብከው እንዳለፉ ራሳቸው ከጻፉት እንረዳለን፡፡ ምን እንደሰበኩ ካስረዱ በኋላ «እኛ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የተለየውን ሌላ ወንጌል የሚሰብክ ቢኖር የተረገመ ይሁን» በማለት በሩን ዘግተው አልፈዋል፡፡ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን መድረክ ወንጌል ተብሎ እየተሰበከ ያለው ግን እነርሱ ከሰበኩልን ውጭ ነው፡፡ ሐዋርያት የተረገመ ይሁን ብለው የቆለፉትን በር ወንበዴዎች በድፍረት ሰብረው የእግዚአብሔርን በጎች ሲዘርፉ ማየት እጅግ ያማል፡፡ ይህ የተረገመ ትምህርት ግን በውጤቱ ቤተ ክርስቲያንን የሚያናውጥ ከመሆን አልፎ አገርንም የሚያፈርስ ሆኗል፡፡ የገላትያ መልእክት በሚገባ ቢጠና ዛሬም ልዩ ወንጌልን ለመከላከል ዓይነተኛ መፍትሔ ሊሆን ይችላል፡፡

የገላትያ መልእክት እስከ ዛሬ ድረስ ለክርስትና እምነት ያደረገው አስተዋጽኦ ቀላል አይደለም፡፡ በወንጌል ንጹሕ ትምህርት ላይ የሚነሱ ልዩ ልዩ ባዕድ ትምህርቶችን ለመከላከል የሚረዳ ልዩ መልእክት ነው፡፡ “ልዩ ወንጌል” ያመነውን ሰው ከክርስቶስ የሚለይ መንፈሳዊ ሰላምን የሚያደፈርስ መሆኑን ሐዋርያው እንዲህ ሲል ይገልጣል «በሕግ ልትጸድቁ የምትፈልጉ ከክርስቶስ ተለይታችሁ ከጸጋው ውድቃችኋል፤ ገላ. 5፥4፡፡ በማለት ከክርስቶስ መለየትና በመጨረሻም ከጸጋው መውደቅ እንደሚያመጣ አስረድቷል፡፡ ልዩ ወንጌል አማኝን ወደ ሥጋዊነት ለውጦ ከመንፈሳዊ ከፍታ አውርዶ የሚፈጠፍ ነው የሰህተት ትምህርት ማለት ነው፡፡

አያሁዳዊ ክርስቲያኖች ክርስቶስን ቢቀበሉም ትምህርቱን እና ጸጋውን ግን እንደ ቃሉ አልተቀበሉም ነበር፡፡ ስለዚህ በክርስቶስ ብቻ ሙሉ መዳን አይገኝም የሙሴን ሕግና ሥርዓትም መጨመር መዳናችንን

ሙሉ ያደርገዋል በማለት የክርስቶስን የማዳን ጸጋ የሚያሳኝ ወንጌል ሰበኩ፡፡ በዚህ ምክንያት የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ተናወጠች፡፡ የእግዚአብሔር ጸጋ ማዳን ካልቻለ የሰው ልጅ ገና አደጋ ውስጥ ነው ያለው ማለት ነው፡፡ ልዩ ወንጌል ፍርሐትንና ተስፋ መቁረጥን ወደ ሰው ልብ የሚያሰገባ በመሆኑ አደገኛ ነው፡፡ በንብ ቀፎ ውስጥ ጉንዳን ሲገባ ንቦች ይታወካሉ፤ ተረጋግተው ጣፋጩን ነገር መሥራት አይችሉም ፡፡ ልዩ ወንጌልም በንብ ቀፎ ውስጥ እንደገባ ጉንዳን ነው፡፡ በክርስቶስ የተሰጠንን መልካሙን ሥራ እንዳንሠራ መንፈሳዊ ሕይወትን የሚያውክ ባዕድ ሐሳብ ነው፡፡

ባዕድ ወንጌል ግዝረትና የሙሴ ሥርዓት ብቻ አይደለም፤ ከእግዚአብሔር ጸጋ ውጪ ሌላ የመዳን መንገድ አለ ብሎ መስበክም ከንቱ ትምህርት ነው፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ያድናል እነገሌ እነገሌም ያድናሉ በማለት ብዙ ዓይነት አዳኞችን የሚሰብኩ ሰዎች የክርስቶስ ተቃዋሚዎች ናቸው፡፡ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ነገር ግን ከቤተ ክርስቲያን ትምህርት የወጡ የክርስቶስ ተቃዋሚዎች ብዙ ናቸው፡፡ መዳን በመስቀሉ እና በትንሣኤው ኃይል ብቻ የሚሆን የእግዚአብሔር ጥበብ በመሆኑ ምንም ዓይነት ሌላ የመዳን መንገድ ሊኖር አይችልም፡፡ የመስቀሉን እና የትንሣኤውን አሠራር የሚያፈርስ ትምህርት በፍጹም ከእግዚአብሔር አይደለም፡፡

“በቃልም ሆነ በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድረጉት” (ቂላ 3፡16)፤ ተብሎ እንደተሰበከ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የማይደረግ ማንኛውም መንፈሳዊ የሚመስል እንቅስቃሴ ሁሉ የልዩ ወንጌል ውጤት ነው፡፡ መንፈሳዊ በመሆኑ የሰውን ስሜት የሚነካና እውነተኛ ሊመስል ይችላል፤ ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚጋርድ በመሆኑ ስሜትን ከማርካት ውጭ ምንም ክብር አይገኝበትም፡፡ ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ዓይነቱን ልዩ የወንጌል የሚሰብክ የሰማይ መልአክም ቢሆን የተረገመ እንደሆነ አጽንቶ ጽፏል፡፡

የገላትያ መልእክት ልዩ ወንጌልን መከላከል ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ እውነተኛ መዳንን ያገኙ ክርስቲያኖች ለሥጋቸው የማይገባ ነፃነትን እንዳይሰጡ ያስተምራል፡፡ «እናንተ ለእርነት ተጠርታችኋል ነገር ግን አርነታችሁ ለሥጋ ምክንያት አይሰጥ» ብሏልና፡፡

እውነተኛ ክርስቲያኖች ከሕግ ፤ ከኅጢአት እና ከሰይጣን ሥልጣን ነጻ ወጥተዋል፡፡ ክርስቲያኖች ነጻ የወጡት ይህን ከሚመስል ነገር ነው፡፡ ነገር ግን እንደፈለጋቸው ለመኖር፤ ያለ ልክ ለመብላትና ለመጣጣት፤ እንዳሰቡት ለመኖር፤ የሰውን ሥርዓት ለመተላለፍ፤ ጥበርን ላለመክፈል ለመንግሥት ላለመታዘዝ ነጻ አልወጡም፡፡ በጸጋ ድነናል እያሉ ኅጢአትን ለመሥራት ምንም ዓይነት መብት አልተሰጣቸውም፡፡ ጸጋው የሚያድነው መጀመሪያውኑ ከኅጢአት ስለሆነ እንዴት አድርገው በኅጢአት ሊኖሩ ይችላሉ? ሮሜ 6፡1 ጸጋው ከኅጢአት እንዳያነን ሁሉ ያለ ኅጢአትም በነጻነት የሚኖር ነው፤ ገላ.5፡1፡፡ ኅጢአትን የሚያደርግ ክርስቲያን ነጻ አይደለም፡፡ ኅጢአትን የሚያደርግ የኅጢአትን ባርያ ነው፤ ዮሐ. 8፡27፡፡ ስለዚህ ክርስቲያኖች ነጻ የወጡት መንፈሳዊ ፍሬ እንዳያፈሩ ከያዛቸው ኃይል ነው፡፡ በሌላ አነጋገር ነጻ የወጡት መንፈሳዊ እንዲሆኑ ነው፤ ገላ. 5፡21፡፡ ክርስቲያኖች ዓይናቸውን ከክርስቶስ ላይ ማውረድ የለባቸውም ፤ ክርስቶስን ማየት ከተሳናቸው ግን ሊወድቁ ይችላሉ፡፡ የክርስቶስ መስቀል ክርስቲያኖች የተሰቀሉበት ዓለማዊነታቸው የተሰቀለበት ነው፡፡ ስለዚህ ከዚያ ላይ ወርደው በራሳቸው ከተደገፉ ሥጋዊ ይሆናሉ፡፡ የሥጋ ሥራም መገለጥ ይጀምራል፡፡ ስለዚህ ክርስቲያኖች ልዩ ወንጌልን እና ሌላ ትምክህትን ከእነርሱ እንዲያርቁ ለመክረዋል፡፡

የገላትያ መልእክት ሁለት ዋና ዋና ትምህርቶችን ያስተላልፋል፡-

1. ከልዩ ወንጌል መጠበቅን

2. ሥጋዊ ነጻነትን መከላከልን

ስለዚህ የገላትያን መልእክትን በጾምና በጸሎት በፍጹም ትህትና ሆነን እያጠናን ራሳችንን እና ቤተ ክርስቲያንን ከልዩ ወንጌል እናጽዳ ስል ጥሪዬን በትህትና አቀርባለሁ፡፡

በመንፈስ ቅዱስ ረድኤት መልካም ንባብ መምህር ተከሰተ ጫኔ በኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሰባኪ ወንጌል- አሜሪካ

የገላትያ መልእክት ትርጉም

ገላትያ ማን ናት?

ገላትያ የጥንት የሮማ ግዛት የክፍለ ሀገር ከተማ ነበረች፡፡ አሁን የቱርክ ግዛት ሳትሆን አትቀርም፡፡ የደቡብ እስያ ሀገራት በሙሉ ገላትያ ይባሉ ነበር፡፡ ለምሳሌ፡- ጲስድያ፣ አንጾኪያ፣ ኢቆንዮን፣ ልስጥራን እና ደርቤን በገላትያ የሚገኙ ከተሞች ናቸው፡፡ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በመጀመሪያው ሐዋርያዊ ጉዞ ወንጌልን የሰበከው በእነዚህ አካባቢዎች እንደ ነበረ ይተረካል፡፡

በሐዋርያት ሥራ 16፥6 “በእስያም ቃሉን እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለ ከለከላቸው በፍርግያና በገላትያ አገር ዐለፉ” የሚለው ቃል ገላትያ በእስያ እና በቱርክ መካከል መሆኗን የሚጠቁም ነው፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ በሦስተኛ ጉዞው ገላትያን እንደ ጉብኘ የሐዋርያት ሥራ ሲናገር፤ “ወደ ቂሣርያም በደረሰ ጊዜ ወጥቶ ለቤተ ክርስቲያን ሰላምታ ከሰጠ በኋላ ወደ አንጾኪያ ወረደ፤ ጥቂት ቀንም ቂዶቶ ወጣ፤ ደቀ መዛሙርትንም ሁሉ እያጸና በገላትያ አገርና በፍርግያ በተራ ዐለፈ” ይላል፤ የሐዋ. 18፥23፡፡

ከገላትያ ጋር ዐብረው የተጠቀሱት ሀገሮች ሁሉ፤ ጳውሎስ በርናባስን አስከትሎ ለመጀመሪያ ጊዜ ወንጌልን የሰበከባቸው እና አብያተ ክርስቲያናትን የተከለባቸው ሀገሮች ናቸው፤ የሐዋ. 13፥13-14፡፡ መልእክቱ የተጻፈውም ከ49-60 ዓ.ም. ባሉት ዓመታት እንደ ሆነ ይገመታል፡፡

መልእክቱ የተጻፈበት ምክንያት፡-

ሐሰተኛ አስተማሪዎች የገላትያን አብያተ ክርስቲያናት በሐሰተኛ ወይም የይሁዲነት ወግ እና ልማድ ትምህርታቸው አናውጠዋቸው ስለ ነበር፤ የገላትያ ክርስቲያኖችን ወደ መጀመሪያ እምነታቸው ለመመለስ እና ሐሰተኛ አስተማሪዎችንም ለመቃወም ነበር መልእክቱ የተጻፈበት

ምክንያት። ጳውሎስ የሙሴን ሕግ እናስተምራለን እያሉ የሚበጠብጡትን የሚጠራቸው በሚከተሉት ቃላት ነው፡፡

- ሐሰተኛ ወንድሞች፤ ገላ. 2፥4፡፡
- ውሾች
- ክፉዎች ሠራተኞች፤ ፊልጵ. 3፥2፡፡

ክርስቶስን ተቀብለው ክርስቲያን የሆኑ አይሁድ “የሙሴን ሕግ ካልፈጸማችሁ በክርስቶስ ብቻ አትድኑም” እያሉ የገላትያን ምእመናን አውከው እንዲገረዙም አስገድደዋቸው ነበር፤ ነገር ግን ራሳቸው የግዝረት ሰባኪዎች ሕግን አይጠብቁም ነበር። “በሥጋችሁ እንዲመኩልትገረዙ ይወዳሉ እንጂ የተገረዙቱ ራሳቸው እንኳ ሕግን አይጠብቁም” ሲል ጳውሎስ አጋልጧቸዋል፤ ገላ. 6፥13፡፡

ዋናው የሐሰተኞቹ ትምህርት፡-

- እንደ ሙሴ ሥርዐት መገረዝ አለባችሁ፡፡
- የሙሴን ሕግም መጠበቅ አለባችሁ።
- ያለ ሙሴ ሕግ በክርስቶስ በማመን ብቻ አትድኑም የሚል ነው።

የገላትያ ክርስቲያኖች ግን በክርስቶስ ጸጋ የተጠሩ ከጣዖትና ከርኩሰት ከተለያዩም የአጋንንት እስራቶች በወንጌል ብርሃን ነጻ የወጡ እንጂ ስለ ሙሴ ሕግ የሚያውቁት ነገር አልነበረም። በኋላ ግን ከአይሁድ ክርስቲያኖች በተማሩት የስሕተት ትምህርት ምክንያት፤ የክርስቶስን ጸጋ ጥለው ወደ ሙሴ ሕግ ዘወር ሰላሉ፤ የገላትያ መልእክት ተጻፈችላቸው። ጳውሎስን ያስደነቀውም የእግዚአብሔርን ጸጋ ጥለው ወደ ልዩ ወንጌል ማለት ወደማያድነው የሙሴ ሕግ ፈጥነው ዘወር ማለታቸው ነበር። “በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ ክፍሉ ወደ ልዩ ወንጌል እንዲህ ፈጥኛችሁ እንዴት እንዳለፋችሁ እደነቃለሁ” ይላል፤ ገላ. 1፥6፡፡

ጳውሎስ በአንድ ወቅት የአይሁዳዊነት አስተማሪዎችን በመጀመሪያው የኢየሩሳሌም ጉባኤ በተደረገው ክርክር አሸንፏቸው ነበር፤ የሐዋ. 15፥1-29። በሐዋርያት ጉባኤ ሲሸነፉ ወደ ገላትያ ሾልከው በመግባት የስሕተት ትምህርታቸውን ቀጠሉ፡፡ ለዚህ ነው በገላ. 2፥5፤ “በክርስቶስ ያለንን ዐርነታችንን ይሰልሉ ዘንድ በሰው ሾልከው የገቡ” ሲል የሚገልጣቸው።

በኢየሩሳሌም ጉባኤ የተደረገው ክርክርና ውሳኔ የሚከተለው ነበር፡፡ ጳውሎስ እና በርናባስ ወንጌልን ለአሕዛብ ሰብከው ከተመለሱ በኋላ በአንጾኪያ ለነበሩ ደቀ መዛሙርት የአሕዛብን መዳን አወሩላቸው፤ ሐ.ሥ. 14፥24-27፡፡

አንዳንድ ከኢየሩሳሌም የመጡ ክርስቲያኖች ግን “እንደ ሙሴ ሥርዐት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትችሉም ብለው ወንድሞችን ያስተምሩ ነበር። በእነርሱ እና በጳውሎስ፤ በበርናባስም መካከል ብዙ ጥልና ክርክር በሆነ ጊዜ፤ ስለዚህ ክርክር ጳውሎስና በርናባስ ከእነርሱም አንዳንዶች ሌሎች ሰዎች ወደ ሐዋርያት፤ ወደ ቀሳውስትም ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ ዘንድ ተወሰነ የሐዋ. 15፥1-2፡፡ ክርክሩ ቀላል አልነበረም፡፡ የአሮጌው ኪዳን አስተማሪዎች ሐዲስ ኪዳንን በሙሉ ልባቸው ካልተቀበሉ የክርስቶስ ሙሉ አዳኝነት ይጋረድባቸዋል፡፡

የክርስቶስ አዳኝነት ደግሞ ፍጹም የእግዚአብሔር ስጦታ እንጂ በእርሱ ላይ አይሁድ ወይም ኅጢአተኛ የሚባሉት አሕዛብ አንዳች የጮመሩት ነገር የለም። በመዳን እና የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ በመቀበል በኩል በአይሁድም ሆነ በአሕዛብ መካከል ምንም ልዩነት አልተደረገም፡፡ እግዚአብሔር ሁሉንም በክርስቶስ ለመጠቅለል ሰላሰበ (ኤፌ. 1፥10)። የማዳን ሥራውን የፈጸመው በራሱ ፍቅር እንጂ በማንም ልማድ እና ሕግ ላይ ተመሥርቶ አይደለም። ስለዚህ የአይሁድ ክርክር እግዚአብሔርን መፈታተን እንደ ሆነ በቅዱስ ጴጥሮስ ተገልጿላቸዋል።

“ሐዋርያትና ቀሳውስትም ስለዚህ ነገር ለመመካከር ተሰበሰቡ፡፡ ከብዙ ክርክርም በኋላ ጴጥሮስ ተነሥቶ እንዲህ አላቸው፡፡ «ወንድሞች ሆይ፡ አሕዛብ ከአፌ የወንጌልን ቃል ሰምተው ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር በመጀመሪያው ዘመን ከእናንተ እኔን እንደ መረጠኝ እናንተ ታውቃላችሁ፡፡ ልብንም የሚያውቅ አምላክ ለእኛ ደግሞ እንደ ሰጠን መንፈስ ቅዱስን በመስጠት መሰከረላቸው፡፡ ልባቸውንም በእምነት ሲያነጻ በእኛና በእነርሱ መካከል አንዳች አልለየም። እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን አሁን ስለ ምን ትፈታተናላችሁ? ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን» (ሐ.ሥ.15፥6-11) የሚለውን ምስክርነት ተናገሯል።

ያዕቆብም የሚከተለውን መሰክሯል፡ “...ስለዚህ ከአሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የዞሩትን እንዳናስቸግራቸው ነገር ግን ከጣዖት ርኩሰት እና ከዝሙት ከታነቀም ከደምም ይርቁ ዘንድ እንድንጽፍላቸው እቁርጣለሁ” (ቀ. 19-20)፡፡

የጉባኤው ውሳኔ በደብዳቤ ሲገለጥ እንዲህ የሚል ነበር “ያላዘዝናቸው ሰዎች ከእኛ ወጥተው ትገረዙ ዘንድ እና ሕግን ትጠብቁ ዘንድ ይገባችኋል ብለው ልባችሁን እያወኩ በቃል እንዳናወጧችሁ ስለ ሰማን ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ነፍሳቸውን ከሰጡት ከምንወዳቸው ከበርናባስና ከጳውሎስ ጋር የተመረጡትን ሰዎች ወደ እናንተ እንልክ ዘንድ በአንድ ልብ ሆነን ፈቀድን ...ለጣዖት ከተሰዋ ከደምም ከታነቀም ከዝሙትም ትርቁ ዘንድ ከዚህ ከሚያስፈልገው በቀር ሌላ ሽክም እንዳንጭንባችሁ እኛና መንፈስ ቅዱስ ፈቅደናልና ከዚህም ሁሉ ራሳችሁን ብትጠብቁ በመልካም ትኖራላችሁ ጤና ይሰጣችሁ” (ቀ.23-29)። ይህ የመጀመሪያው ጉባኤ ለቤተ ክርስቲያን ጉዞ እስከ አሁን ድረስ ትልቅ አስተዋፅኦ እያደረገ ነው። መዳን በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በሙሴ ሕግ እንዳልሆነ

የተረጋገጠበት፤ የቤተ ክርስቲያንን አቅጣጫ የወሰነ፤ ከተደበላለቀ ትምህርት ያጸዳ አስፈላጊ ጉባኤ ነበር።

ዲፕሮስ፤ “በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን” ያለው አይሁድ እንኳ የሚድኑት በሕጋቸው አለመሆኑን ለማስረዳት ነው። እንግዲህ የገላትያ መልክትም ይህን እውነታ የሚያብራራ እና ለሚመጣው ክርስቲያናዊ ትውልድ ሁሉ አቅጣጫን የሚመራ የቤተ ክርስቲያን ትልቅ ሰነድ ነው። መልካም ጥናት ይሁንልን፡፡

አከፋፈሉ፡-

ሦስራፍ 1-2 የወንጌልን እውነት ከስሕተት ትምህርት መከላከል

ሦስራፍ 3-4 የወንጌልን ጸጋነት ለማብራራት

ሦስራፍ 5-6 ወንጌል ጸጋ መሆኑን በተግባር ለማረጋገጥ ነው።

የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 1፥ 1-10

“በኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታንም ባነሣው በእግዚአብሔር አብ ሐዋርያ የሆነ እንጂ ከሰዎች ወይም በሰው ያልሆነ ጳውሎስ ከእኔም ጋር ያሉት ወንድሞች ሁሉ፤ ወደ ገላትያ አብያተ ክርስቲያናት፤

ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን። ክፉ ከሆነ ከአሁኑ ዓለም ያድነን ዘንድ እንደ አምላካችንና እንደ አባታችን ፈቃድ ስለ ኀጢአታችን ራሱን ሰጠ። ለአብ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ ከእርሱ ወደ ልዩ ወንጌል እንዲህ ፈጥኛችሁ እንዴት እንዳለፋችሁ እደነቃለሁ፤ እርሱ ግን ሌላ ወንጌል አይደለም፤ የሚያናውጡአችሁ የክርስቶስንም ወንጌል ሊያጣምሙ የሚወዱ አንዳንዶች አሉ እንጂ። ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ፤ ከሰበከንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ፤ የተረገመ ይሁን። አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ፤ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን።

ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን አሁን እሺ አሰኛለሁን? ወይም ሰውን ደስ ላሰኝ እፈልጋለሁን? አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባሪያ ባለሆንሁም፡፡”

“በክርስቶስ ኢየሱስ ከሙታንም ባነሣው በእግዚአብሔር አብ ሐዋርያ የሆነ እንጂ ከሰዎች ወይም በሰው ያልሆነ ጳውሎስ ከእኔም ጋር ያሉት ወንድሞች ሁሉ፤ ወደ ገላትያ አብያተ ክርስቲያናት።” (ፉ.1-2)

ሐሰተኛ አስተማሪዎች ጳውሎስን ሐዋርያ አይደለም፤ ኢየሱስንም አላዩም፤ የሚል ወሬ በገላትያ አብያተ ክርስቲያናት ሳይበትኑ አልቀረም። እንዲህ እያሉ የሚያስወሩትም መጀመሪያ ጳውሎስ ለገላትያ ክርስቲያኖች ያስተማረውን ትክክለኛ ትምህርት ሰዎች

እንዲጠራጠሩ ለማድረግና ወደ ራሳቸው ስሕተት ለመሳብ ነው። “ከጌታ ጋር ዐብረው የዋሉና ያደሩ ሐዋርያት እንደ ጳውሎስ አያስተምሩም፤ የጳውሎስ ትምህርት ግን ከእነርሱ የተለየ ነው” የሚል ወሬ ይነዙ እንደ ነበር የጽሑፉ ይዘት ይመሰክራል። በዚህ ምክንያት ጳውሎስ ሐዋርያት የሚሰብኩት ወንጌል እርሱ ከሚሰብከው ወንጌል ጋር ለማመሳከር ወደ ኢየሩሳሌም ወጥቶ እንደ ነበር የሚከተለው ጽሑፍ ያስረዳናል፡-

“ከዚያ ወዲያ ከዐሥራ አራት ዓመት በኋላ ከበርናባስ ጋር ቲቶን ደግሞ ይገሮ ወደ ኢየሩሳሌም ሁለተኛ ወጣሁ፤ እንደ ተገለጠልኝም ወጣሁ፤ ምናልባትም በከንቱ እንዳልሮጥ ወይም በከንቱ ሮጬ እንዳልሆን በአሕዛብ መካከል የምሰብከውን ወንጌል አስታወቅኋቸው፤ ጥናች ግን መስለው ለሚታዩ ለብቻቸው አስታወቅኋቸው። ነገር ግን ከእኔ ጋር የነበረ ቲቶ እንኳ የግሪክ ሰው ሲሆን ይገረዝ ዘንድ ግድ አላሉትም፤ ነገር ግን ባሪያዎች ሊያደርጉን በክርስቶስ ኢየሱስ ያለንን ዐርነታችንን ይሰልሉ ዘንድ ሾልከው በሰው ስለ ገቡ ስለ ሐሰተኞች ወንድሞች ነበረ። የወንጌልም እውነት በእናንተ ዘንድ ጸንቶ እንዲኖር ለአንድ ሰዓት እንኳ ለቅቀን አልተገዛንላቸውም። አለቆች የመሰሉት ግን፡ በፊት ማን እንደ ነበሩ አይገደኝም፤ እግዚአብሔር የሰውን ፊት አይቶ አያደላም፤ አለቆች የመሰሉት አንዳች እንኳ አልጨመሩልኝምና፤”

በአሕዛብ መካከል የምሰብከውን ወንጌል አስታወቅኋቸው (ገላ.2፥1-6) በዚህ ክፍል ውስጥ ከላይ የተጠቀሰውን ክስ ለማስተባበል ያደረገው ትግል ይታያል። ሐዋርያትም በጳውሎስ ትምህርትና በእነርሱ ትምህርት መካከል ምንም ልዩነት እንደሌለ በማረጋገጥ ለበርናባስና ለጳውሎስ ቀኝ እጃቸውን ሰጥተዋል (ምዕ. 2፥9)፡፡ ስለዚህ የሐሰተኛ አስተማሪዎች ወሬ መሠረት የሌለው ነበር። ጳውሎስ ሐዋርያነቱን ለማረጋገጥ በኢየሱስ ክርስቶስና በአብ የተመረጠ መሆኑን አበክሮ ይናገራል። ከሰዎች ወይም በሰው አልተመረጥሁም ይላል።

ጳውሎስ እንዴት ሐዋርያ እንደ ሆነ ሐዋርያት ሥራ ምዕ.9 ማንበብ ይቻላል። ጳውሎስ ስሙ ገና ሳውል ሳለ፤

- ፈሪሳዊ ምሁረ ኦሪት ነበር (ሐ.ሥ.22÷3)፡፡
- ለአባቶቹ ወግ ከመጠን ይልቅ ቀናተኛ ነበር (ገላ. 1÷14)፡፡
- የአይሁድን ሥርዐት በመፈጸም ማንም አይወዳደረውም ነበር፡፡
- ሕግን በመጠበቅ በኩል ነቀፋ አልነበረበትም (ፊል. 3÷6)፡፡
- ቤተ ክርስቲያንን ያለ ልክ የሚያሳድድ የክርስቶስ ተቃዋሚ ነበር (ሐ.ሥ. 8÷3፤9÷1-2፤ 26÷11፤ 1ጢሞ.1÷13)፡፡
- እስጢፋኖስ ሲገደል ዋና ተባባሪ ነበር (ሐ.ሥ. 7÷60)።

አንድ ቀን በደማስቆ ክርስቲያኖች እንደ በዙ ሲሰማ እነርሱን አስሮ ወደ ኢየሩሳሌም ለማምጣት ከሊቀ ካህናቱ ባገኘው ሥልጣን ተማምኖ ሲሄድ ኢየሱስ ክርስቶስ ተገለጠለት። ጳውሎስ በታላቅ መደነቅ የክርስቶስን ጌትነት እና አዳኝነት ተቀበለ፤ እንዲያውም “ጌታ ሆይ ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለህ?” ሲል ለመታዘዝ ተዘጋጀ (ሐ.ሥ. 9÷6)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ጳውሎስ ሲናገር “ይህ በአሕዛብም በነገሥታትም በእስራኤልም ልጆች ፊት ስሜን የሚሸከም ለእኔ የተመረጠ ዕቃ ነው” ይላል (ሐ.ሥ 9÷15)። በርግጥም ጳውሎስ የጌታን ስም የተሸከመ ምርጥ ዕቃ ነው፡፡ ሕይወቱን በሙሉ ወንጌል የለወጠው ክርስቲያን ምን ሊመስል እንደሚችል የሚያሳይ ነው፤ በመልክቶቹ የእግዚአብሔርን ምስጢር አብራርቶልናል።

በሐዋርያት ሥራ 26÷16-18 ላይ፤ “እኔም ጌታ ሆይ፥ ማን ነህ? አልሁ። እርሱም አለኝ። አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ። ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም፤ ስለዚህ እኔን ባየህበት ነገር ለአንተም በምታይበት ነገር አገልጋይና ምስክር ትሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼልሃለሁና። የኅጢአትንም ስርየት በእኔም በማመን በተቀደሱት

መካከል ርስትን ያገኙ ዘንድ፥ ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሰይጣንም ሥልጣን ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዲሉ ዐይናቸውን ትኩፍት ዘንድ፥ ከሕዝቡና ወደ እነርሱ ከምልክህ ከአሕዛብ አድንሃለሁ” ይላል፡፡ በዚህ መሠረት ሐዋርያው ጳውሎስ ቀጥታ በኢየሱስ ክርስቶስ የተሾመ ሐዋርያ ነው። የሐሰተኛ አስተማሪዎች ክስም ዋጋ የሌለው ይሆናል፡፡

“ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እና ሰላም ለእናንተ ይሁን” (ቱ.3)፡፡

ሐዋርያው በመልእክቱ መግቢያ ላይም ሆነ በመልእክቱ መጨረሻ ለተቀባዮች የሚመኝላቸው የእግዚአብሔርን ጸጋና ሰላም ነው። ቡራኬውን የሚያስተላልፈው ጸጋ እና ሰላም በተሰኙ ቃላት አጅቦ ነው፡፡ ቤተ ክርስቲያን በጸሎቷ ጊዜም “ጸጋሁ ለእግዚአብሔር የሀሉ ምስሌክሙ” ትርጉሙ “የእግዚአብሔር ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን” በማለት ቡራኬን ለምእመናን የምታስተላልፈው ከዚህ በመነሣት ነው። ይህ ጸጋና ሰላም የሚገኘው ከሥላሴ ነው፤ አብ ወልድ እና መንፈስ ቅዱስ መቼም አይለያዩም። ስለዚህ ጸጋና ሰላም የሥላሴ ስጦታ ነው። ሁልጊዜ ከሰላም በፊት ጸጋ ይቀድማል። ምክንያቱም ያለ እግዚአብሔር ጸጋ ሰላም አይመጣም በጸጋ የመጣ ሰላም ተመልሶ የማይወሰድ ሁልጊዜም ዐብሮ የሚኖር ነው። እግዚአብሔር በጸጋ ስጦታው አይጸጸትምና (ሮሜ 11÷29)።

ሰው በጥረቱ ሊያመጣው የሚችለው ሰላም የተኩስ አቁም ዐይነት ሰላም ነው። እውነተኛ የልብ ሰላም የሚመጣው ግን በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ ነው። ሰዎች ሰላምን በግል ጥረት ማምጣት ቢችሉ ኖሮ እግዚአብሔርን ዘወር ብለው መሻት ባላስፈለጋቸውም ነበር። ነገር ግን ሰው እግዚአብሔርን አጥብቆ ይፈልግ ዘንድ ሰላምና ደስታ የሚባሉት የመንፈስ ርካታዎች በጸጋ እግዚአብሔር ብቻ የሚሰጡ ሆነዋል። ስለዚህ ሰላምንና ደስታን ለማግኘት በብዙ ነገር ከመድከም ወይም

እነርሱን አጥብቀን ከመፈለጋችን በፊት የእግዚአብሔርን ጸጋ ማግኘት አለብን።

ጸጋ ማለት ምን ማለት ነው?

ጸጋ ማለት፡ ስጦታ ነው ይኸውም፡-

- በነጻ የሚሰጥ
- ለማይገባው የሚሰጥ ማለት ነው (ኤፌ. 1፥6)።

ጸጋ እግዚአብሔር ከፈቃዱ ተነሥቶ ለሰዎች የሚሰጠው ምሕረት፣ ይቅርታ፣ ፍቅር፣ ክብር፣ እንዲሁም ልዩ ችግሮች ማለት ነው። እግዚአብሔር የወደደውን ያደርጋል ስለዚህ ያለ ምንም ቅድመ ሁኔታ በሰጪው ችርነት ለሰዎች የሚያደርገው ልግስና ጸጋ ይባላል፡፡

ለምሳሌ በማቴ. 20፥15 ላይ “በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝም” በማለቱ የእርሱ ስጦታ በበጎ ፈቃዱ ላይ የተመሠረተ ልግስና መሆኑን አሳይቷል፡፡ ዐሥራ አንደኛው ሰዓት ላይ የተቀጠረው ሰው እንደ እግዚአብሔር ጸጋ የተቀበለ እንጂ እንደ ሥራው የተከፈለው አልነበረም። በሮሜ 11፥6 ላይ የጸጋ ትርጉም በግልጽ ተቀምጧል። ጸጋ ነጻ ስጦታ እንጂ የሥራ ውጤት አይደለም፤ እንዲያ ይሁን ከተባለ ግን ጸጋ ጸጋነቱ ይቀራል፡፡ በመጽሐፈ ቅዱስ “ጸጋ ነሳእን ወሕይወተ ተረከብን በኀይለ መስቀሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ” ትርጉም፡- “በኢየሱስ ክርስቶስ የመስቀል ኀይል ጸጋን ተቀበልን ሕይወትንም አገኘን፡፡” ተብሎ የተነገረው ጸጋ በኢየሱስ ክርስቶስ ተሠርቶ እኛ በነጻ የተቀበልነው ስጦታ መሆኑን ያመለክታል፡፡ የክርስቶስ ትምህርት ራሱ ከሚሰጠው ሰላም የተነሣ የጸጋው ቃል ተብሏል (ሉቃ. 4፥22፤ የሐ.ሥ. 14፥3)።

ወንጌል የሚባለውም የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ ሌላ ነገር አይደለም፡፡ ወንጌል የእግዚአብሔር ጸጋ መሆኑን ጳውሎስ ሲናገር “ነገር ግን ሩሜይንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ

ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቈጥራለሁ” ብሏል (የሐ.ሥ. 20፥24)።

ስለዚህ እኛም ከሁሉ አስቀድመን ከፈቃዱ ተነሥቶ የሚያደርግልንን የእግዚአብሔርን ስጦታ መቀበልና ስለ ስጦታው ማመስገን አለብን ።

ጸጋ ያበረታናል፤ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሲመክረው “እንግዲህ ልጄ ሆይ አንተ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው ጸጋ በርታ” ብሎታል (2ጢሞ. 2፥1)፡፡

ጸጋ ኀጢአተኝነትንና ዓለማዊ ምኞትን እንድንክድ፣ ራሳችንን በመግዛት በጽድቅና እግዚአብሔርን በመምሰል እንድንኖር ያስተምረናል (ቲቶ 2፥11)። እግዚአብሔር ጸጋውን ለሰዎች የሚሰጠው ክብሩ እና ምስጋናው ይበዛ ዘንድ ነው (2ቆሮ. 4፥15)።

በጎ ለመሥራት የሚያስችለን የእግዚአብሔር ጸጋ ነው፡፡ “በተነ፣ ለምስኪኖች ሰጠ፤ ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ እግዚአብሔር፤ ሁልጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ፤ ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል።” ይላል (2ቆሮ. 9፥8-9)፡፡

ሰላም ምንድን ነው?

ሰላም የእግዚአብሔር ገንዘብ የሆነ እውነተኛ የልብ ዕረፍት ሲሆን፤ ይህን የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነው። “አእምሮን ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም በክርስቶስ ኢየሱስ ልባችሁንና አሳባችሁን ይጠብቃል” ይላል (ፊል. 4፥7)።

የእግዚአብሔር ሰላም በየትኛውም ችግር እና መከራ ጊዜ እንኳ የማይወስድ ነው። ሐዋርያት በአደባባይ ከተገረፉ በኋላ ደስ እያላቸው የወጡት ድብደባው ሳያማቸው ቀርቶ ሳይሆን ክርስቶስ በሰጣቸው ሰላም መሠረት ነው። ሲላስ እና ጳውሎስ በእሥር ቤት ሆነው ያዘምሩ የነበሩት ቁሰላቸው ሳያማቸው ቀርቶ ሳይሆን ክርስቶስ

በሰጣቸው ሰላም ነው። (ዮሐዋ. 5፥41፤ 16፥25)። በመከራ ውስጥ ስንገኝ ሰይጣን የሚሸበረው በመከራችን ውስጥ ሰላም በመሆናችን ነው። በማጣት ጊዜ ሰላም፤ በጭንቀት ጊዜ ሰላም፤ በሞት ጊዜ ሰላም፤ በጎዘን ጊዜ ሰላም። ይህ በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በሰው ኃይል የማይቻል ነው። ለዚህ ነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “እኔ የምሰጣችሁ ሰላም ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም” ያለው (ዮሐ. 14፥27)። ሰላም የኢየሱስ ክርስቶስ ስጦታ ነው። ደግሞም ክርስቶስ ሰላማችን ነው። ኤፌ.2፥14፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ በገላትያ መልእክቱ ብቻ ሳይሆን በመልእክቶቹ ሁሉ ጸጋንና ሰላምን ያውጃል። የእኛም ዐዋጅ እና መልእክት ጸጋ እና ሰላም መሆን አለበት።

“ክፉ ከሆነ ከአሁኑ ዓለም ያድነን ዘንድ እንደ አምላካችንና እንደ አባታችን ፈቃድ ስለ ኅጢአታችን ራሱን ሰጠ” (ቍ.4)

“ስለ ኅጢአታችን ራሱን ሰጠ” የሚለው ቃል ትኩረት ሰጥተን ልንመረምረው የሚገባ ቃል ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ የተገለጠበት ዋና ምክንያት በኅጢአተኞች ምትክ ለመሞት ነው። የኅጢአት ደመወዝ ሞት ነውና (ሮሜ 6፥23)። በዚህ መሠረት ሁሉም ኅጢአተኛ ስለ ሆነ ሞት የተገባው ነው። ሮሜ 5፥12 ላይም “እንደዚሁ ሁሉ ኅጢአትን ስለ አደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ” ይላል። እንግዲህ ሞት ለሰው ሁሉ ከደረሰ ከሞት ሊያድነን የሚችል ሰው ፈጽሞ የለም ማለት ነው። ሁሉም ኅጢአተኛ ከሆነ እያንዳንዱ የራሱን ሞት ይሞታል እንጂ ስለ ሌሎች የሚሞት አይገኝም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ስለ ኅጢአተኞች ራሱን ሰጠ። እርሱ ኅጢአት ስለሌለበት እንደዚሁም ሰውን ስለሚወድ እስከ ሞት ድረስ ራሱን ሰጠ። ጥሩ ሰዎችን መውደድ አያስደንቅም፤ የክርስቶስ ፍቅር ግን የተለየ ነው፤ እርሱ የወደደው ኅጢአተኞችን ነው። ሐዋርያው በሮሜ 5፥6-8፤ “ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ

ኅጢአተኞች ሞቷልና። ስለ ጻድቅ የሚሞት በጭንቅ ይገኛልና ስለ ቸር ሰው ግን ሊሞት እንኳ የሚደፍር ምናልባት ይገኝ ይሆናል። ነገር ግን ገና ኅጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቷልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል” ይላል። በሰው አእምሮ ሲታሰብ ኅጢአተኞችን መውደድ እጅግ ከባድ ነው፤ ፍቅር ለሆነው ለእግዚአብሔር ግን ተችሏል።

ክፉ ከሆነው ከአሁኑ ዓለም ያድነን ዘንድ የሚለውን ደግሞ እንመርምር፤ ከዚህ ዓለም በኋላ የሚመጣ ሌላ ዓለም ስላለ ይህ ዓለም ያሁኑ ዓለም ይባላል። ይህ ዓለም ክፉ ተብሏል። ሥርዓቱ ለሰውም ሆነ ለእግዚአብሔር አይመችም። እግዚአብሔርን ያስቈጣ ዓለም ነው። እግዚአብሔር የማይወደውን በማድረግ በክፉት ተሞልቷል። ሰውም ጤና፤ ሰላም፤ ፍትሕና ነጻነት ያላገኘበት ዓለም ነው። ይህ ዓለም የሰው ዋና ፍላጎትና የእግዚአብሔር ፈቃድ ያልተገናኘበት ዓለም ነው።

ዋናው የዚህ ዓለም የክፉቱ ምክንያት ግን የሰው ልጅ በሰይጣን ፈቃድ ሥር መውደቁ ነው። በ1ዮሐ. 5፥19፤ “ከእግዚአብሔር እንደ ሆንን ዓለምም በሞላው በክፉው እንደ ተያዘ እናውቃለን” ይላል። እንግዲህ ዓለም ክፉ የሆነው በክፉው በመያዙ ምክንያት ነው። ጌታም ሰይጣንን የዚህ ዓለም ገዢ ብሎታል (ዮሐ. 16፥11)። ሆኖም ግን ተፈርዶበታል።

ይህ ዓለም የተፈረደበት ስለ ሆነ የሚጠበቀው እሳት ነው። ሰማይ እና ምድር በእግዚአብሔር እሳት ሲቃጠሉ ሥርዓቱም ከነ ክፉቱና ከምሽቱ ሁሉ ጋር ዐብሮ ይወገዳል። ይህን ከተለያዩ የሐዋርያት ትምህርት መመልከት እንችላለን፡፡

“አሁን ያሉት ሰማያት እና ምድር ግን እግዚአብሔርን የማያመልኩ ሰዎች እስከሚጠፉበት እስከ ፍርድ ቀን ድረስ ተጠብቀው በዚያ ቃል ለእሳት ቀርተዋል” (2ጴጥ. 3፥7)።

“ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘለዓለም ይኖራል።” (1ዮሐ. 2፥17)።

ኢየሱስ ክርስቶስ ያዳንን ከዚህ ከተፈረደበትና በእሳት ሊቃጠል ጥቂት ጊዜ ከቀረው ዓለም ነው። እርሱ በኋላ ከሚመጣው ፍርድ ብቻ ሳይሆን አሁን ከምናየው ክፉ ሥርዐት (ኅጢአት) ጭምር አድኖናል።

“ከእግዚአብሔር እንደ ሆንን ዓለም በሞላው በክፉው እንደ ተያዘ እናውቃለን” እንዳለ፤ እኛ ከእግዚአብሔር የሆነው ወይም በክፉው ያልተያዘው ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ኅጢአታችን ራሱን ሰጥቶ ማርኮ ስላወጣንና ከጠላት እጅ ስላስለቀቀን ነው። በርግጥ ክፉ ከሆነው ከአሁኑ ዓለም ማለት ከዝሙት፤ ከውሸት፤ ከምቀኝነት፤ ከገንዘብ ፍቅር፤ ከጥላቻ፤ ከጣዖት አምልኮ፤ ወዘተ. ድነናል ወይ? የክርስቶስ አዳኝነት ፍጹም ነው። በክፉው ከተያዘው ከአሁኑ ዓለም ያልዳንን ከሆነ ራሳችንን እንመርምር። በየትኛው ነው የተያዘው በእግዚአብሔር ነው? ወይስ በክፉው? ከሚመጣው ፍርድ ማምለጣችንን የምናረጋግጠው በክፉው ከተያዘው ዓለም ጋር ያልተያዘን ከሆነ ነው።

የክርስቶስ ሞት አሁን ከምናየው የዓለም ኅጢአት ነጻ የማውጣት ኃይል አለው። በእውነት ራሱን በሰጠን በክርስቶስ ከልብ አምነን የምንታዘዝ ከሆነ፤ ከሰማይና ከምድር ጋር አናልፍም፤ እኛ ከተፈረደበት ዓለም ውስጥ ወጥተናል። ለዚህ ለእሳት ለቀረው ዓለም መጓጓትና ወደ እርሱ ገብተን ግራ መጋባት የለብንም። ስለ ኅጢአታችን ራሱን ሰጥቶ ክፉ ከሆነው ከአሁኑ ዓለም ላዳንን ጌታ ክብር ምስጋና ይግባው። አሜን!!!

“በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ ከእርሱ ወደ ልዩ ወንጌል እንዲህ ፈጥናችሁ እንዴት እንዳለፋችሁ እደነቃለሁ” (ቀ.6)።

ልዩ ወንጌል፡- ኢየሱስ ክርስቶስ በደቀ መዛሙርቱ እጅ የላከው ቅዱስ ወንጌል ለዘላለም ድኅነት የሚሆንና የማይለወጥ ነው። የስሕተት

አስተማሪዎችም ወንጌልን እንሰብካለን ይላሉ። ነገር ግን የሚሰብኩት ወንጌል የተለወጠና ሌላ መልእክት ያለው ነው እንጂ እውነተኛው የክርስቶስ ወንጌል አይደለም።

እውነተኛውን ወንጌል እንዴት እናውቃለን?

እውነተኛ ወንጌል የሚባለው እግዚአብሔር ፈቃዱን የገለጠበት ቃል ነው። ወንጌል ማለት የምሥራች ማለት ሲሆን፤ እግዚአብሔር ዓለምን እንዲሁ መውደዱንና ለዚሁም አንድያ ልጁን ለኅጢአት መሥዋዕት እንዲሆን አሳልፎ መስጠቱን ልጁም የመሥዋዕት ሥርዐት ከፈጸመ በኋላ ከሞት ተነሥቶ በአብ ቀኝ መቀመጡንና ዳግም ለፍርድ የሚገለጥ መሆኑን፤ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የኅጢአቱን ስርየት እንደሚያገኝና የዘለዓለም ሕይወት እንደሚኖረው የሚናገር ነው።

ይህ ድኅነት የመጣው ከራሱ ከእግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ፤ ከሰው ጥረት ወይም ከሰው ጽድቅ አለመሆኑን እንረዳለን። እውነተኛው ወንጌል ይህን የእግዚአብሔር ጸጋ መሠረት ያደረገ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌል ምን እንደ ሆነ ሲናገር እንዲህ ይላል፡-

“ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ጳውሎስ በነቢያቱ እፍ በቅዱሳት መጻሕፍት አስቀድሞ ተስፋ ለሰጠው ለእግዚአብሔር ወንጌል ተለየ፤ ይህም ወንጌል በሥጋ ከዳዊት ዘር ስለ ተወለደ እንደ ቅድስና መንፈስ ግን ከሙታን መነሣት የተነሣ በኃይል የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ስለ ተገለጠ ስለ ልጁ ነው። እርሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።” (ሮሜ 1፥1-4)።

በዚህ ቃል ውስጥ የምንረዳው፤ ወንጌል የእግዚአብሔር ስጦታ እንጂ የሰው አመለካከት አለመሆኑን ነው። ይህም ወንጌል በሥጋ ከዳዊት ዘር (ከድንግል ማርያም) ስለ ተወለደው፤ በሚያስደንቅ ኀይል ከሙታን ተነሥቶ በአብ ቀኝ ስለ ተቀመጠው ስለ እግዚአብሔር ልጅ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚናገር ነው። የጳውሎስ ዋና ስብከትም ይኸው ነበር። “በመካከላችሁ ሳለሁ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር እርሱም እንደ

ተሰቀለ ሌላ ነገር እንዳላውቅ ቆርጫ ነበርና። እኔም በድካምና በፍርሃት በብዙ መንቀጥቀጥም በእናንተ ዘንድ ነበርሁ፤ እምነታችሁም በእግዚአብሔር ጎይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን፤ ቃሌም ስብከቴም መንፈስንና ጎይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ፤ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም” (1ቆሮ 2፥2-5) ይላል።

ሰው የጎጢአት ስርየትን አግኝቶ የዘለዓለም ሕይወትን መቀበል የሚችለው ይህን እውነተኛ ወንጌል ሰምቶ ሲያምን ብቻ ነው። የኤፌሶን ክርስቲያኖች ይህን እውነተኛና የመዳን ወንጌል ሰምተው በተሰፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ እንደ ታተሙ ጳውሎስ መስክሮላቸዋል። “እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል ይኸውም የመዳናችሁን ወንጌል ሰምታችሁ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ በተሰፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ እርሱም የርስታችን መያዣ ነው” ብሏቸዋል (ኤፌ. 1፥13)። እንግዲህ የክርስቶስን በሥጋ መገለጥ፤ ሞቱን እና ትንሣኤውን ማእከል ያላደረገ ነገር ግን በወንጌል ስም የሚሰበክ ስብከት ሁሉ ልዩ ወንጌል ነው፤ የማያድን፤ ይልቁንም የሚያናውጥ ወይም የሚበክል ወንጌል ነው።

በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ፤

የገላትያ ክርስቲያኖች መጀመሪያ የተጠሩት በክርስቶስ ጸጋ በወንጌልም ጥሪ ነው። ጥሪ ብዙ ጊዜ በነጻ ከመጋበዝ ጋር የተያያዘ ነው። በሰርግ ምክንያት የሚጠሩ ሰዎች በነጻ ተጋብዘው እንዲሄዱ ይጠራሉ። ሰርግ በፈቃድ ካልሆነ በቀር የግዴታ ክፍያ የለውም። ሰርግ በክፍያ የሚበላ ቢሆን ኖሮ ዘፈን ሳይሆን ልቅሶ ይሆን ነበር። ወንጌልም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚጋብዝ ነጻ ጥሪ ነው። በዘለዓለም ሕይወት ከክርስቶስ ጋር እራት ለመብላት የተጠራው በነጻ ነው። የክርስቶስ ጸጋ የተባለውም ይህ ነጻ ስጦታ ነው።

ጌታ በሰርግ መስሎ ያስተማረውን የወንጌል ምሥጢር እናስተውል፤ (ማቴ. 22፥ 1-10)። “ኢየሱስም መለስ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥን

ትመስላለች። የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ ሊመጡም አልወደዱም። ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኮ፡- የታደሙትን እነሆ፤ ድግሴን አዘጋጀሁ፤ ኮርማዎቼና የሠቡት ከብቶቼ ታርደዋል፤ ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው አለ። እነርሱ ግን ቸል ብለው አንዱ ወደ ዕርሻው፤ ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ፤ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም። ንጉሡም ተቈጣ፤ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ። በዚያን ጊዜ ባሮቹን፡- ሰርጉስ ተዘጋጅቶአል፤ ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ። እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት። ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያልለበሰ አንድ ሰው አየና። ወዳጄ ሆይ፤ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ። በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን። እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ። የተጠሩ ብዙዎች፤ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።”

በዚህ ንባብ ውስጥ ትኩረት የምናደርግባቸው ዐረፍተ ነገሮች የሚከተሉት ናቸው፤ የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ ሊመጡም አልወደዱም (ቀ. 3)፤

እነሆ ድግሴን አዘጋጀሁ ኮርማዎቼና የሠቡት ከብቶቼ ታርደዋል፤ ሁሉም ተዘጋጅቶአል ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው። (ቀ. 4)፤

እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ (ቀ. 9)፤

እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት (ቀ. 10)።

ይህ ባለ ሰርግ ሦስት ጊዜ ጥሪ አድርጎ እድምተኞች የመጡለት በሦስተኛው ጥሪ ነው። በሦስተኛው ጥሪ በመንገድ የተገኘው ሁሉ ተጠርቷል። የተጠሩት መልካም መልካም ሰዎች ብቻ አልነበሩም፤ ክፉዎችም ተጠርተዋል። ቤቱም በተቀማጭች ሞልቶ ነበር።

በዚህ ምሳሌ ውስጥ በተለይ የወንጌልን እውነተኛ ትርጉም የሚያስረዳን፡- "ሁሉም ተዘጋጅቷል ወደ ሰርጉ ኑ" የሚለው ነው።

በልማድ ሰርግ ከፍተኛ ዝግጅት የሚያስፈልገው ሲሆን ሁሉንም የሚያዘጋጀው ባለ ሰርጉ ወይም የሙሽራው አባት እንጂ እድምተኞች (ተጋባዦች) አይደሉም።

እግዚአብሔርም እኛን ወደ መንግሥቱ ለማስገባት ሁሉን አዘጋጅቷል ድግሱ በመስቀሉ ላይ ተደግሷል፤ ሥራችንን ሠርቶልናል (ኢሳ. 26፡12)። ነቢያቱንና ሐዋርያቱን እኛን ለመጥራት ልኳል፤ እነርሱም በዚህ የእውነተኛ ጥሪ መልእክተኞች በመሆናቸው ምክንያት ለሞት ተዳርገዋል። እኛ በምሕረቱ የጠራንን እግዚአብሔርን እያመሰገንን የሰርግ ልብሳችንን ለብሰን (ዐዲሱን ኪዳን ወይም ዐዲሱን ሕይወት ወርሰን) የተዘጋጀውን ድግስ ክርስቶስን እንበላለን እንጂ በድግሱ ላይ የምንጨምረው ሌላ ድግስ የለም፤ ድግሱ ለሁሉም በቂ ነው።

ምን አልባት በሰርጉ ቤት የሚሠራ ሥራ ቢኖር ራሱ ባለ ሰርጉ ያዘጋጀውን ሥራ እንጂ እድምተኞች የመሰላቸውን ሊሠሩ አይችሉም፡፡

እግዚአብሔርም በመንግሥቱ ብዙ ልንሠራው የሚገባን መልካም ሥራ አዘጋጅቷል። ሰው መጀመሪያ በእግዚአብሔር የመስቀል ሥራ አምኖ ወደ ሰርጉ መምጣት አለበት፤ የእግዚአብሔርን ሥራ ችል ብሎ የራሱን ግምት ቢከተል ግን ሊድን አይችልም። ቃሉ እንዲህ ይላል፡-

“እኛ ፍጥረቱ ነንና እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን” (ኤፌ. 2፡9-10)። መልካሙ ሥራ እንኳ አስቀድሞ

በእግዚአብሔር የተዘጋጀ ነው። ለግብዣውም ሆነ ለሥራው የእግዚአብሔርን ጥሪ ተቀብሎ መምጣት ከሁሉም ይቀድማል።

የሰርጉን ቤት የሞሉት በጎዎች ብቻ ሳይሆኑ ክፉዎችም መሆናቸውን ልብ እንበል። ጌታ "ኃጥአንን ለንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም" ብሏል (ማቴ. 9፡13)። በዚህ ቃል ውስጥ ጽድቅ የእግዚአብሔር ስጦታ እንጂ በእኛ መልካምነት የተሰጠን አለመሆኑን እንረዳለን።

የገላትያ ክርስቲያኖችም መጀመሪያ በመስቀሉ ሥራ (በክርስቶስ ጸጋ) አምነው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የገቡ ነበሩ። በኋላ ግን በፈሪሳውያን የስሕተት ትምህርት ምክንያት አሮጌውን ልብስ ለብሰው ተገኙ፡፡ ማለትም ወደ ብሉይ ኪዳን አይሁዳዊ ልማድ ገቡ፡፡ ነጩን ልብስ የእግዚአብሔርን ጸጋ አውልቀው ለሰርግ (ለመንግሥተ ሰማያት) የማይሆን አሮጌ ልብስ (የብሉይ ኪዳንን ልማድ) ለበሱ።

በሰርጉ ቤት አሮጌ ልብስ ለብሶ የተገኘው እድምተኛ ከሰርጉ እንደ ተባረረ በማቴዎስ 22፡11-13 እናነባለን። ይህም ባሮጌው ኪዳን የተማመነ ማለት ሲሆን፤ በንስሐ እውነተኛ የሕይወት ለውጥ ያላገኘ እና መንግሥተ ሰማያትን የናቀ ሰው መሆኑን እናስተውላለን። የገላትያ ሰዎችም በዐዲሱ ኪዳን በክርስቶስ ሞት እና ትንሣኤ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከመጡ በኋላ ወደ ፈሪሳውያን ትምህርት ዘወር ስላሉ የጳውሎስ ተግሣጽ አግኝቷቸዋል።

ዛሬ በዚህ ዘመን የምንገኝ ክርስቲያኖችም ይህን ልዩ ወንጌል ማዳመጥ የለብንም፡፡ ራሳችንን መመርመር እና ወደ እውነተኛው ወንጌል መመለስ አለብን። የክርስቶስን ወንጌል ሊያጣምሙ የሚወዱ በአካባቢያችን፤ በቤተ ክርስቲያናችንም ሊኖሩ ይችላሉ። ስለ መብል እና ስለ መጠጥ ሊሰብኩን የሚፈልጉ ስለ ግዝረት እና ስለ ልዩ ልዩ የመታጠብ ሥርዐት ሊሰብኩን የሚፈልጉ፤ ጠማማ ወንጌልን የሚሰብኩ ሰዎችን የምንሰማ ከሆነ፤ በሰርጉ ቤት አሮጌ ልብስ ለብሶ እንደተገኘው ሰው ልንሆን ስለምንችል መጠንቀቅ አለብን።

“ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ ከሰበከንላችሁ ወንጀል የሚለይ ወንጀልን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን” (ቊ. 8)። የተረገመ ይሁን፤

ርግማን ከሰዎች የሚወጣ ብቻ ሳይሆን እኛ ራሳችን በራሳችን ድርጊት ልናመጣው የምንችለው ነገር ነው። ከዚህ ርግማንን ከሚያመጣ ነገር አንዱ የእግዚአብሔር ያልተናገረውን በእግዚአብሔር ስም እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል እያልን ከራሳችን ስሜት የምንናገረው ቃል ነው። በሌላ ጊዜ ደግሞ ሰይጣን የብርሃን መልአክ በመምሰል በክርስቶስ እና በሐዋርያቱ ያልተገለጠ ወንጀልን ወይም ሌላ ኪዳንን ሊገልጥ ይችላል፤ ይህም ርግማንን ያመጣል፡፡ እውነተኛ የብርሃን መልአክ የሚከተለውን ወንጀል ዐውጇል፤

“በምድርም ለሚኖሩ ለሕዝብም ለነገድም ለቋንቋም ለወገንም ሁሉ ይሰብክ ዘንድ የዘለዓለም ወንጀል ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ መካከል ሲበር አየሁ፤ በታላቅ ድምፅም፡- የፍርዱ ሰዓት ደርሶአልና እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ክብርንም ሰጡት፤ ሰማይንና ምድርንም ባሕርንም የውሃንም ምንጮች ለሠራው ስገዱለት አለ” (ራእ. 14፡6-7) የእግዚአብሔር መልአክም ቢሆን ሐዋርያት ከሰበኩት ወንጀል ውጭ ሊሰብክ አይችልም፤ አለዚያ ጳውሎስ እንደ ተናገረው የተረገመ ነው። በተጨማሪም ስለ ርግማን ዐይነቶች የሚከተለውን መመልከት እንችላለን።

“መሬቱ ሌዋውያን ካህናት ለእስራኤል ሁሉ እንዲህ ብለው ተናገሩ፡- እስራኤል ሆይ፤ ዝም ብላችሁ አድምጡ፤ ዛሬ የአምላክህ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆነሃል። ለአምላክህም ለእግዚአብሔር ቃል ታዘዝ፤ ዛሬም የማዝዘህን ትእዛዙንና ሥርዓቱን አድርግ። መሬም በዚያን ቀን እንዲህ ብሎ ሕዝቡን አዘዘ፡- የርዳናሰን በተሻገራችሁ ጊዜ ሕዝቡን ይባርኩ ዘንድ እነዚህ፤ ስምዎንና ሌዊ ይሁዳና ይሳኮር የሴፍና ብንያም፤ በገሪዛን ተራራ ላይ ይቁሙ። ይረግሙም ዘንድ እነዚህ፤ ሮቤልና ጋድ አሴርና ዛብሎን ዳንና ንፍታሌም፤ በጌባል

ተራራ ላይ ይቁሙ። ሌዋውያንም ከፍ ባለች ድምፅ ለእስራኤል ሰዎች ሁሉ እንዲህ ብለው ይናገራሉ፡- በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ የሠራተኛ እጅ ሥራን የተቀረጸ ወይም ቀልጦ የተሠራ ምስልን የሚያደርግ፤ በስውርም የሚያቆመው ሰው ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው አሜን ይላሉ። አባቱን ወይም እናቱን የሚያቃልል ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። የባልንጀራውን የድንበር ምልክት የሚገፋ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። ዕውሩን ከመንገድ ፈቀቅ የሚያደርግ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። በመጻተኛ በድኻ አደጉም በመበለቲቱም ላይ ፍርድን የሚያጣምም ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። ከአባቱ ሚስት ጋር የሚተኛ የአባቱን ልብስ ገልጦአልና ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። ከማናቸዩቱም እንስሳ ጋር የሚተኛ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። ከአባቱ ወይም ከእናቱ ልጅ ከእናቱ ጋር የሚተኛ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። ከአማቱ ጋር የሚተኛ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። ባልንጀራውን በስውር የሚመታ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። የንጹሐን ሰው ነፍስ ለመግደል ጉቦ የሚቀበል ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ። የዚህን ሕግ ቃሎች ያደርግ ዘንድ የማያጸና ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ሁሉ አሜን ይላሉ።” (ዘዳ. 27፡9-26)።

ለዚህ ነው የእግዚአብሔርን ቃል ስንናገር እጅግ ልንጠነቀቅ የሚገባን፡፡ “ከተጻፈው አትለፍ” የሚለው ቃል በራሳችን ላይ ርግማንን እንዳናመጣ ለማስጠንቀቅ የተጻፈ ነው። በእግዚአብሔር ቃል ላይ መጨመርም ሆነ ከእርሱ መቀነስ እንደማይገባን የሚከተሉት ጥቅሶች ያስረዳሉ፡፡

“እኔ ያዘዝኋችሁን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትጠብቃላችሁ እንጂ ባዘዝኋችሁ ቃል ላይ አትጨምሩም፤ ከእርሱም አታጎድሉም” (ዘዳ. 4፡2፤ 12፡32)።

“የእግዚአብሔር ቃል ሁሉ ተፈትናለች፤ እርሱ ለሚታመኑት ጋሻ ነው፤ እንዳይዘልፍህ ሐሰተኛም እንዳትሆን በቃሉ አንዳች አትጨምር” (ምሳ. 30፥5-6)። በተጨማሪም ራእይ 22፥18-19ን ይመልከቱ።

እግዚአብሔርን የምናውቀው በቃሉ ነው፡፡ ከቃሉ ውጭ ስንናገር እግዚአብሔርን ሊገልጥልን አይችልም። ሐዋርያው ጴጥሮስ ፤ “የሚናገር ቢሆን እንደ እግዚአብሔር ቃል ይናገር” ብሏል (1ጴጥ. 4፥11)። ስለ እምነት የሚናገሩ ሰዎች መናገር ያለባቸው እንደ እግዚአብሔር ቃል ነው። እንደ እግዚአብሔር ቃል ያልሆነ ቃል የሚሰሙትን ቢገድል እንጂ ሊያድን አይችልም። አነጋገሩም የሰው አመለካከት ወይም ፍልስፍና እንጂ እምነት ሊሆን አይችልም፡፡ ስሜት ሊሰጥ ይችል ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን “እምነት ከመስማት ነው መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው” ይላል፤ (1ኛ 10፥17)። እንደ እግዚአብሔር ቃል ያልሆነ እምነት፤ አመለካከት እንጂ እምነት ሊሆን አይችልም። እምነት የሚባለው ከራሱ ከእግዚአብሔር የተገለጠው መገለጥ እንጂ ሰዎች በሐሳብ የሚገምቱት ግምት አይደለም።

የእግዚአብሔር ቃል የትኛው ነው? ለሚለው ጥያቄ መልሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፎ የሚገኘው ነው የሚል ይሆናል ፡፡ ይህም ቃል በዘመናት ውስጥ በድንቅና በተአምራት ተፈትኖ ያለፈ፤ እውነተኛ ዕረፍትን የሚሰጥ፤ እንደ ተጻፈው ሲፈጸም የሚታይ፤ ሁል ጊዜ ዐዲስ፤ የማይለወጥ ሐሳብ ያለው፤ የሰው ሐሳብ የሌለበት፤ የጽሐፊዎችን ስሕተት እንኳ የማይደብቅ ነው፡፡ ለምሳሌ የዳዊት ኀጢአት በቃሉ ውስጥ ተገልጧል፤ የጳውሎስ ኀጢአትም በራሱ መልእክት ተገልጧል። ስለዚህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ፍርድ፤ ፈቃድ፤ ሐሳብ፤ በበቂ ሁኔታ ተገልጧል። እንግዲህ የእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔር ፈቃድ ማለት ነው። ይህን ሳንለውጥ እና ሳንቀንስ መልእክቶችን ማስተላለፍ እንችላለን።

ወንጌል ሰውን ደስ ለማሰኘት የሚሰበክ የሰውን ስሜት ማርኪያ አይደለም፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚገልጥ ምሥጢር ነው እንጂ። የገላትያ የሐሰት አስተማሪዎች ጳውሎስን ሲከሱ፡- ጳውሎስ ክርስቶስ በጸጋው አድኗችኋል እያለ የሚሰብካችሁ እናንተን ለማስደሰት እንጂ እውነቱ ግን እንደ ሙሴ ሕግ መገረዛችሁ ነው በማለት ይበጠብጡ ነበር። ለዚህ ነው፤ “አሁን ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን እሺ አሰኛለሁን? ወይስ ሰውን ደስ ላሰኝ እፈልጋለሁን? አሁን ሰውን ደስ ላሰኝ የክርስቶስ ባሪያ ባልሆንሁም” በማለት መልስ የሰጠው (ቀ. 10)፡፡

ባሪያ ማለት የራሱ ያልሆነ፤ የጌታው ንብረት ሆኖ ለጌታው የሚኖር ማለት ነው። ጳውሎስ የሚለው የሰው ባሪያ አይደለሁም ነው። ሰውን ለማስደሰት አገልግሎ አላውቅም እያለ ነው። ሰው ክርስቶስን ሰበክንለት በክርስቶስ ደስ ይበለው እንጂ፤ ስሜቱን በመኩርኩር ለጊዜው በሚሆን ደስታ ማታለል የለብንም። ወይም ውጫዊ የሆነ የሥጋ ሥርዐትን በማሳመር ያንን እንደ እምነት በመያዝ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዳያውቅ መጋረጃ መዘርጋት የለብንም እያለ ነው። ከባድ ነገር ቢኖር የእግዚአብሔርን ቃል መናገር ነው። እንግዲህ ሰውን ለማስደሰት ወይም ከእግዚአብሔር ያልተገለጠውን ወንጌል ነው ብሎ መስበክ ርግማንን ያመጣልና መጠንቀቅ አለብን።

የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 1፥11-17፤

“ወንድሞች ሆይ፤ በእኔ የተሰበከ ወንጌል እንደ ሰው እንዳይደለ አስታውቃችኋለሁ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ገልጦልኛል እንጂ እኔ ከሰው አልተቀበልሁትም አልተግርሁትምም። በአይሁድ ሥርዐት በፊት እንዴት እንደ ኖርሁ ስምታችኋልና፤ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ያለ ልክ አሳድድና አጠፋ ነበር፤ ለአባቶችም ወግ ከመጠን ይልቅ እየቀናሁ በወገኔ ዘንድ በዘመኔ ካሉት ብዙዎችን በአይሁድ ሥርዓት እበልጥ ነበር። ነገር ግን በእናቴ ማሕፀን ሳለሁ የለየኝ በጸጋውም የጠራኝ እግዚአብሔር በአሕዛብ መካከል ስለ እርሱ ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ልጄን በእኔ ሁኔታ ሊገልጥ በወደደ ጊዜ፤ ወዲያው ከሥጋና ከደም ጋር አልተግከርሁም፤ ከእኔም በፊት ሐዋርያት ወደ ነበሩት ወደ ኢየሩሳሌም አልወጣሁም፤ ነገር ግን ወደ ዓረብ አገር ሄድሁ እንደ ገናም ወደ ደማስቆ ተመለስሁ።”

“ወንድሞች ሆይ፤ በእኔ የተሰበከ ወንጌል እንደ ሰው እንዳይደለ አስታውቃችኋለሁ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ገልጦልኛል እንጂ እኔ ከሰው አልተቀበልሁትም አልተግርሁትምም” (ቍ. 11-12)።

ሐዋርያው ጳውሎስ በአይሁድ ሥርዐት ይኖር በነበረበት ጊዜ ገማልያል ከሚባል የአሪት መምህር እግር ሥር ቁጭ ብሎ ብሎይ ኪዳንን እንደ ተማረ የታወቀ ነው።

“እኔ የኪልቅያ በምትሆን በጠርሴስ የተወለድሁ፤ በዚችም ከተማ በገማልያል እግር አጠገብ ያደግሁ፤ የአባቶችንም ሕግ ጠንቅቄ የተማርሁ፤ ዛሬውንም እናንተ ሁሉ እንድትሆኑ ለእግዚአብሔር ቀናተኛ የሆንሁ አይሁዳዊ ሰው ነኝ” ብሏል (የሐዋ. 22፥3)። ይህ ተምሮ ማስተማር በአይሁድ ዘንድ የተለመደ ነው። ጳውሎስ ወደ ወንጌል ሲመጣ ግን በለመደው ልማድ ወይም ሰዋዊ በሆነ የትምህርት ሥርዐት ተምሮ አልነበረም፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአንድ ጊዜ ገለጠለት እንጂ። በደማስቆ ጉዞው በአሪታዊ አስተሳሰብ ታውሮ

ለጥፋት ሲጣደፍ ኢየሱስ ክርስቶስ በሚያስደንቅ ብርሃን ወንጌልን ገለጠለት።

“ሲሄድም ወደ ደማስቆ በቀረበ ጊዜ ድንገት በእርሱ ዙሪያ ከሰማይ ብርሃን አንጸባረቀ” ይላል (የሐዋ. 9፥3)። ይህ ብርሃን የጳውሎስን ጨለማ የገፈፈ፤ ዕውርነቱን ያበራ ብርሃን ነው። ጌታ በዚህ ምድር ላይ በነበረበት ጊዜ ያስተማረውን እና ወደፊት ሊያደርግ ያሰበውን ሁሉ ለጳውሎስ ገልጦለታል። ይህ ብርሃን በበራለት ጊዜ ጳውሎስ፡-

• ጌታን በዓይኑ አየ፤

“እርሱም አለኝ አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም ስለዚህ እኔን ባየህበት ነገር ለአንተም በምታይበት ነገር አገልጋይ እና ምስክር ትሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼልሃለሁና” (የሐ.ሥ. 26፥15)።

ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖችም ኢየሱስ ክርስቶስን እንዳየ መስክሯል፤ “ሐዋርያስ አይደለሁም? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስንስ አላየሁትም?” ብሏል (1ቆሮ. 9፥1)

• የጌታን ድምፅ በጀሮው ሰማ፤

“ሳውል ሳውል ስለ ምን ታሳድደኛለህ የሚለውን ድምፅ ሰማ” (የሐ.ሥ. 9፥5)።

• የሐዋርያነትን ሹመትም ተቀበለ፤

“ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም ስለዚህ እኔን ባየህበት ለአንተም በምታይበት ነገር አገልጋይና ምስክር ትሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼሃለሁና” (የሐ.ሥ. 26፥16)።

ስለዚህ ጳውሎስ ወንጌልን ከሰው ወይም ከእርሱ በፊት ከነበሩት ሐዋርያት አልተማረውም ይሁን እንጂ የተገለጠለት ወንጌል የመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት ከሚሰብኩት ወንጌል የተለየ አይደለም፤ ከሰው አልተማርሁትም አለ እንጂ ለሰዎች ከተገለጠው የተለየ መገለጥ ነው ያለኝ አላለም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ወንጌል አንድ ብቻ ነው።

ወንጌል በሁለት መንገድ ሊገለጥ ይችላል፤ ይኸውም፡-

1ኛ. ከሰው በመማር፤

2ኛ. በመለኮታዊ መገለጥ፤

ሐዋርያት ወንጌልን እንዲያስተምሩ ታዝዘዋል፡፡ ይህም፤ ወንጌል ከሰው በመማርም ሊገለጥ እንደሚችል የሚያስረዳ ነው። ሆኖም ለልዩ ሥራ ለአንዳንድ ሰዎች ከሰው ሳይማሩ እግዚአብሔር በራሱ አሠራር ወንጌልን ሊገልጥላቸው ይችላል። ነገር ግን እውነተኛ አስተማሪዎች ከሚያስተምሩት የተለየ መገለጥ ሊሆን አይችልም፤ ያንኑ ወንጌል ከሰው ሳይማሩ ይገልጥላቸዋል ማለት ነው እንጂ።

ቅዱስ ጳውሎስ “በእኔ የተሰበከ ወንጌል እንደ ሰው እንዳይደለ አስታውቃችኋለሁ” ሲል ከሰው አልተማርሁትም ለማለት ነው። በትምህርትም ቢሆን የእግዚአብሔር መንፈስ ካላገዘን እውነተኛውን የእግዚአብሔር ምስጢር መረዳት አይቻልም፤ ራሱ እግዚአብሔር መንፈስ ነውና እርሱን ለመረዳት የመንፈስ ቅዱስ ርዳታ ያስፈልገናል። የሥጋና የደም ወይም የአእምሮ ዕውቀት ብቻውን እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወትን አይሰጥም። እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት እግዚአብሔርን በትክክል ከመረዳት የሚገኝ በረከት ነው።

ሐዋርያው ጴጥሮስ ስለ ክርስቶስ ማንነት ተጠይቆ ትክክለኛ መልስ ሰጥቷል፡፡ ነገር ግን ይህን መልስ የሰጠው በመንፈስ ቅዱስ እንጂ በሥጋ እና በደም ዕውቀት ተመራምሮ አይደለም። ቃሉ የሚለውን እናስተውል፤ “ጴጥሮስም መልሶ አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለው። የዮና ልጅ ሰሞን ሆይ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋ እና ደም ይህን አልገለጠልህም አለው” (ማቴ.16፥16)። ስለዚህ፤ ትምህርት ብንማርም የእግዚአብሔር መንፈስ ርዳታ ካልተጨመረበት ዕውቀት ብቻ ሆኖ ሕይወትን ላናገኝ እንችላለን፡፡ በሌላ ስፍራም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እውነተኛ መንፈሳዊ ዕውቀት በእግዚአብሔር ርዳታ የሚገኝ መሆኑን ነግሮናል።

“በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ። አባት ሆይ፥ የሰማይና የምድር ጌታ፥ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ፤ አዎን፥ አባት ሆይ፥ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና። ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተስጥቶኛል፤ ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፤ ከወልድም በቀር ወልድም ሊገለጥለት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም” (ማቴ. 11፥25-27)።

እንግዲህ ወንጌል ብዙ የማወቅ ጉዳይ ሳይሆን አብ ወልድ እና መንፈስ ቅዱስን የማወቅ እንዲሁም ፈቃዱን የመረዳት ጉዳይ ነው። ስለዚህ ጳውሎስን ወንጌል አልተማረም ብለው የሚከሱት ሐሰተኛ አስተማሪዎች የሚረቱበት ነገር የላቸውም፡፡ ትክክለኛውን ወንጌል ያስተምር እንጂ አለመማሩ አይሰጩንቅም።

ዛሬም ያልተማሩ የሚባሉ ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ ጳውሎስ ምስጢሩን የገለጠላቸው እግዚአብሔር ለራሱ ዐላማ የመረጣቸው ቅዱሳን ይኖራሉ። እነርሱ የሚያስተምሩት እውነት ነው ወይስ አይደለም ብሎ መመርመር ይገባል እንጂ፤ ተምረዋል አልተማሩም በሚለው ምርመራ ብዙ ጊዜ ማጥፋት አስፈላጊ አይደለም።

በቤተ ክርስቲያናችን ታሪክ መሠረት እንደሚነገረው ቅዱስ ያሬድ ሰባት ዓመት ሙሉ ደክሞ ትምህርት አልገባውም ነበር። ነገር ግን አንድ ቀን እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ እንደሞላው እና ሰማያዊ ምስጢርን እንደ ገለጠለት፤ ካየው ነገር የተነሣ ሕይወቱ በሙሉ በምስጋና እና በዝማሬ እንደ ተዋጠ ያዜመው፤ የዘመረው፤ ያመሰገነው፤ ያደነቀው፤ ዝማሬው እና ገድሉ ይናገራል። ወንጌልን በመገለጥም መስበክ ይቻላል ማለት ነው። እግዚአብሔር ለኛም ይግለጥልን አሜን።

“በአይሁድ ሥርዐት በፊት እንዴት እንደ ኖሮሁ ሰምታችኋልና፤ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ያለ ልክ አሳድድና አጠፋ ነበር፤ ለአባቶችም ወግ ከመጠን ይልቅ እየቀናሁ በወገኔ ዘንድ በዘመኔ ካሉት ብዙዎችን በአይሁድ ሥርዓት እበልጥ ነበር” (ቀ. 13-14)።

እግዚአብሔርን በድህላ ተብሎ የታሰበን ሰው መግደል፤ ማሳደድ፤ ማግለል እና መቅጣት የአይሁድ ሥርዐት ነው። ለምሳሌ በዘሌዋውያን 24፥15 ላይ “ማናቸውም ሰው አምላኩን ቢሰድብ ኅጢአቱን ይሸከማል የእግዚአብሔርን ስም የሚሰድብ ፈጽሞ ይገደል ማኅበሩም ሁሉ ይውገሩት” ይላል። ኢየሱስ ክርስቶስ እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ በማለቱ እና ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ በማለቱ “ሊቀ ካህናቱ ልብሱን ቀዶ ተሳድሷል እንግዲህ ወዲህ ምስክሮች ስለ ምን ያስፈልገናል እነሆ ስድቡን አሁን ሰምታችኋል ምን ይመስላችኋል? አለ እነርሱም ሞት ይገባዋል አሉ፤” (ማቴ. 26፥65-66)። አይሁድ ክርስቶስ እንዲሞት የፈረዱበት ዋናው ምክንያት እግዚአብሔርን ተሳድሷል በሚል ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ማለቱን እንደ ሰድብ ነበር የተመለከቱት። አይሁድ እስጢፋኖስን ወደ ውጭ አውጥተው የገደሉት ኢየሱስን በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየሁት ስላለ ነበር። ይህን የእስጢፋኖስን ምስክርነት ላለመስማት በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ጆሮአቸውን ደፈኑ ይላል። (ዮሐ. 7፥56)። ጳውሎስም በእርሱ መገደል ተስማምቶ ልብስ ጠባቂ ሆኖ ነበር።

ጳውሎስ በአይሁድ ሥርዐት በፊት እንዴት እንደ ኖሮሁ ሰምታችኋልና የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ያለ ልክ አሳድድ እና አጠፋ ነበር አለ። በዚህ ሥርዐት በሚኖርበት ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን ያጠፋ ነበር ክርስቲያኖችን እንደ እግዚአብሔር ተቃዋሚዎች ይቈጥራቸው ነበር።

“ሳውል ግን የጌታን ደቀ መዛሙርት እንዲገድላቸው ገና እየዛተ ወደ ሊቀ ካህናት ሄደ፤ በዚህ መንገድ ያሉትንም ሰዎች ወንዶችንም ሴቶችንም ቢያገኝ፤ እያስረ ወደ ኢየሩሳሌም ያመጣቸው ዘንድ በደማስቆ ላሉት ምክራቦች ደብዳቤ ከእርሱ ለመነ” ይላል (ዮሐ. 9፥1-2)። ጳውሎስ ክርስቲያኖችን በመግደል እና በማሳደድ እግዚአብሔርን የሚያገለግል ይመስለው ነበር (ዮሐ. 16፥2)።

ለአባቶቹ ወግ ከመጠን ይልቅ እየቀናሁ በዘመኔ ካሉት ብዙዎችን እበልጥ ነበረ አለ። ጳውሎስ ወገኛ ነበር። በአይሁድ ወግ ከሁሉም የሚበልጥ ሰው ነበር። የአይሁድ ወግ እና ሥርዐት የሚከተሉትን ሊያጠቃልል ይችላል።

- መታጠብ፡- በአይሁድ ልማድ መታጠብ ኅጢአትን እንደ ማስወገድ ያህል ይቈጠራል። የሚታጠቡበት ምክንያትም፡- ሰው ፈሳሽ ነገር ሲኖረው፤ ፈሳሽ ያለበትን ሰው ሲነኩ፤ የሞተን ሰው በሚቀብሩበት ጊዜ፤ የወለደችን ሴት በሚጎበኙበት ጊዜ፤ ምግብ ለመብላት ባለቡ ጊዜ፤ የሞተ እንስሳን በሚነኩበት ጊዜ፤ ሰውነታቸውን ብቻ ሳይሆን ልብሳቸውን ጭምር ያጥባሉ (ዘሌ. 11፥24፤ ም 12፤ ም 13፤ ም 14፤ ም 15 በሙሉ ጠንቅቀው ያንብቡ)።

- ምግብ እና መጠጥ (ዘሌ. 11)፤ አይሁድ የሚበሉ እና የማይበሉ ተብለው የተለዩ ምግቦች አሏቸው። የተከለከሉትን የበላ ርኩስ ነው፤ ያልበላም ቅዱስ ነው ተብሎ ይታመን ነበር። አንዳንድ ያልተጻፉ የሰው ሥርዐት ብቻ የሆኑ ወጎችም ነበሩ። እነዚህ ሁሉ የሥጋ ሥርዐቶች በመሆናቸው ሰውን በኅሊና ፍጹም ሊያደርጉት አይችሉም። እነዚህን የመሰሉ ወጎች ለእውነተኛ ንስሐ እንቅፋት ናቸው። እነዚህ ወጎች እስከ ሐዲስ ኪዳን ድረስ ብቻ የተደረጉ መሆናቸውን ጳውሎስ ሲጽፍ እንዲህ ይላል ፡-

“ይህም ለአሁኑ ጊዜ ምሳሌ ነው፤ እንደዚህም መባና መሥዋዕት ይቀርባሉ፤ እነዚህም እስከ መታደስ ዘመን ድረስ የተደረጉ፤ ስለ ምግብና ስለ መጠጥም ስለ ልዩ ልዩ መታጠብም የሚሆኑ የሥጋ ሥርዐቶች ብቻ ናቸውና የሚያመልከውን በኅሊና ፍጹም ሊያደርጉት አይችሉም” (ዕብ. 9፥9-10)።

እንደ ገናም ጳውሎስ በቆሮንቶስ መልእክቱ፡- “በሥጋ ገበያ የሚሸጠውን ሁሉ ከኅሊና የተነሣ ሳትመራመሩ ብሎ፤ ምድርና

በእርስዎ የሞላበት ሁሉ የጌታ ነውና። ከማያምኑ ሰዎች አንዱም ቢጠራችሁ ልትሄዱም ብትወዱ ከገሊና የተነሣ ሳትመራመሩ የሚያቀርቡላችሁን ሁሉ ብሎ። በማለት ምግብ እና መጠጥ የባህል ጉዳይ እንጂ በጽድቅ እና በኩነት ውስጥ ቦታ እንደሌለው አስተምሯል (1ቆሮ. 10፥25-27)።

ጌታም ሰውን የሚያረክሰው ምን እንደ ሆነ ግልጽ አድርጓል።

“ደግሞም ሕዝቡን ጠርቶ፡- ሁላችሁ እኔን ስሙ አስተውሉም። ከሰው የሚወጡት ሰውን የሚያረክሱ ናቸው እንጂ ከሰው ውጭ የሚገባውስ ሊያረክሰው የሚችል ምንም የለም። የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማ አላቸው። ከሕዝቡ ዘንድ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ምሳሌውን ጠየቁት። እርሱም፡ እናንተ ደግሞ እንደዚህ የማታስተውሉ ናችሁን? ከውጭ ወደ ሰው የሚገባ ሊያረክሰው ምንም እንዳይችል አትመለከቱምን? ወደ ሆድ ገብቶ ወደ ዕዳሪ ይወጣል እንጂ ወደ ልብ አይገባምና፤ መብልን ሁሉ እያጠራ አላቸው። እርሱም አለ፡- ከሰው የሚወጣው ሰውን የሚያረክስ ያ ነው። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ ዐሳብ፣ ዝሙት፣ መስረቅ፣ መግደል፣ ምንዝርነት፣ መግምጃት፣ ክፋት፣ ተንኩል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ሰድብ፣ ትዕቢት፣ ስንፍና ናቸውና፤ ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል ሰውን ያረክሰዋል” (ማር. 7፥14-23)።

ጌታ ይህን የወጣ እና የልማድ አምልኮ በመኩነን እንዲህ ብሏል፤ “ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው የሰውም ሥርዐት የሆነ ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል” (ማቴ. 15፥7-9)። እነዚህ ሥርዐቶች ለጊዜው ለአይሁድ የተሰጡ የሥጋ ሥርዐቶች እንጂ ፍጹምነትን የሚሰጡ መንፈሳዊ ለውጥን የሚያመጡ አልነበሩም። እንግዲህ ጳውሎስ በእነዚህ ሁሉ ሥርዐቶች ከሁሉ የሚበልጥ ሰው ነበር። ከሁሉ ለመብለጥ የሞከረው በዚህ ሥርዐት ጽድቅና ድኅነትን የሚያገኝ መስሎት ነው። በኋላ ግን የእግዚአብሔር ብርሃን በወንጌል ሲበራለት ወደ መንፈሳዊው ሥርዐት

ገባ። እውነተኛውን የሕይወት ለውጥም አገኘ። ያን ከሁሉ የበለጠበትን ሥርዐትም እንደ ጉድፍ ቁጠረው። በራሱ ጥረት ለመጽደቅ ያደርገው የነበረውን ጥረትም እንደ ጉዳት ቁጠረው። ሁሉም ነገር በክርስቶስ ሆኖለታል። ለፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች በጻፈው መልዕክቱ እንዲህ ብሏል፡-

“እኔ ግን በሥጋ ደግሞ የምታመንበት አለኝ። ሌላ ሰው ማንም ቢሆን በሥጋ የሚታመንበት እንዳለው ቢመስለው፣ እኔ እበልጠዋለሁ። በስምንተኛው ቀን የተገረዘሁ፣ ከእስራኤል ትውልድ፣ ከብንያም ወገን፣ ከዕብራውያን ዕብራዊ ነኝ፤ ስለ ሕግ ብትጠይቁ፣ ፈሪሳዊ ነበርሁ፤ ስለ ቅንኦት ብትጠይቁ፣ ቤተ ክርስቲያንን አሳዳጅ ነበርሁ፤ በሕግ ስለሚገኝ ጽድቅ ብትጠይቁ፣ ያለ ነቀፋ ነበርሁ። ነገር ግን ለእኔ ረብ የነበረውን ሁሉ ስለ ክርስቶስ እንደ ጉዳት ቁጥሬዋለሁ። አዎን፣ በእውነት ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ጌታዬ ዕውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን እቁጥራለሁ፤ ስለ እርሱ ሁሉን ተጐዳሁ፣ ክርስቶስንም አገኝ ዘንድ፣ በክርስቶስም በማመን ያለው ጽድቅ ማለት በእምነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ጽድቅ እንጂ ከሕግ ለእኔ ያለው ጽድቅ ሳይሆንልኝ፣ በእርሱ እገኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጉድፍ እቁጥራለሁ፤ እርሱንና የትንሣኤውን ኅይል እንዳውቅ፣ በመከራውም እንድካፈል፣ ወደ ሙታንም ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ፣ በሞቱ እንድመስለው እመኛለሁ” (ፊልጵ. 3፥4-11)።

የጳውሎስ ለውጥ አስደናቂ ነው፤ በክርስቶስ ላይ ያለው እምነት ፍጹም ነው። በወጉ ምክንያት ይሰማው የነበረውን የእኔነት ስሜት አውልቆ የጣለው በክርስቶስ ላይ ባለው ጠንካራ እምነት ነው። በሥጋ ሥርዐት ለመኖር ያስቡ የነበሩ የቄሳስይስ ክርስቲያኖችንም እንዲህ ሲል ገሥጏቸዋል፡- “ከዓለማዊ ከመጀመሪያ ትምህርት ርቃችሁ ከክርስቶስ ጋር ከሞታችሁ፣ እንደ ሰው ሥርዐትና ትምህርት፣ አትያዝ፣ አትቅመስ፣ አትንካ ለሚሉት ትእዛዛት በዓለም እንደምትኖሩ ስለ ምን ትገዛላችሁ? እነዚህ ሁሉ በመደረግ ሊጠፉ ተወስነዋልና” (ቄላ 2፥20-23)።

አትያዝ፤ አትብላ፤ አትቅመስ፤ አትንካ የሚሉት ትእዛዛት የሚገኙት ዘፍዋውያን ምዕራፍ 11፤12፤13፤14፤15 ላይ ነው። እነዚህ ሁሉ በመደረግ ሊጠፉ ስለ ተወሰኑ ለነርሱ መገዛት የክርስቶስን አዳኝነት እንደ መቃወም የሚቈጠር ነው። ወይም የገላትያ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ያስተምሩት የነበረው የስሕተት ትምህርት ነው። በመደረግ ሊጠፉ የተወሰነውን እንደ ገና ማስተማር ወደ ክርስቶስ አያደርስም፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ ለአባቶቹ ወግ ከመጠን በላይ እየቀና በዘመኑ ካሉት ሁሉ የሚወዳደረው አልነበረም። ነገር ግን ሊያጸድቀው ይቅርና አሳዳጅ እና ነፍስ ገዳይ ነበር ያደረገው፤ የሥጋ ሥርዐት በመሆኑ ሥጋዊ እንጂ መንፈሳዊ ሊያደርገው አይችልም።

ዛሬስ በዚህ ወግ እየኖሩ ያሉ ይኖሩ ይሆን? እነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ናቸው። የክርስቶስን ጸጋ የጣሉ በራሳቸው ወግ ሊጸድቁ የሚታገሉ ሥጋውያን ናቸውና ከእነዚህ አስተማሪዎች መጠንቀቅ አለብን። በዚህ የአይሁድ የሥጋ ሥርዐት ባለመሳተፋችን የሚፈርዱብን ቢኖሩ ልንሰማቸው አይገባም፤ እነርሱ ግራ የተጋቡ ክርስቲያኖች ናቸውና።

ሐዋርያው፡- “እንግዲህ በመብል ወይም በመጠጥ ወይም ስለ በዓል ወይም ስለ ወር መባቻ ወይም ስለ ሰንበት ማንም አይፈረድባችሁ። እነዚህ ሊመጡ ያሉት ነገሮች ጥላ ናቸውና፤ አካሉ ግን የክርስቶስ ነው። ትሕትናንና የመላእክትን አምልኮ እየወደደ፤ ባላየውም ያለ ፈቃድ እየገባ፤ በሥጋዊም አእምሮ በከንቱ እየታበየ ማንም አይፈረድባችሁ” ብሎናል (ቈላ 2፤16-18)። ወደ መንፈሳዊው ሥርዐት የገባን በመሆናችን እንደ ገና ወደ ሥጋ ሥርዐት መመለስ የለብንም። ጽድቅ በመታጠብ በመብላት እና ባለ መብላት ከሆነ የክርስቶስ ሞት ጥቅሙ ከምኑ ላይ ነው? ይህ የአይሁድ ልማድ እንጂ የክርስቲያን ሕግ አይደለም፡፡ ይህ ትምህርት አደገኛ የክሕደት ትምህርት በመሆኑ መጠንቀቅ አለብን። “ብንበላም አናተርፍም

ባንበላም አይጎድልብንም” (1ቆሮ. 8፤8)። የእግዚአብሔር መንግሥት በመንፈስ ቅዱስ የሆነ መንፈሳዊ ሥርዐት እንጂ መብል እና መጠጥ አይደለችም፤ (ሮሜ 14፤17)።

ነገር ግን በእናቱ ማሕፀን ሳለሁ የለየኝ በጸጋውም የጠራኝ(ቱ.15-16)

ነገር ግን በእናቱ ማሕፀን ሳለሁ የለየኝ በጸጋውም የጠራኝ እግዚአብሔር በእሕዛብ መካከል ስለ እርሱ ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ልጁን በእኔ ሁኔታ ሊገልጥ በወደደ ጊዜ፤ ወዲያው ከሥጋና ከደም ጋር አልተማከርሁም፤ ሐዋርያው ጳውሎስ ገና በእናቱ ማሕፀን ሳለ እግዚአብሔር ለራሱ ክብር የለየው ሰው ነው። ከዚያም በጸጋው ጠራው። መለየቱ ለልዩ ተልእኮ ወይም ለእግዚአብሔር ዕቅድ እና ዐላማ ሲሆን መጠራቱ ግን ለዘለዓለም ሕይወት ነው።

ነቢዩ ኤርምያስ እና መጥምቁ ዮሐንስ ከእናታቸው ማሕፀን ጀምረው የተለዩ ነበሩ። ኤርምያስ የተለየው ለእግዚአብሔር ክብር ለመቆም እና ይነቅል፤ ይተክል፤ ያፈርስ፤ ያጠፋ፤ ይገለብጥና ይሠራ ዘንድ ሲሆን፤ ዮሐንስ ግን የጌታን መንገድ በፊቱ ይጠርግ ዘንድ እና ጌታን ለአይሁድ ይገልጥ ዘንድ ነው። ስለ ኤርምያስ የተነገረው እንዲህ ይላል፡- “በሆድ ሳልሠራህ ዐውቁሃለሁ ከማሕፀንም ሳትወጣ ቀድሼሃለሁ ለእሕዛብም ነቢይ አድርጌሃለሁ...ትነቅል እና ታፈርስ ዘንድ፤ ታጠፋ እና ትገለብጥ ዘንድ፤ ትሠራ እና ትተክል ዘንድ በእሕዛብ እና በመንግሥታት ላይ ዛሬ አድርጌሃለሁ አለኝ” (ኤር. 1፤5-10)። ስለ ዮሐንስ የተነገረው ደግሞ እንዲህ ይላል፡- “መልአኩም እንዲህ አለው። ዘካርያስ ሆይ፤ ጸሎትህ ተስምቶልሃልና አትፍራ፤ ሚስትህ ኤልሳቤጥም + ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ዮሐንስ ትለዋለህ። ደስታና ተድላም ይሆንልሃል፤ በመወለዱም ብዙዎች ደስ ይላቸዋል። በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና፤ የወይን ጠጅና የሚያስክር መጠጥ አይጠጣም፤ ገናም በእናቱ ማሕፀን ሳለ መንፈስ ቅዱስ ይሞላበታል፤ ከእስራኤልም ልጆች፤ ብዙዎችን

ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው ይመልሳል። እርሱም የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንዲያሰናዳ፤ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጳጵቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል። (ሉቃ. 1፡13-17)።

እግዚአብሔር ለሥራው በማሕፀን የቀባቸው እና የለያቸው የእግዚአብሔር ሰዎች ታላላቅ የእግዚአብሔርን አሳብ አገልግለው ዐልፈዋል። የሚፈርሰውን አፍርሰዋል፤ የሚሠራውን ሠርተዋል፤ የሚነቀለውን ነቅለዋል፤ የሚተክለውንም ተክለዋል። ብዙዎችን ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው መልሰዋል።

ከእነዚህ ታላላቅ የእግዚአብሔር ምርጦች መካከል አንዱ ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ እግዚአብሔር ለታላቅ ሥራ ያዘጋጀው ሰው ነበር። በርካታ አገሮችን በመዞር እውነትን ገልጧል። ጨለማውን አስወግዷል። እግዚአብሔር በድንቅ አሠራሩ የተጠቀመበት ሰው ነው። ጳውሎስ ያደገበት ሁኔታ ሃይማኖታዊ ተሳትፎው፤ በይሁዲነት ትምህርቱ ያሳለፋቸው ጊዜያት ከማሕፀን ጀምሮ የተለየ መሆኑን የሚያመለክቱ ናቸው። ከገማልያል የኦሪቱን ሕግ መማሩ፤ ለእግዚአብሔር ባለው ከፍተኛ ቅናት ሌሎችን እስከ ማሳደድ መድረሱ ለእግዚአብሔር መለየቱን እና ጥሪ ያለው ሰው መሆኑን ያመለክታል።

ይሁን እንጂ እውነተኛው የሕይወት ጥሪ አልደረሰውም ነበር። እግዚአብሔርን ለማገልገል ቁርጦ ቢነሣም አገልግሎቱ ግን የተሳሳተ ነበር። እግዚአብሔር ግን በጸጋው ጠራው ይህ ማለት ምሕረትን አደረገለትና ወደ ዘላለም ሕይወት አመጣው ማለት ነው። እግዚአብሔር ይህን ያደረገው ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን በእርሱ ሁኔታ ሊገልጠው ስለ ወደደ ነው። የጳውሎስ ሁኔታ ክርስቶስን የሚገልጥ ነው፤ አሳዳጅ እና ተሳዳቢ የነበረውን ሰው ምሕረትን መስጠት ከዚያም ሐዋርያ አድርጎ መሾም በክርስቶስ የሆነውን የጸጋውን ስጦታ በትክክል የሚያስረዳ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ

በትክክል የሚገለጠው ኅጢአተኞች ሲድኑ ነው። የክርስቶስ ዋና ዐላማ ኅጢአተኞችን ማዳን ነውና። ይህ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። “ልጁን በእኔ ሁኔታ ሊገልጥ በወደደ ጊዜ ወዲያው ከሥጋና ከደም ጋር አልተማከርሁም” ይላል። ኢየሱስ ክርስቶስ ከኅጢአተኞች ዋና የነበረውን ጳውሎስን አድኖ ሐዋርያ ካደረገ እውነትም የምሕረት አምላክ ነው። እውነትም አዳኝ ነው። ጳውሎስ መዳኑ ብቻ ሳይሆን በእርሱ የክርስቶስ አዳኝነት መግለጡ ነው ትልቁ ቁም ነበር። ለጢሞቴዎስ በላከው መልእክቱ ምሕረት ያገኘበትን ሁኔታ ሲናገር እንዲህ ይላል፡-

“ለአገልግሎቱ ሾሞኝ ታማኝ አድርጎ ስለ ቈጠረኝ፤ ኃይል የሰጠኝን ክርስቶስ ኢየሱስን ጌታችንን አመሰግናለሁ፤ አስቀድሞ ተሳዳቢና አሳዳጅ አንገላታችም ምንም ብሆን፤ ይህን አደረገልኝ፤ ነገር ግን ሳላውቅ ባለ ማመን ስላደረግሁት ምሕረትን አገኘሁ። የጌታችንም ጸጋ በክርስቶስ ኢየሱስ ካሉ ከእምነትና ከፍቅር ጋር አብልጦ በዛ። ኅጢአተኞችን ሊያድን ክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል የታመነና ሁሉ እንዲቀበሉት የተገባ ነው፤ ከኅጢአተኞችም ዋና እኔ ነኝ፤ ስለዚህ ግን፤ የዘላለምን ሕይወት ለማግኘት በእርሱ ያምኑ ዘንድ ላላቸው ሰዎች ምሳሌ እንድሆን፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ዋና በመሆን በእኔ ላይ ትዕግሥቱን ሁሉ ያሳይ ዘንድ፤ ምሕረትን አገኘሁ። ብቻውን አምላክ ለሚሆን ለማይጠፋው ለማይታየውም ለዘመናት ንጉሥ ምስጋናና ክብር እስከ ዘላለም ድረስ ይሁን፤ አሜን” (1ጢሞ. 1፡12-17)።

እኛም ሁላችን በክርስቶስ ጸጋ የተጠራንና ምሕረትን ያገኘን ሰዎች ነን። ኅጢአተኞች ነን። የኅጢአታችን ብዛት ደግሞ ወደ ፍርድ ሊወስደን የተገባን ነን። እግዚአብሔር ግን ኅጢአታችንን በመስቀሉ በማስወገድ ምሕረት አደረገልን። ስለዚህ “ክርስቶስ ኢየሱስ ኅጢአተኞችን ሊያድን ወደ ዓለም መጣ” የሚለውን ቃል ማመን አለብን። ሁላችንንም ያዳን ጸጋው መሆኑን ለቲቶ በጻፈለት መልእክቱ እንዲህ ብሏል፡-

“እኛ ደግሞ አስቀድመን የማናስተውል ነበርንና፤ የማንታዘዝ፤ የምንሰት፤ ለምኞትና ለልዩ ልዩ ተድላ እንደ ባሪያዎች የምንገዛ፤ በክፋትና በምቀኝነት የምንኖር፤ የምንጣላ፤ እርስ በርሳችን የምንጠላላ ነበርን። ነገር ግን የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ቸርነትና ሰውን መውደዱ በተገለጠ ጊዜ፤ እንደ ምሕረቱ መጠን ለዐዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳኝነት እንጂ፤ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለ ነበረው ሥራ አይደለም፤ ያን መንፈስም፤ በጾጋው ጸድቀን በዘላለም ሕይወት ተስፋ ወራሾች እንድንሆን፤ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው” (ቲቶ 3፥3-7)።

እንግዲህ የገላትያ ክርስቲያኖች ክርስቶስ የመጣበትን ዐላማ በመሳት በሰው አስተሳሰብ ስለ ሄዱ ጳውሎስ ራሱን እንደ ምሳሌ ይጠቅስላቸዋል፡፡ እርሱ ወደ ዘላለም ሕይወት የመጣው እግዚአብሔር በጾጋው ስለ ጠራው እንጂ፤ የኦሪትን ሥርዐት በትክክል ስለ ፈጸመ አይደለም። በአይሁድ ወግ ብልጫ የነበረው ጳውሎስ እንኳ ለመዳን የእግዚአብሔር ጾጋ ካስፈለገው በኃጢአት የኖሩት የገላትያ ክርስቲያኖችም እንዴት ጾጋው አያስፈልጋቸውም?

እኛስ በዚህ ዘመን የምንኖር ክርስቲያኖች ይህ ምስጢር ተሰውሮብን እስከ አሁን በኃጢአታችን አለንን? ኃጢአታችንን በልዩ ልዩ ሥርዐት ለማስወገድ ስንታገል፤ ኃጢአታችን አልለቀን ብሎ ተስፋ የቈረጥን ሰዎች እንኖር ይሆናል። እንግዲያውስ ልንገራችሁ በመስቀሉ ላይ የተከናወነ የእግዚአብሔር ሥራ አለ። ጳውሎስን ያዳነው ይህ የመስቀሉ ሥራ ነው፤ ኑ! ይህን የእግዚአብሔርን ታላቅ ስጦታ እንቀበል። ኃጢአታችን ተውግዶልን ክርስቶስ ይገለጥብናል፤ በጽድቅ እና በቅድስና መኖር የምንችለው፤ ሰላም እና ዕረፍት የምናገኘውም በዚህ ጊዜ ነውና ኑ!!!

ወዲያው ከሥጋ እና ከደም ጋር አልተማከርሁም (ቱ. 16)!

“ከሥጋ እና ከደም ጋር አልተማከርሁም” የሚለው ቃል በርካታ ነገሮችን በዝርዝር እንድናይ የሚያስችለን ነው። ሥጋ እና ደም ምድራዊ ነው፤ ምድራዊ እንደ መሆኑ መጠን የምድሩን በማሰብ የሚያስችግር ቀላል ያልሆነ ፈተና የሚያመጣ ነው።

- ከሥጋ እና ከደም ጋር መማከር ራስ ወዳድነትን ሊተረጉምልን ይችላል።

ራሱን በጣም የሚወድ ሰው ክርስቶስን መከተል ሊከብደው ይችላል፡፡ የክርስቶስ መንፈስ የሚያስተምረን ራስን መስጠትን እና ዝቅ ማድረግን ነው፡፡ ጌታ “እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ” ብሏል (ማቴ. 16፥24)። ትዕቢት፤ ጥላቻ፤ ፍርሀት፤ ሥሥት እና ከሕደት ከሕይወታችን ተነቅለው የሚወድቁት ራሳችንን ስንክድ እና መስቀሉን ስንሸከም ነው። ምክንያቱም እኛ የምንኖርበት ሥጋ እና ደም በኃጢአት የተበከለ እና ምድራዊ ነገርን ብቻ የሚያስብ ተፈጥሮ ያለው ነው። ስለዚህ በመስቀሉ መሞት አለበት፤ ይህም የሚከናወነው ለክርስቶስ ስንሰጠው ነው፤ “ከእንግዲህስ ወዲያ ለኃጢአት እንዳንገዛ የኃጢአት ሥጋ ይሻር ዘንድ አሮጌው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ እናውቃለን” (ሮሜ 6፥6)። አሮጌው ሰዎችን በሥጋ እና በደም ውስጥ የሚሠራው የተበከለው ማንነታችን ነው። ይህ ሊስቀል እና ሊወገድ የሚችለው ራሳችንን በመካድ ክርስቶስን ስንከተል ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ “ከሥጋ እና ከደም ጋር አልተማከርሁም” ሲል የክርስቶስን መስቀል ለመሸከም ቀሩጥ ውሳኔ ማድረጉን እና ለሕይወቱ የማይሳሳ፤ ሥጋት እና ፍርሀት ፈጽሞ የተወገደለት ሰው መሆኑን እየነገረን ነው። በርግጥም ሐዋርያው ጳውሎስ የክርስቶስን መስቀል ተሸክሞ ተመላልሷል የሥጋን እና የደምን ምክር ማለት ፍርሀትን ስስትን ማዳመጥ አልፈለገም። ይህን ያደረገበት ምክንያት

በክርስቶስ ያለውን ተስፋ በፍጹምነት ስለሚያምን ነው፡፡ በቆሮንቶስ መልእክቱ የሕይወቱን ዐላማ እና ገጠመኙን እንዲህ ሲል ጽፏል፡፡

“ነገር ግን የኅይወት ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን፤ በሁሉ እንገፋለን እንጂ አንጨነቅም፤ እናመነታለን እንጂ ተስፋ አንቁርጥም፤ እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም፤ እንወድቃለን እንጂ አንጠፋም፤ የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸክመን እንዞራለን። የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሚሞት ሥጋችን ይገለጥ ዘንድ እኛ ሕያዋን የሆንን ከኢየሱስ የተነሣ ዘወትር ለሞት ዐልፈን እንሰጣለንና። ስለዚህ ሞቱ በእኛ ሕይወቱም በእናንተ ይሠራል” ብሏል፤ (2ቆሮ. 4፡7-12)።

- የሥጋ እና የደም ምክር፡- ከቤተ ሰብእ፤ ከጓደኛ፤ ከዘመድ፤ ከኅብረተ ሰብእ የሚመጣ ተጽዕኖ ሊሆን ይችላል።

ክርስቶስን በሚያምኑ እና በማያምኑ ሰዎች መካከል በሥጋ ዝምድና ምንም ያህል ይቀራረቡ፡፡ ልዩነት ያላቸው መሆኑ ግልጽ ነው። እንዲህ ዐይነቱን የመንፈስ መለያየት ጌታ ሰይፍ በማለት ይገልጠዋል፤ ሰይፋራሱ የክርስቶስ ፍቅር ነው፡፡ የክርስቶስ ፍቅር በጣም ከምንወዳቸው የሥጋ ዘመዶቻችን ሊለየን ይችላል፤ “በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ ሰይፍን እንጂ” ይላል፤ (ማቴ. 10፡34)። ክርስቶስን ለመከተል ስንወስን የራሳችን ቤተ ሰቦች ጠላቶቻችን ሊሆኑ ይችላሉ። ስለዚህ ክርስቶስን በሚከተሉ እና ክርስቶስን በማይከተሉ ሰዎች መካከል ሰላም ሊኖር አይችልም። የማያምኑት የሥጋ እና የደምን ነገር ይመክራሉ፤ ስለ ንግድ፤ ስለ ሥልጣን፤ ስለ ጥቅም፤ ስለ መብል እና ስለ መጠጥ ሲያወሩ፤ የሚያምኑት ደግሞ ስለ ዘላለም ሕይወት፤ ስለሚመጣው ፍርድ፤ ስለ እውነት፤ ስለ መንፈሳዊ ሕይወት ያወራሉ፤ በዚህ ምክንያት በመንፈሳዊ ሰው እና በፍጥረታዊ ሰው (የሥጋ እና የደም ሰው) መካከል ሰላም ሊኖር አይችልም። የሚከትሉትን ጥቅሶች እናንብብ፡-

“ለፍጥረታዊ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ነውና አይቀበለውም” (1ቆሮ. 2፡14)።

“በምድር ላይ እሳት ልጥል መጣሁ፤ አሁንም የነደደ ከሆነ ዘንድ ምን እፈልጋለሁ? ነገር ግን የምጠመቃት ጥምቀት አለችኝ፤ እስክትፈጸም ድረስ እንዴት እጨነቃለሁ? በምድር ላይ ሰላምንም ለመስጠት የመጣሁ ይመስላችኋልን? እሳችኋለሁ፤ አይደለም፤ መለያየትን እንጂ። ከአሁን ጀምሮ በአንዲት ቤት ዐምስት ሰዎች ይኖራሉና፤ ሦስቱም በኹለቱ ላይ ኹለቱም በሦስቱ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ። አባት በልጁ ላይ ልጅም በአባቱ ላይ፤ እናት በልጅዋ ላይ ልጅዋም በእናትዋ ላይ፤ ዐማት በምራትዋ ላይ ምራትም በዐማትዋ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ”፤ (ሉቃ. 12፡49-53)።

የቤተ ሰቦቻችን ጠላትነት ሊያስፈራን አይገባም፡፡ ይህ ይሆን ዘንድ ግድ ነው፡፡ የነርሱን ስሜት ለማስተናገድ መዋከር ከሥጋ እና ከደም ጋር እንደ መማከር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ዘመዶች እና ጓደኞች ነበሩት፤ ከዚህም በላይ ክርስቲያኖችን አስሮ እንዲያመጣ ደብዳቤ የሰጠው ሊቀ ካህናቱ እና ብሉይ ኪዳንን ያስተማረው ገማልያል ነበሩት። የአይሁድ ሕዝብም እንደ ታላቅ የይሁዲነት መሪ ይመኩበት ነበር። ነገር ግን እውነቱ ሲገለጥለት ይህን ሁሉ የሥጋ እና የደም ትስስር ከጉዳይ አልቁጠረውም፡፡ ከእርሱ በፊት ወደ ነበሩት ሐዋርያት እንኳ የተገለጠለትን እውነት ማረጋገጥ አላስፈለገውም፤ “ከእኔም በፊት ሐዋርያት ወደ ነበሩት ወደ ኢየሩሳሌም አልወጣሁም፤ ነገር ግን ወደ ዐረብ አገር ሄድሁ እንደ ገናም ወደ ደማስቆ ተመለስሁ”፤ እንዲል (ገላ. 1፡17)።

ለሐዋርያው የተገለጠለት የዘላለም ሕይወት ነው፤ (1ዮሐ 1፡2)፡፡ ከዘመዶቹ ጋር ያለው ግንኙነት ግን ጊዜያዊ ስለሆነ፤ ከሥጋ እና ከደም ምክር መቀበል አላስፈለገውም፡፡ ምን ይሉኝ ይሆን? ሊገድሉኝ ይችላሉ፤ ባህል እና ወጌ፤ ዘመዶቼም ሊለዩኝ ነው፤ ይሁዲነቴም ሊቀር ነው የሚለው ጭንቀት አላስቸገረውም፡፡

እንዲያውም ይህን እንደ ጉድፍ ነው የቁጠረው፡፡ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ብቻ በመስማማት ወደ ዐረብ አገር ሄደ። የገላትያ ፈሪሳውያን ወገኖቹ ቢሆኑም እንኳ፤ ሥጋ እና ደም ናቸውና እነርሱን ሊያማክር ወይም ሊለማመጣቸው አይችሉም።

• ሌላው የሥጋ እና የደም ምክር ምን እበላለሁ ምን እጠጣለሁ የሚለው ነው።

ይህ አደገኛ ዕንቅፋት እና የወንጌል ጠላት ነው። ወርቅን እና ብርንጌ ሀብትንም የመስብሰብ ሐሳብ የወንጌል ዕንቅፋት ነው። ጌታ አስቀድሞ ሐዋርያትን ደጋግሞ ያስጠነቀቃቸው ይህን ጉዳይ እንዳይከተሉ ነው። “ስለዚህ እሳችኋለሁ፤ ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፤ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ፤ ነፍስ ከመብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥም?... ይህን ሁሉ አሕዛብ ይፈልጋሉ፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ ያውቃልና። ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል። ነገ ለራሱ ይጨነቃልና ለነገ አትጨነቁ፤ ለቀኑ ክፋቱ ይበቃዋል” (ማቴ. 6፥25-33)።

ወርቅ እና ብርንጌ በመስብሰብ እንዳይዘገዩ፤ ከሚያስፈልጋቸው በላይ ብዙ ሽክም እንዳያበዙ ሲያዛቸው እንዲህ ብሏል፡- “ወርቅ ወይም ብር ወይም ናስ በመቀነታችሁ፤ ወይም ለመንገድ ከረጢት ወይም ሹለት እጀ ጠባብ ወይም ጫማ ወይም በትር አታግኙ፤ ለሠራተኛ ምግብ ይገባዋልና”፤ (ማቴ. 10፥9)።

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ትምህርት መሠረት የእግዚአብሔርን መንግሥት ማስቀድሙን እናስተውላለን። ምክንያቱም በራሱ እየሠራ ወንጌልን ያለ ዋጋ ስብኳል፤ የሥጋና የደም ፍላጎት አልነበረውም። “እንግዲህ ደመወዜ ምንድር ነው፡፡ ወንጌልን እየሰበክሁ በወንጌል ካለኝ መብት በሙሉ እንዳልጠቀም ወንጌልን ያለ ዋጋ ብናገር ነው።

ከሰው ሁሉ ዐርነት የወጣሁ ስሆን የሚበልጡትን እንድጠቅም እንደ ባሪያ ራሴን ለሁሉ አስገዛለሁ” ብሏል (1ቆሮ. 9፥18-19)።

ሥጋ እና ደም ከሰይጣን የከፋ አደገኛ ዕንቅፋት ነው። ሰይጣን ሊያሰናክለን የሚሞክረው የሥጋ እና የደምን ምክር በመጠቀም ነው። ስለዚህ እኛም በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ እንጂ በሥጋ እና በደም ምክር መጓዝ የለብንም፤ የእግዚአብሔር ልጆች በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ናቸው፤ (1ኛ 8፥14)። ይልቁንም ከዝመት፤ ከውሸት፤ ከርኩሰት፤ ከራስ ወዳድነት፤ ከዘረኛነት ሐሳብ መራቅ አለብን፡፡ በዚህ የተያዘን ከሆነ የክርስቶስን ሕይወት ልናንጸባርቅ አንችልም። ጳውሎስ አይሁዳዊ እንደ መሆኑ ለዘሩ ቢያደላ ፍሮ አሕዛብን ንቆ ወንጌልን በትክክል መግለጥ ባልቻለም ነበር። እኛም ክርስቲያኖች ከዚህ የሥጋ እና የደም ሐሳብ መውጣት አለብን ለውጥ ያስፈልገናል፤ እግዚአብሔር ይርዳን።

የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 1፥18- 2፥3

“ከዚህ ወዲያ ከሦስት ዓመት በኋላ ኪፋን ልጠይቅ ወደ ኢየሩሳሌም ወጥኜ ከእርሱ ጋር ዐሥራ ዐምስት ቀን ሰነበትሁ፤ ነገር ግን ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ በቀር ከሐዋርያት ሌላ አላየሁም” (ቀ፡18-19)፡፡

በመጀመሪያ የሚከተለውን ክፍለ ንባብ እናንብብ፡-

“ከእኔም በፊት ሐዋርያት ወደ ነበሩት ወደ ኢየሩሳሌም አልወጣሁም፤ ነገር ግን ወደ ዐረብ አገር ሄድሁ እንደ ገናም ወደ ደግስቆ ተመለስሁ፡፡

ከዚህ ወዲያ ከሦስት ዓመት በኋላ ኪፋን ልጠይቅ ወደ ኢየሩሳሌም ወጥኜ ከእርሱ ጋር ዐሥራ አምስት ቀን ሰነበትሁ፤ ነገር ግን ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ በቀር ከሐዋርያት ሌላ አላየሁም። ስለምጽፍላችሁም ነገር፤ እነሆ፤ በእግዚአብሔር ፊት ሐሰት አልናገርም። ከዚያ ወዲያ ወደ ሶርያና ወደ ኪልቅያ አገር መጣሁ። በክርስቶስም ያሉት የይሁዳ

ግንባርች ፊትን አያውቁም ነበር፤ ነገር ግን፡- ቀድሞ እኛን ያሳድድ የነበረ፤ እርሱ በፊት ያጠፋው የነበረውን ሃይማኖት አሁን ይሰብካል ተብሎ ሲነገር ይሰሙ ነበር፤ ስለ እኔም እግዚአብሔርን ያከብሩ ነበር። ከዚያ ወዲያ ከዐሥራ አራት ዓመት በኋላ፤ ከበርናባስ ጋር ቲቶን ደግሞ ይገዢ ወደ ኢየሩሳሌም ሹለተኛ ወጣሁ፤ እንደ ተገለጠልኝም ወጣሁ፤ ምናልባትም በከንቱ እንዳልሮጥ ወይም በከንቱ ሮጪ እንዳልሆን በአሕዛብ መካከል የምሰብከውን ወንጌል አስታወቅኋቸው፤ ዋናች ግን መሰለው ለግራቶ ለብቻቸው አስታወቅኋቸው። ነገር ግን ከእኔ ጋር የነበረ ቲቶ እንኳ የግሪክ ሰው ሲሆን ይገረዝ ዘንድ ገድ አላሉትም (ምዕ. 1+17- 2+1-3)።

ሐዋርያው ጳውሎስ በበርናባስ አማካይነት ወደ ሐዋርያት ገብቶ ጌታ እንዴት እንደ ተገለጠለት እና በደማስቆም ደፍሮ ስለ ክርስቶስ መመስከሩ ተጽፏል፤ (የሐዋ. 9፥27)። በደማስቆ ብዙ ቀን ቂይቶ ወንጌልን ለአይሁድ በግልጽ ሲሰብክ በነበረበት ሰዓት አይሁድ ሊገድሉት ተማከሩ፤ ደቀ መዛሙርት ግን ሌሊት በቅርጫት አድርገው በመስኮት አሾለኩትና ከአይሁድ እጅ አመለጠ። ከዚያ በኋላ ሊሆን ይችላል ወደ ዐረብ አገር የሄደው ።

ሐዋርያው ከሦስት ዓመት በኋላ ኪፋን ልጠይቅ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣሁ ያለው እንዲሁም በቀሥጥር 17 ላይ ከእኔ በፊት ሐዋርያት ወደ ነበሩት ወደ ኢየሩሳሌም አልወጣሁም የሚለው፤ በሐዋርያት ሥራ 9፥26-27። ላይም፤ “ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርት ጋር ይተባበር ዘንድ ሞከረ፤ ሁሉም ደቀ መዛሙር እንደ ሆነ ሰላላመኑ ፈሩት። በርናባስ ግን ወስዶ ወደ ሐዋርያት አገባውና ጌታን በመንገድ እንዴት እንዳየውና እንደ ተናገረው በደማስቆም በኢየሱስ ስም ደፍሮ እንዴት እንደ ነገረ ተረከላቸው” የሚለው የማይገጥም ይመስላል። ምክንያቱም ከእኔ በፊት ሐዋርያት ወደ ነበሩት ወደ ኢየሩሳሌም አልሄድሁም ቢልም (ቀ. 17)፤ የሐዋርያት ሥራ ግን ወደ ኢየሩሳሌም እንደ ሄደ እና ሐዋርያትን እንዳገኛቸው ይናገራል።

እንግዲህ ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም የሄደውና በበርናባስ አማካይነት ከሐዋርያት ጋር የተገናኘው በክርስቶስ ካመነ ከሦስት ዓመት በኋላ መሆኑ ነው። በገላትያ ከእኔ በፊት ሐዋርያት ወደ ነበሩት አልወጣሁም ያለው ወዲያውኑ አልሄድሁም ለማለት እንጂ ጨርሼ አልሄድሁም ለማለት አይደለም። በደማስቆ ብዙ ቀን ቂይ ይላል፤ (የሐዋ. 9፥26)። በዐረብ አገር እና በደማስቆ በቂሣርያ እና በተርሴስ ለሦስት ዓመት ያህል ከቂይ በኋላ፤ (የሐዋ 11፥25)፤ ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ ከጲጥሮስ እና ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ ጋር ለዐሥራ ዐምስት ቀን ያህል ሰንብቷል። ሌሎችን ሐዋርያትን ግን አላገኛቸውም። በዚህም ምስክርነቱ በእግዚአብሔር ፊት ውሸት እንደማይናገር አረጋግጧል፤ (ቀ. 20)።

ከዚያ በኋላ ወደ ሶርያ እና ወደ ኪልቅያ አገር [ጦርሴስ] ሄደ ገላ. 1፥21። እንደ ገና ለኢየሩሳሌም ክርስቲያኖች ርዳታ ይዞ ዳግመኛ ከበርናባስ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ ነበር፤ (የሐዋ. 11፥29-30)። ርዳታውን ካደረሱ በኋላ ማርቆስን ይዘው ተመለሱ (የሐ.ሥ. 12፥25)። በአንጾኪያም ከነቢያት ጋር ጾም ጸሎት ያዙ ከዚያም መንፈስ ቅዱስ በርናባስን እና ሳኦልን ለጠራጓቸው ሥራ ለዩልኝ በማለቱ እጃቸውን ከጫኑባቸው በኋላ በስልማና እና በቆጵሮስ በየምኩራቡ እየገቡ የእግዚአብሔርን ቃል ሰበኩ፤ (የሐዋ. 13፥1-3)። በዚህ ጉዞው በርካታ ሀገሮችን በወንጌል አዳርሷል።

በዚህ ጊዜ የአይሁድ ክርስቲያኖች ከኢየሩሳሌም ሄደው ጳውሎስ ወደ እግዚአብሔር ያመጣቸውን አሕዛብ እንደ ሙሴ ሥርዐት ካልተገረዛችሁ አትድኑም ብለው ባዕድ ወንጌልን በመስበካቸው፤ በጳውሎስ እና በአይሁድ ክርስቲያኖች መካከል ከፍተኛ ክርክር ተነሣ ያህም ከዐሥራ አራት ዓመት በኋላ ሽማግሌዎችም ተመርጠው ከአሕዛብ ወገን ቲቶ እንዲሁም ጳውሎስ እና በርናባስ ሆነው ወደ ኢየሩሳሌም ሄዱ።

“በእነርሱና በጳውሎስ፤ በበርናባስም መካከል ብዙ ጥልና ክርክር በሆነ ጊዜ፤ ስለዚህ ክርክር ጳውሎስ በርናባስ ከእነርሱም አንዳንዶች ሌሎች ሰዎች ወደ ሐዋርያት፤ ወደ ሽማግሌዎችም ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ዘንድ ተቈረጠ።” ከዚያ ወዲያ ከዐሥራ አራት ዓመት በኋላ ከበርናባስ ጋር ቲቶን ደግሞ ይገዢ ወደ ኢየሩሳሌም ሹለተኛ ወጣሁ፤ እንደ ተገለጠልኝም ወጣሁ፤ ምናልባትም በከንቱ እንዳልሮጥ ወይም በከንቱ ሮጪ እንዳልሆነ በአሕዛብ መካከል የምሰብከውን ወንጌል አስታወቅኋቸው፤ ዋናች ግን መሰለው ለሚታዩ ለብቻቸው አስታወቅኋቸው።” (ገላ. 2፥1-2) ይላል።

ይህ በያዕቆብ የተመራው የኢየሩሳሌም ሲኖዶስ ዋና አጀንዳው የነበረው መዳን በሙሴ ሕግ ወይስ በክርስቶስ ጸጋ የሚል ነበር። በጉባኤው ላይ የነበረውን ክርክር እና የተላለፈውን ውሳኔ ከሐዋርያት ሥራ ም 15፥1-29፤ ያለውን እንዳለ ስለ ጻፍነው ረጋ ብለው ያንብቡት፡፡

የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 15

“አንዳንዶችም ከይሁዳ ወረዱና፡- እንደ ሙሴ ሥርዐት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትችሉም ብለው ወንድሞችን ያስተምሩ ነበር። በእነርሱና በጳውሎስ በበርናባስም መካከል ብዙ ጥልና ክርክር በሆነ ጊዜ፤ ስለዚህ ክርክር ጳውሎስ በርናባስ ከእነርሱም አንዳንዶች ሌሎች ሰዎች ወደ ሐዋርያት ወደ ሽማግሌዎችም ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ዘንድ ተቈረጠ። ቤተ ክርስቲያኑም በመንገድ እየረዳቸው እነርሱ የአሕዛብን መመለስ እየተረኩ በፊንቄና በሰማርያ ዐለፉ፤ ወንድሞችንም ሁሉ እጅግ ደስ አሰኙባቸው። ወደ ኢየሩሳሌምም በደረሱ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንና ሐዋርያት ሽማግሌዎችም ተቀበሉባቸው፤ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ አወሩ። ከፈረሳውያን ወገን ግን ያመኑት አንዳንዶቹ ተነሥተው፡-

ትገርዙአቸው ዘንድና የሙሴን ሕግ እንዲጠብቁ ታዙአቸው ዘንድ ይገባል አሉ።

ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ስለዚህ ነገር ለመማከር ተሰበሰቡ። ከብዙ ክርክርም በኋላ ጴጥሮስ ተነሥቶ እንዲህ አላቸው፤ ወንድሞች ሆይ፤ አሕዛብ ከአፈ የወንጌልን ቃል ሰምተው ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር በመጀመሪያው ዘመን ከእናንተ እኔን እንደ መረጠኝ እናንተ ታውቃላችሁ። ልብንም የሚያውቅ አምላክ ለእኛ ደግሞ እንደ ሰጠን መንፈስ ቅዱስን በመስጠት መስከረላቸው፤ ልባቸውንም በእምነት ሲያነጻ በእኛና በእነርሱ መካከል አንዳች አልለየም። እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን አሁን ስለ ምን ትፈታተናላችሁ? ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን። ሕዝቡም ሁሉ ዝም አሉ፤ በርናባስና ጳውሎስም እግዚአብሔር በእጃቸው በአሕዛብ መካከል ያደረገውን ምልክትና ድንቅ ሁሉ ሲተርኩላቸው ይሰሙ ነበር። እነርሱም ዝም ካሉ በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ብሎ መለሰ፡- ወንድሞች ሆይ፤ ስሙኝ። እግዚአብሔር ለስሙ የሚሆንን ወገን ከአሕዛብ ይወስድ ዘንድ አስቀድሞ እንዴት እንደ ጉበኛ ስምዖን ተርኮአል። ከዚህም ጋር የነቢያት ቃል ይሰማማል፤ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ፡-

ከዚህ በኋላ የቀሩት ሰዎችና በሰሜ የተጠሩት አሕዛብ ሁሉ ጌታን ይፈልጉ ዘንድ እመለሳለሁ፤ የወደቀቸውንም የዳዊትን ድንኳን እንደ ገና እሠራታለሁ፤ ፍራሽዋንም እንደ ገና እሠራታለሁ እንደ ገናም አቆማታለሁ ይላል ይህን የሚያደርግ ጌታ። ከጥንት ጀምሮ ሥራው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ነው።

ሰለዚህ ከአሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የዞሩትን እንዳናስታውቃቸው፤ ነገር ግን ከጣዖት ርኩሶትና ከዝሙት ከታነቀም ከደምም ይርቁ ዘንድ እንድንጽፍላቸው እቈርጣለሁ። ሙሴስ ከቀደሙት ትውልድ ጀምሮ በሰንበት በሰንበት በምክራቦቹ ሲያነቡ በየከተማው እርሱን የሚሰብኩ አሉት። ያን ጊዜ ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ከቤተ ክርስቲያኑ ሁሉ ጋር ከእነርሱ የተመረጡትን ሰዎች ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር ወደ አንጾኪያ ይልኩ ዘንድ ፈቀዱ፤ እነርሱም በወንድሞች መካከል ዋናዎች ሆነው በርስያን የተባለው ይሁዳና ሲላስ ነበሩ። እንዲህም ጽፈው በእነርሱ እጅ ላኩ፡- ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ወንድሞችም በአንጾኪያና በሶርያ በኪልቅያም ለሚኖሩ ከአሕዛብ ወገን ለሆኑ ወንድሞች ሰላምታ ያቀርባሉ። ያላዘዘናቸው ሰዎች ከእኛ ወጥተው፡- ትገረዙ ዘንድና ሕግን ትጠብቁ ዘንድ ይገባችኋል ብለው ልባችሁን እያወኩ በቃል እንዳናወጡአችሁ ስለ ሰማን፤ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ነፍሳቸውን ከሰጡት ከምንወዳቸው ከበርናባስና ከጳውሎስ ጋር የተመረጡትን ሰዎች ወደ እናንተ እንልክ ዘንድ በአንድ ልብ ሆነን ፈቀድን። ራሳቸውም ደግሞ በቃላቸው ያንኑ ይነግሩአችሁ ዘንድ ይሁዳንና ሲላስን ልከናል። ለጣዖት ከተሠዋ፤ ከደምም፤ ከታነቀም፤ ከዝሙትም ትርቁ ዘንድ ከዚህ ከሚያስፈልገው በቀር ሌላ ሽክም እንዳንጭንባችሁ እኛና መንፈስ ቅዱስ ፈቅደናልና፤ ከዚህም ሁሉ ራሳችሁን ብትጠብቁ በመልካም ትኖራላችሁ። ጤና ይስጣችሁ።

በዚህ ጉባኤ ላይ ከአሕዛብ ወገን የነበረው ቲቶ ዐብር ነበር፤ ነገር ግን ሐዋርያት ይገረዝ ዘንድ አላስገደዱትም፡፡ ይህም የወንጌልን አሸናፊነት የሚያሳይ ነው። ምክንያቱም ወንጌል የልብ ግርዛት እንጂ ሽለፊትን የመቈረጥ ጉዳይ አይደለም። ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ጉባኤው ከመግባቱ በፊት እርሱ የሚሰብከውን ወንጌል ለዋናዎቹ ማለት ለያዕቆብ፤ ለዮሐንስ እና ለጴጥሮስ ለብቻ አስታውቋቸዋል።

ከዚያ ወደ ጉባኤው ገብተው ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው ከመንፈስ ቅዱስ የመጣውን የእግዚአብሔር ፈቃድ ትምህርት ሆኖ እንዲሰጥ አጽንተዋል።

ጴጥሮስ በጉባኤው ላይ የተናገረው ይህን ነበር፡- “እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን አሁን ስለ ምን ትፈታተናላችሁ? ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን?” (ዮሐ.ሥ. 15፥10-11)።

እርስዎስ በዚህ በጴጥሮስ እምነት ላይ ነው የተመሠረቱት ወይስ በራስዎ ስሜት? (ማቴ.16፥18)። በዚህ የሐዋርያት ጉባኤ ላይ የተወሰነውን አስተውለዋል?

የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 2+4-5

“ነገር ግን ባሪያዎች ሊያደርጉን በክርስቶስ ኢየሱስ ያለንን ዐርነታችንን ይሰልሉ ዘንድ ሾልከው በስጢር ስለ ገቡ ስለ ሐሰተኞች ወንድሞች ነበረ። የወንጌልም እውነት በእናንተ ዘንድ ጸንቶ እንዲኖር ለአንድ ሰዓት እንኳ ለቅቀን አልተገዛንላቸውም” (ገላ. 2+4-5)።

ባሪያ መሆን ከባድ ነው፡፡ ባርነት በጥንት ዘመን ራስን የማጣት ያህል አስከፊ ነበር። ባሪያ የጌታው ንብረት ነው፡፡ በቤት ውስጥ እንዳለ እንደ አንድ ጠቃሚ ዕቃ ወይም እንስሳ እንጂ እንደ ሰው ሆኖ በክብር አይታሰብም ነበር። ባሪያ ለጌታው ሥራ በሚሠራበት ጊዜ የታዘዘውን ማድረግ ብቻ እንጂ ለምን ጉዳይ ያን እንደሚያደርግ መጠየቅ አይፈቀድለትም ነበር። “ባሪያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅም” ይላል (ዮሐ 15፥15)። ይህ ዐይነት ባርነት መንፈስን የሚጎዳ ሥርዐተ ባሪያ ቢሆንም የሥጋ ባርነት ነው።

በጣም አስከፊው ባርነት ግን የመንፈስ ባርነት ነው፡፡ በተለይም ሕይወትን በማይሰጥ ሃይማኖት በሚመስል ወግ እና ልማድ መታሰር አስከፊ ባርነት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “ባሪያዎች ሊያደርጉን

በክርስቶስ ኢየሱስ ያለንን ዐርነት ሊሰልሉ” ያለው፤ በትክክል ሰው ሊፈጽመው እና ሊጸድቅበት በማይችለው በሙሴ ሕግ በማሰር በክርስቶስ ያገኘውን የሕይወት ነጻነት ሊያሳጡን ይፈልጋሉ ለማለት ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ በኢየሩሳሌሙ ሲኖዶስ ላይ ስለ ሙሴ ሕግ ሲናገር እንዲህ ነበር ያለው “እኛ እና አባቶቻችን ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን አሁን ስለ ምን ትፈታተናላችሁ?” (ዮሐዋ. 15፥10)። አይሁድ አባቶቻቸው እና እነርሱ ያልቻሉትን ቀንበር በገላትያ ክርስቲያኖች ላይ ለመጫን ሞክረው ነበር። ቀንበር በሬ የሚጠመድበት ዕቃ ሲሆን በሬው ቀንበር ውስጥ ከገባ በኋላ ምንም ነጻነት ስለሌለው ዐንገቱ እስኪመለጥ ድረስ የማይችለውን ሁሉ ሲገቡት ይውላል።

መንፈሳዊ ነገርም ሕግ እና ግዴታ ሲበዛበት ቀንበር ሆኖ የማይቻል ነገር ይሆናል። ሰዎችም ከዚህ ቀንበር ውስጥ ላለመግባት ሲሉ ከሃይማኖት ይሸሻሉ። የገቡትም ቀንበሩ ሲከብዳቸው የተለያዩ ምክንያት በመደርደር በኃጢአት ይወድቃሉ። ከክርስቶስም ይሸሻሉ፤ ከዚያም የኃጢአት ባሪያ ሆነው ይኖራሉ። በክርስቶስ ያላቸውን ዐርነት ያጣሉ። በፍቅር እና በደስታ ሳይሆን በግዴታ የሚደረግ ማንኛውም ነገር ባርነት ነው።

ክርስቶስ ከምንድን ነው ነጻ ያወጣን?

• በመጀመሪያ ከኃጢአት ባርነት ነጻ አውጥተናል፡፡

“ኃጢአትን የሚያደርግ የኃጢአት ባሪያ ነው”፤ (ዮሐ 8፥34) እንደ ተባለ ኃጢአተኛ ባሕርያችን በዐዲስ ልደት፤ በዐዲስ ተፈጥሮ ስለ ተዋጠ የኃጢአት ባሪያ ከመሆን ነጻ ወጥተናል፤ ይህን ያደረገውም የክርስቶስ ጸጋ ነው። ኃጢአትን እንዳናደርግ፤ ብናደርግም እንኳ

ንስሐ እንድንገባ የሚያስችል ኃይሉን ሰጥተናል። ኃጢአት ዕረፍት አይሰጥም ሰላምም የለውም ክርስቶስ ግን ከኃጢአት ነጻ በማውጣት ዕረፍትን እና ሰላምን ሰጠን።

• ሁለተኛ በሕግ ምክንያት ከሚመጣ የሞት ፍርድ ነጻ አወጣን።

በሮሜ 7፥10 ላይ “ለሕይወት የተሰጠችውን ትእዛዝ (ሕግ) ለሞት ሆኖ አገኘኋት” እንዳለ። ሕግ ለሕይወት ቢሰጥም ሰው ከባሕርዩ የተነሣ መፈጸም ስለ ተሳነው የሚጸድቅበት ሳይሆን የሚሞትበት ሆነ። ስለዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ የኛን ሞት በመሞት የሕግ ፍጻሜ ሆኖ ነጻ አወጣን። “የእግዚአብሔርን ጽድቅ ሳያውቁ የራሳቸውንም ጽድቅ ሊያቆሙ ሲፈልጉ፤ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገዙም። የሚያምኑ ሁሉ ይጸድቁ ዘንድ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ነውና” ይላል (ሮሜ 10፥3-4)። በደብረ ሲና የተሰጠው ለሞት ሲሆን በቀራንዮ ራሱን የሰጠው ክርስቶስ ግን ሕይወትን ሰጠን።

• ሦስተኛ ከሰይጣን ክስ እና እስራት ነጻ አወጣን።

ኢየሱስ ክርስቶስ ብርሃን ሆኖ ወደ ምድር ከመምጣቱ በፊት በጨለማ ውስጥ ነበርን። ሰይጣንም ጨለማውን ተገን አድርጎ የራሱን አገዛዝ ይጭንብን ነበር፤ (ኤፌ. 2፥1-3)። አሁን ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንረግጠው ዘንድ ሥልጣን አገኘን። “ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል በሰሜ አጋንትን ያወጣሉ”፤ ይላል (ማር. 16፥17)። በስሙ ከሰይጣን እስራት ነጻ ወጥተናል።

ነገር ግን ሰው ቀንበር ሲከብድበት መንፈሳዊ ኃይሉ ይደክማል፤ ከዚያም ሊያድነው የማይችል ሕግን ሁሉ ያወጣል፤ በኃጢአትም ያወድቃል፤ በመጨረሻም በራሱ መንገድ ዕረፍት ሲያጣ ተስፋ ይቆርጥና ከክርስቶስ ተለይቶ ይኖራል። እንዴት ያሳዝናል?

እንግዲህ ሐዋርያው “ባሪያዎች ሊያደርጉን በክርስቶስ ያለንን ዐርነት ሊሰልሉ” ሲል አይሁድ በኢየሩሳሌሙ ጉባኤ ላይ በሐዋርያት ከተረቱ በኋላ በስጢር ሾልከው ወደ ገላትያ እና ወደ ሌሎች አብያተ

ክርስቲያናት በመግባት የሙሴን ሕግ ያስተምሩ ነበር። ይህንም የሚያደርጉት ክርስቲያኖችን ለእግዚአብሔር ባሪያ ከመሆን አስወጥተው የራሳቸው ባሪያ ሊያደርጓቸው ስለሚፈልጉ ነው። ጳውሎስ እንዲህ ዐይነቱን ውድቀት ለመከላከል እና በክርስቶስ ላይ ያላቸውን እምነት በማጠንከር የእግዚአብሔር ባሪያዎች እንዲሆኑ ለማድረግ ከፍተኛ ተጋድሎ አድርጓል። “የወንጌልም እውነት በእናንተ ጸንቶ እንዲኖር ለአንድ ሰዓት እንኳ ለቀን አልተገዛንላቸውም”፤ ይላል፤ ገላ. 2፥5። እኛም ዐርነታችንን አሳልፈን ላለመስጠት መጠንቀቅ አለብን። በክርስቶስ ያለንን ዐርነት ካጣን የኅጢአት ባሪያዎች ልንሆን ስለምንችል የወንጌልን እውነት ጠንቅቀን ማወቅ አለብን።

የወንጌል እውነት ምንድን ነው?

“የወንጌልም እውነት በእናንተ ዘንድ ጸንቶ እንዲኖር አንድ ሰዓት እንኳ ለቅቀን አልተገዛንላቸውም”፤ (ገላ. 2፥5)።

ጳውሎስን በጽናት ሊያቆመው የቻለው የወንጌል እውነት ነው። ሰው እውነትን አረጋግጦ ካልያዘ በትንሽ ነገር ሊወድቅ ይችላል። እውነትን የያዘ ሰው የምስክርነት ዐቋም ብቻ ሳይሆን፤ በያዘው እውነት ላይ የመኖር ችሎታም አለው። ለምሳሌ እምነቱ በሚሰጠው ትርጉም መሠረት ቅድስና ጽድቅ፤ ፍቅር እና ሰላም ዋና ሕይወቱ ናቸው።

ጳውሎስም ከአይሁድ ጋር ስላለው የሁለቱ ኪዳናት ክርክር መበርታቱ ብቻ ሳይሆን፤ በጽድቅ እና በቅድስናም ጸንቶ የኖረ ሰው ነው። የወንጌል እውነት በሚመስክርላቸው ሰዎች ጸንቶ የሚኖረው፤ ስለ ወንጌል ባለው ዕውቀት መታገሉ ብቻ ሳይሆን፤ ሙሉውን የወንጌል እውነት በሕይወቱ ሲገልጠው ጭምር ነው።

እኛም ዛሬ በዚህ ዘመን የምንገኝ ክርስቲያኖች የወንጌልን እውነት በትክክል መረዳት እና በጽናት መቆም አለብን። ይህን የወንጌል እውነት እንደሚከተለው ለመግለጥ እሞክራለሁ።

የወንጌል እውነት “ክርስቶስ ኢየሱስ ኅጢአተኞችን ሊያድን ወደ ዓለም መጣ” የሚለው ቃል ነው (1ጢሞ. 1፥15)። በዚህ ቃል ውስጥ ትኩረት ሰጥተን የምንመለከታቸው።

- ወደ ዓለም መጣ፤
- ኅጢአተኞችን ሊያድን የሚሉትን ነው።

ወደ ዓለም መጣ፡-

ኢየሱስ ክርስቶስ ዓለምን የፈጠረ፤ በሰማይ እና በምድር ያሉትን ሁሉ ያዘጋጀ ፈጣሪ ነው፤ (ዮሐ. 1፥1-3 ቂላ. 1፥15-18)። በመለኮቱ ከአብ ጋር የሚተካከል የአብ ልጅ ነው። ወደ ዓለም በሥጋ ከመምጣቱ በፊት በዓለም የነበረ ነው። ይህ የወንጌል እውነት ነው።

“ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም ይመጣ ነበር፤ በዓለም ነበረ፤ ዓለሙም በእርሱ ሆነ ዓለሙም አላወቀውም” ይላል፤ (ዮሐ. 1፥9-10)።

“ወደ ዓለም መጣ” ማለት “በሥጋ ፍጹም ሰው ሆኖ ተገለጠ” ማለት ነው፤ ስለዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ሰው ፍጹም አምላክ ነው። ይህ የወንጌል እውነት ነው። ይህን የወንጌል እውነት የማያምን ሰው ክርስቲያን ነኝ ማለት አይችልም፡፡ ይህን የማያስተምርም ከእግዚአብሔር አይደለም።

ኅጢአተኞችን ሊያድን፡-

ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ዓለም የመጣበት ዋና ምክንያት ኅጢአተኞችን ሊያድን ነው። በአዳም በደል ምክንያት ዓለም ሁሉ ኅጢአተኛ በመሆኑ የእግዚአብሔር ፍርድ አለበት። በዚህ ምክንያት ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለምን ፍርድ ተሸክሞ በመስቀል ላይ ሞተ። ዮሐንስ “በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና” ይላል፤ (ዮሐ. 3፥16)። ስለዚህ ዓለም የዳነው

እንዲሁ እግዚአብሔር ስለ ወደደው እንጂ የሙሴን ሕግ ስለ ፈጸመ አይደለም፡፡ ይህም ጸጋ ይባላል። ክርስቶስም በሕግ ላይ የተመሠረተውን ኪዳን ሳይሆን፤ በራሱ ደም የተመሠረተውን ኪዳን ሰጥቶናል፤ (ማቴ. 26፥27)። ኅጢአተኞች በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በሙሴ ሕግ ሊድኑ አይችሉም። ጳውሎስ ለአንድ ሰዓት እንኳ ሳይለቀው ጸንቶ የቆመበት የወንጌል እውነት ይህ ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ የነበረበትን አገልግሎት ወርሶ ነቢይ መሆኑ (የሐ.ሥ. 3፥22)፤ የዳዊትን ዙፋን ወርሶ ንጉሠ ነገሥት መሆኑ (ሉቃ. 1፥35)፤ የአሮንን ክህነት ወርሶ በመልክ ጸደቅ ምሳሌ ለዘለዓለም ሊቀ ካህናት መሆኑ (ዕብ. 7፥1-8፤ 8፥13) የወንጌል እውነት ነው። በሞቱ ሞትን ካጠፋ በኋላ ከመቃብር ተነሥቶ ማረጉ፤ በአብ ቀኝ መቀመጡ እና ዳግም ለፍርድ የሚመጣ መሆኑ የወንጌል እውነት ነው።

ይህ እውነት በሐሰተኛ አስተማሪዎች እናንዳይጣመም ጳውሎስ ከፍተኛ ተጋድሎ አድርጓል፤ ተደብድቧል፤ ተገርፏል፤ ተርቧል፤ ተጠምቷል፤ ተሰዷል፡፡ በያዘው እውነት ላይ ዋጋ ከፍሏል። ወንጌልን ከግዝረት እና ከሌሎች ሕጎች ጋር ቀላቅለው ሊሰብኩ የሚወዱ ፈሪሳውያንን በጽናቱ አሸንፏል። ጌታ “ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠበቁ” ያለው ከትምህርታቸው ተጠንቀቁ ለማለት ነበር (ማቴ. 16፥5-12)።

እኛም ከፈሪሳውያን ትምህርት፤ አስተሳሰብ እና ፍልስፍና መጠንቀቅ አለብን። በዚህ ዘመንም ክርስቲያን የሚመስሉ ፈሪሳውያን ሊኖሩ ይችላሉ። እነርሱንም ለይቶ ለማወቅ ከባድ አይደለም፡፡ ግዝረትን እና ሌሎች ልዩ ልዩ አሪታዊ የሆኑ የሥጋ ሥርዐቶችን ከወንጌል ጋር ቀላቅለው ሲሰብኩ መስማት የተለመደ ነው። እነዚህ አደገኛ ሐሰተኞች በመሆናቸው በትምህርታቸው እንዳንወሰድ መጠንቀቅ አለብን። የወንጌልን እውነት ያልተረዱ የዋሃን የሆኑትን ግን ለማስረዳት መሞከር እንጂ፤ መሸሽ ወይም ማሳደድ የለብንም። ይህ ማሳደድ የወንጌል እውነት አይደለም።

ጸንተን እንቁም!!

በወንጌል ማፈር የለብንም ልንሰደድ፤ ልንገረፍ፤ እንችላለን፡፡ ነገር ግን ያመንበት ወንጌል እውነት እና ንጹሕ ስለ ሆነ፤ ልንሸቃቅጠው አይገባንም። ልንናገረው የማንችል ከሆነ፤ ዝም ማለት ይቻላል እንጂ፤ የሚደርሱብንን የዓለም ተጽዕኖ በመፍራት እውነት ያልሆነ ነገር ብንቀላቅልበት ከባድ ቅጣት ይጠብቀናል። ጌታ እንክርዳዱን ከሰንዴው ለይቶ ወደ እሳት እንደሚጥለው የተናገረውን ቃል መርሳት የለብንም፤ ማቴ. 13፥40።

ሌላው የወንጌል እውነት

ሌላው የወንጌል እውነት ሰላም፤ ደስታ፤ ፍቅር፤ ቅድስና፤ ምሕረት እና ጽድቅ ወዘተ. . . የመሳሰለው ነው። እግዚአብሔር ኅጢአተኞችን በጸጋው ያዳናቸው በኅጢአታቸው ጸንተው እንዲኖሩ አይደለም፡፡ ከኅጢአታቸው ተላቀው የጽድቅ እና የቅድስና ኑሮን እንዲኖሩ ነው እንጂ።

የእግዚአብሔር ጸጋ ኅጢአተኝነትን የሚያስወግድ እንጂ፤ ልቅነትን የሚያበረታታ፤ የሥጋን ኑሮ የሚያመቻች ልዩ ፈቃድ አይደለም። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እግዚአብሔር ጸጋ ሲናገር “ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጧልና ይህም ጸጋ ኅጢአተኝነትን እና ዓለማዊ ምኞትን ክደን የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምስል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል” ይላል፤ (ቲቶ 2፥11-13)። ራስን መግዛት፤ የጽድቅን ኑሮ መኖርና እግዚአብሔርን መምስል የወንጌል እውነት ነው።

ወንጌል የሚባለው የክርስቶስ ሕይወት ነው፤ በሌላ አነጋገር ክርስቶስ በምድር ላይ የኖረው ኑሮ ወንጌል ነው። ይህን እውነት በጥሩ አነጋገር መናገር ይቻል ይሆናል፡፡ የምንናገረውን የማንኖረው ከሆነ ግን፤ እኛን የሚሰሙ ሰዎች በወንጌል እውነት ጸንተው ሊኖሩ አይችሉም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም ሊታይ ይፈልጋል፡፡ እኛ ክርስቲያኖች ግን የወንጌልን እውነት ባለ መታዘዝ ግርዶሽ መሆን የለብንም። እግዚአብሔር የገለጠውን እውነት፤ መንገድና ሕይወት የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን የጋረዱ ሁሉ ወዮላቸው። ጎጂአተኛነት እና ዓለማዊ ምኞት ኢየሱስ ክርስቶስ በሕይወታችን እንዳይገለጥ የሚከለክል ግርዶሽ ነው።

በእኛ እና በዓለም መካከል ልዩነት መኖር አለበት፡፡ ይህም ሊሆን የሚችለው በወንጌል እውነት ጸንተን ስንኖር ነው። የጽድቅ እና የቅድስና ኑሮ ከዓለም የምንለይበት ዋና ነገር ነው። አሊያ ኢየሱስን ዕወቁ የሚለው ስብከታችን ባዶ ጩኸት ሆኖ ይቀራል።

“በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም” ይላል፤ (ማቴ. 7፥21)። ይህም የወንጌል እውነት ነው። ትክክለኛውን ዕረፍት የምናገኘው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስናደርግ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ መቀደሳችን ነው፡፡ ያለ ቅድስና እግዚአብሔርን ማየት እንደማንችል ተጽፏል፤ “ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ፤ ያለ እርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይገኝለው” ፤ (ዕብ. 12፥14)። ልባችንን ለእግዚአብሔር እንስጠው፡፡ ይህ ማለት በወንጌል እውነት ጸንተን ለመቆም እንወስን ማለት ነው።

የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 2፥6-21

አለቆች የመሰሉት ግን በፊት ማን እንደ ነበሩ አይገደኝም፤ እግዚአብሔር የሰውን ፊት አይቶ አያደላም፡፡ አለቆች የመሰሉት አንዳች እንኳ አልጨመሩልኝምና (ቀ. 6)፡፡

በዚህ ርእሰ ውስጥ የጳውሎስን እና የዋና (የመጀመሪያዎችን) ሐዋርያትን ስምምነት እና አንድነት እንማራለን፡፡ ሙሉውን ቃል እንደሚከተለው ያንብቡ፡-

“አለቆች የመሰሉት ግን፤ በፊት ማን እንደ ነበሩ አይገደኝም፤ እግዚአብሔር የሰውን ፊት አይቶ አያደላም፤ አለቆች የመሰሉት አንዳች እንኳ አልጨመሩልኝምና፤ ተመልሰው ግን ጲጥሮስ ለተገረዙት የሆነው ወንጌል ዐደራ እንደ ተሰጠው እንዲሁ ለእኔ ላልተገረዙት የሆነው ወንጌል ዐደራ እንደ ተሰጠኝ አዩ፤ ለተገረዙት ሐዋርያ እንዲሆን ለጲጥሮስ የሠራለት፤ ለእኔ ደግሞ ለአሕዛብ ሐዋርያ እንድሆን ሠርቶአልና። ደግሞ የተሰጠኝን ጸጋ ዐውቀው፤ አዕማድ መስለው የሚታዩት ያዕቆብና ኪፋ ዮሐንስም እኛ ወደ አሕዛብ አነርሱም ወደ ተገረዙት ይሄዱ ዘንድ ለእኔና ለበርናባስ ቀኝ እጃቸውን ሰጡን፤ ድኾችን እናስብ ዘንድ ብቻ ለመኑን፤ ይህንም ደግሞ ላደርግ ተጋሁ። ነገር ግን ኪፋ ወደ አንጾኪያ በመጣ ጊዜ ፊት ለፊት ተቃወምሁት፤ ይፈረድበት ዘንድ ይገባ ነበርና። አንዳንድ ከያዕቆብ ዘንድ ሳይመጡ ከአሕዛብ ጋር ዐብሮ ይበላ ነበርና፤ በመጡ ጊዜ ግን ከተገረዙት ወገን ያሉትን ፈርቶ ያፈገፍግ ነበርና ከእነርሱ ተለየ። የቀሩትም አይሁድ ደግሞ፤ በርናባስ ስንኳ በግብዝነታቸው እስከ ተሳበ ድረስ፤ ከእርሱ ጋር ዐብረው ግብዞች ሆኑ። ነገር ግን እንደ ወንጌል እውነት በቅንነት እንዳልሄዱ ባየሁ ጊዜ በኹሉ ፊት ኪፋን፡- አንተ አይሁዳዊ ሳለህ በአይሁድ ኑሮ ያይደለ በአሕዛብ ኑሮ ብትኖር፤ አሕዛብ በአይሁድ ኑሮ ሊኖሩ እንዴት ግድ አልሃቸው? አልሁት፡፡”

በዚህ ንባብ ውስጥ እውነት ያላግባብ ከሆነ አለቅነትን እንኳ የማታከብር መሆኗን እንረዳለን። አለቅነት ከወንጌል እውነት ጋር ሲሆን ማዕርግ ነው፡፡ ከወንጌል እውነት ውጭ የሆነ አለቅነት ግን ሙስና ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ዋነኞቹ ሐዋርያት ከጌታ ጋር በነበሩበት ዘመን ዐብሮ ባይኖርም አለቅነታቸውን አልካደም፡፡ ይህም በወንጌል እውነት ጸንተው በመገኘታቸው እንጂ ዝም ብለው አለቃ ስለሆኑ አይደለም። የወንጌልን እውነት ባይዙ ኖሮ የነርሱ አለቅነት ለጳውሎስ ጉዳዩ አልነበረም። “አለቆች. . . በፊት ማን እንደ ነበሩ አይገደኝም፤

እግዚአብሔር የሰውን ፊት አይቶ አያደላምና። ይላል። ደግነቱ ግን ጳውሎስ ወደ ዋነኞቹ ሐዋርያት ገብቶ የሚሰብከውን ወንጌል ባሳወቃቸው ጊዜ ምንም ስሕተት እንደሌለበት ማረጋገጣቸው ነው።

ሐዋርያው ጴጥሮስ፤ ሐዋርያው ዮሐንስ፤ ሐዋርያው ያዕቆብ አዕማድ መሆናቸውን ጳውሎስ ተናግሯል። አዕማድ ማለት ምስሰዎች ማለት ሲሆን፤ በዚህ ክፍል ውስጥ ዋነኛ አለቆች ለማለት ነው። ጌታ ወደ ቅዱሱ ተራራ ይዞ ወጥቶ ብርሃነ መለኮቱን ካሳያቸው ሐዋርያት መካከል ሁለቱ ጴጥሮስ እና ዮሐንስ ናቸው ማቴ. 17፥1። በዚህ ክፍል የተጠቀሰው ያዕቆብ ሌላው ያዕቆብ ወይም የጌታ ወንድም ሊሆን ይችላል። የዮሐንስ ወንድም ያዕቆብ ግን በመጀመሪያው ዘመን በሄሮድስ ተገድሏል፤ ዮሐ. 12፥1።

ጌታ ኢየሱስ የምኩራቡ አለቃ ሴት ልጅ በሞተች ጊዜ ሊያስነሣት ወደ ቤት ሲገባ እነዚህን ሦስት ሐዋርያት አስከትሎ ነበር የገባው። በጌቱ ሴማኒ የአትክልት ቦታ ሊጸልይ ሲሄድም ከእነዚህ ሦስት ሐዋርያት ጋር ነበር የሄደው፤ ሉቃ. 26፥37። እነዚህ ሦስት ሐዋርያት ከዘጠኙ የበለጠ ምስጢር አይተዋል። አዕማድ የሆኑት በዚህ ምክንያት ነው። ሆኖም ግን እግዚአብሔር በሐዋርያቱ መካከል አድልዎ አያደርግም። ሥርዐትን መሥራቱ ነበር እንጂ።

ሐዋርያው ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ ለሐዋርያነት ሲሾም ሦስቱ ሐዋርያት አያውቁም ነበር። ነገር ግን በአሕዛብ መካከል ይሰብክ የነበረውን ወንጌል ሰምተዋል። ቁይቶም በበርናባስ አስተዋዋቂነት በኢየሩሳሌም ተገናኝተው ስለ ወንጌል እውነት ተወያዩ። በዚህ ጊዜ ለጳውሎስ የተሰጠውን ጸጋ አስተዋሉ። እግዚአብሔር ለአሕዛብ የሾመው ሐዋርያ እንደ ሆነም ተገነዘቡ። ጳውሎስ የሮሜ ዜግነት ስለ ነበረው የአሕዛብን ልማድ ጠንቅቆ ያውቃል። ስለዚህ የአሕዛብ ሐዋርያ ሆኖ ተሾመ። የአሕዛብ ሐዋርያ ብቻ ነው ማለት ሳይሆን፤ አብዛኛውን የአገልግሎቱን መስክ በዚያ አደረገለት ማለት ነው። ጴጥሮስ ደግሞ የአይሁድን ልማድ

ስለሚያውቅ አይሁድን እንዲያገለግል አብዛኛውን አገልግሎት ለአይሁድ እንዲያደርገው ተወስነበት።

ጳውሎስ ለአይሁድ የሆነው ወንጌል፤ ለአሕዛብ የሆነው ወንጌል ሲል አቀራረቡ እንደ ልማዳቸው የሆነ ለማለት እንጂ፤ የተለያዩ መልእክት ያለው ወንጌል ተቀበልን ለማለት አይደለም። ወንጌል ሰማያዊ የሆነ አንድ መልእክት አለው፤ መልእክቱም በክርስቶስ የሆነ የዘለዓለም ሕይወት ነው።

ወንጌል መጥፎውን፤ አምልኮ ባዕድ ያለበትን ልማድ እና ባሕል እንጂ ጥሩውን፤ በጎ የሆነውን እና ጉዳት የሌለውን ልማድ አያፈርስም። በተለይም በአሕዛብ እና በአይሁድ መካከል የነበረው ልዩነት የመብል ጉዳይን የሚመለከት ስለ ነበር፤ እግዚአብሔር የመብል ልማዳቸውን መሠረት አድርጎ ሳይሆን ፍቅሩን ብቻ መሠረት አድርጎ በጸጋው ሹለቱንም ተቀብሏቸዋል፤ ሮሜ 14፥1-5። ስለዚህ አይሁድ የማይበሉትን እንዲበሉ አይገደዱም፤ አሕዛብም የሚበሉትን እንዲተዉ አይገደዱም። ይህም የባህል እንጂ የወንጌል ጉዳይ አይደለም። እግዚአብሔር አድራሻችንን ሁኔታችንንና ባህላችንን ያውቃል። በዚህ እንዳለን ግን አንዱን የወንጌል እውነት በአድራሻችን ባለንበት ባህል እና ሀገር ልኮልናል። ለአይሁድ ጴጥሮስን፤ ለአሕዛብ ደግሞ ጳውሎስን ልኮአል።

ለእኛም ለኢትዮጵያውያን ባለንበት ስፍራ ባለንበት ባህል ወንጌልን ልኮልናል። ታዲያ በወንጌል እውነት የሕይወት ለውጥ እንዲመጣ መስበካችንን ትተን የባህል ለውጥን የምንሰብክ ከሆነ፤ ብጥብጥን እንጂ ሰላምን አናመጣም። አንዳንዶች የባህል ለውጥን ለማምጣት ሲታገሉ የወንጌልን እውነት የረሱት ይመስለኛል። ለዚህ ነው የባህል ለውጥ እንጂ የሕይወት ለውጥ ማየት ያልቻልነው።

እግዚአብሔር አይሁድን በአይሁድነታቸው አሕዛብን በአሕዛብነታቸው በክርስቶስ በኩል ከተቀበለ፤ እኛን ኢትዮጵያውያንን በኢትዮጵያዊነታችን በክርስቶስ በኩል እንዴት እንዲያው አይቀበለን?

ታዲያ ከባህል ለውጥ ጋር ግብ ግብ ከመግጠም ከሌላው የጥላቻ እና የክፋት ጎይል ጋር መዋጋት አይቻልምን?

አዕማድ ሐዋርያት የእግዚአብሔርን አሠራር ተረድተዋል፡፡ እነርሱ ወደ ተገረዙት፤ ጳውሎስ እና በርናባስ ደግሞ ወደ አሕዛብ እንዲሄዱ ቀኝ እጃቸውን ሰጡአቸው፤ (ቀ.9)። ቀኝ እጅን መስጠት ስምምነትን ያመለክታል፡፡ ቀኝ እጅ ለወዳጅ እንጂ ለጠላት አይሰጥም። የወንጌል እውነት ያስማማል፡፡ የወንጌል እውነት ከሌለን ግን የቱንም ያህል ብንቀራረብ አንድ ልብ ሊኖረን አይችልም። ዛሬ በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖችም ሌላውን የእርስ በርስ ጦርነት እንተወውና በወንጌል እውነት ላይ እንስማማ፡፡ የወንጌልን እውነት ለዓለም እንናገር፡፡ ያልተላከንበትን ስናወራ የተላከንበትን መርላት የለብንም። “ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሹሉ ሰበኩ” ተብለናል።

በጴጥሮስ እና በጳውሎስ መካከል በአንድ ወቅት በወንጌል እውነት ምክንያት አለመግባባት ነበር። ጴጥሮስ አይሁድ በማይኖሩበት ጊዜ ከአሕዛብ ጋር ዐብሮ ይበላል፡፡ አይሁድ በሚመጡበት ጊዜ ደግሞ በነገሩ እንዳላመነበት ለማስመሰል ከአሕዛብ ይለያል፡፡ በብሉይ ኪዳን ዘመን አይሁድ ከአሕዛብ ጋር አይተባበሩም ነበር። አሁን ግን ያ የጥል ግድግዳ በክርስቶስ ደም መፍረሱን እና ሁለቱ በክርስቶስ አንድ መሆናቸውን ወንጌል ይናገራል፡፡

“ስለዚህ እናንተ አስቀድሞ በሥጋ አሕዛብ የነበራችሁ፤ በሥጋ በእጅ የተገረዙ በተባሉት ያልተገረዙ የተባላችሁ፤ ይህን ዐስቡ፤ በዚያ ዘመን ከእስራኤል መንግሥት ርቃችሁ ለተሰፋውም ቃል ኪዳን እንግዶች ሆናችሁ በዚህም ዓለም ተስፋን ዐጥታችሁ ከእግዚአብሔርም ተለይታችሁ ያለ ክርስቶስ ነበራችሁ። አሁን ግን እናንተ በፊት ርቃችሁ የነበራችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ ሆናችሁ በክርስቶስ ደም ቀርባችኋል። እርሱ ሰላማችን ነውና፤ ሹለቱን ያዋሐደ በዐዋጅ የተነገሩትንም የትእዛዛትን ሕግ ሽሮ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳን በሥጋው ያፈረሰ፤ ይህም ከሹለታቸው አንድን ዐዲስን ሰው

በራሱ ይፈጥር ዘንድ ሰላምንም ያደርግ ዘንድ፤ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሹለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው። መጥቶም ርቃችሁ ለነበራችሁ ለእናንተ ሰላምን፤ ቀርበው ለነበሩትም ሰላምን የምሥራች ብሎ ሰበከ፤ በእርሱ ሥራ ሹላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና። እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጻተኞች አይደላችሁም።” (ኤፌ.2፡11-19)

እንግዲህ ቅዱስ ጴጥሮስ ለዚህ የወንጌል እውነት ጸንቶ ሊቆም ባለመቻሉ ቅዱስ ጳውሎስ ፊት ለፊት ተቃውሞታል፡፡ እንዲያውም “ፍርድ ይገባው ነበር” በማለት ይናገራል። ጴጥሮስ አይሁድን ሲያይ፤ እንደ አይሁድ፤ አሕዛብን ሲያገኝ እንደ አሕዛብ መሆኑ ከመካከላቸው የተወገደውን የጥል ግድግዳ እና በክርስቶስ የተመሠረተውን ሰላም የሚሸረሽር ነበር። በመሆኑም ጳውሎስ ባይቃወመው ኖሮ፤ ይህ የወንጌል እውነት በሹለቱ ማለት በአይሁድ እና በአሕዛብ ዘንድ ስፍራውን ባጣ ነበር። በርናባስም በዚህ ዐይነቱ ግብዝነት ተስቦ ነበር። ወንጌል ግን እውነት ነውና ያሸንፋል።

“አይሁዳዊ ወይም የግሪክ ሰው የለም፤ ባሪያ ወይም ጩዋ ሰው የለም፤ ወንድም ሴትም የለም፤ ሹላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ሰው ናችሁና። እናንተም የክርስቶስ ከሆናችሁ እንኪያስ የአብርሃም ዘር፤ እንደ ተስፋውም ቃል ወራሾች ናችሁ።” (ገላ 3፡28-29)። የሚለው የወንጌል እውነት ነው። ይህ አንድነት የመጣው በክርስቶስ ደም ነው። ስለዚህ እንደ ገና የጥል ግድግዳን መሥራት የክርስቶስን ደም ከንቱ ማድረግ ነው። እኛም በዚህ ዘመን የምንገኝ ክርስቲያኖች በሚያምኑ እና የክርስቶስ አካል በሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች መካከል በባህላቸው እና በሥርዐታቸው ምክንያት ጠብና ጥላቻን መገንባት የለብንም። ሁሉም ወደ እግዚአብሔር የመጣው በክርስቶስ እንጂ በባህሉ እና በዘሩ አይደለምና እንጠንቀቅ።

“እኛ በፍጥረት አይሁድ ነን ኅጢአተኞችም የሆኑ አሕዛብ አይደለንም” (ቱ. 15)

ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን የተናገረበትን ምክንያት እንመርምር። በፍጥረት ሲል በዘር ለማለት ነው፤ ኅጢአተኞችም የሆኑ አሕዛብ አይደለንም ሲል፤ እግዚአብሔር አምላክን የማያውቁ፤ ሕግ እና ሥርዐት የሌላቸው ጣዖት አምላኪዎች አይደለንም ለማለት ነው።

አይሁድ ሦስት ስም አላቸው

በዘራቸው "ዕብራውያን" ተብለው ይጠራሉ። አብርሃም አባታቸው ከሴም የተወለደው የዔቦር ዘር ዕብራዊ መሆኑ ተገልጧል፤ ዘፍ. 10፥21፤ 14፥13።

በተስፋቸው፤ በቃል ኪዳናቸው እና በራእያቸው "እስራኤል" ተብለው ይጠራሉ። ያዕቆብ አባታቸው ከእግዚአብሔር ጋር በታገለበት ሌሊት ስሙ "እስራኤል" ተብሎ ተጠርቷል። በያዕቆብ ስም "እስራኤል" ይባላሉ፤ ይህ የአሸናፊነታቸው ስም ነው፤ ዘፍ. 32፥24-28።

በመንግሥታቸው ስም "አይሁድ" ይባላሉ። ይሁዳ የያዕቆብ ልጅ ሲሆን፤ መንግሥት ለእርሱና ለዘፍ ተሰጥቷል። ይህ መንግሥት ለይሁዳ የሚጸናው ግን ገዢ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ እስኪመጣ ድረስ ነው። ስለዚህ በይሁዳ አይሁድ ይባላሉ፤ ዘፍ 49፥8-10።

እነዚህ ሕዝቦች በአንድ አምላክ የሚያምኑ የእግዚአብሔር ርሰት ናቸው ዘፍ 19፥5። ሦስት ታላላቅ የአገልግሎት ክፍሎች (ተቋማት) አሏቸው። እነዚህም፡-

- የነቢያት (የእግዚአብሔርን ወደ ሰው የሚያመጡ)
- የነገሥታት (ሕዝብን የሚጠብቁ የሚያስተዳድሩ)
- የካህናት (የሕዝብን ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡ) ናቸው።

አይሁድ በመጽሐፍ የተጻፉ ስድስት መቶ ዐሥር የሚሆኑ ሕጎች አሏቸው። ከእነዚህ ውስጥ ዐሥሮቹ በጽላት የተጻፉ እና የቃል ኪዳኑ ዋና ማእከል ነበሩ፤ ዘፍ 34፥27-28። ስድስት መቶዎቹ የተለያዩ ደንብ እና ሥርዐቶች ነበሩ።

አይሁድ የመሥዋዕት ሥርዐት ነበራቸው። ይህም ኅጢአታቸውን ለማስተስረይ ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ሥርዐት ነው። ቤተ መቅደስ፤ የአምልኮ እና የዝማራ ሥርዐት ነበራቸው። በዚህ ሁሉ ኅጢአተኞች ከሆኑ ከአሕዛብ ይለያሉ። ይህ ማለት ግን ምንም ኅጢአት ያልሠሩ ነበሩ ማለት አይደለም። በዚህ ማንነታቸው የዘለዓለምን ሕይወት ወይም ጽድቅን ሊያገኙ አልቻሉም ። ኢሳይያስ የአይሁድ ሕግ እና ሥርዐት እንዳላዳናቸው ባየ ጊዜ፤ “ጽድቃችን የመርገም ጨርቅ ሆነ” በማለት ተናገረ፤ ኢሳ. 64፥6። ታዲያ አይሁድ በምን ሊድኑ ይችላሉ?

“ማገር ግን ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በግመን እንዲጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን ዐውቀን፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ ስለማይጸድቅ፤ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ አምነናል” (ቱ. 16)

በዚህ ቃል ውስጥ ሹለት ነገሮችን እንማራለን። 1ኛ ሕግ 2ኛ ጽድቅ “ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበር ጸጋ እና ጽድቅ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ” ይላል፤ ዮሐ. 1፥17።

ሕግ በደብረ ሲና ተራራ ላይ በሙሴ አማካይነት ለያዕቆብ ቤት (ለእስራኤል ልጆች) ተሰጠ። እስራኤል ከግብጽ ከወጡ በኋላ በተራራው ፊት ሰፈሩ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን ከመካከላቸው ጠርቶ ወደ እኔ ወደ ተራራው ውጣ አለው። በዚህ ተራራ ላይ እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ የተናገረው የሚከተለው ነበር።

“ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ዘንድ ወጣ፤ እግዚአብሔርም በተራራው ጠርቶ አለው። ለያዕቆብ ቤት እንዲህ በል፤ ለእስራኤልም ልጆች

እንዲህ ንገር። በግብጻውያን ያደረግሁትን፤ በንስርም ክንፍ እንደ ተሸከምኋችሁ፤ ወደ እኔም እንዳመጣኋችሁ አይታችኋል። አሁንም ቃሌን በእውነት ብትሰሙ ኪዳኔንም ብትጠብቁ፤ ምድር ሹሉ የእኔ ናትና ከአሕዛብ ሹሉ የተመረጠ ርስት ትሆኑልኛላችሁ፤ እናንተም የካህናት መንግሥት የተቀደሰም ሕዝብ ትሆኑልኛላችሁ። ለእስራኤል ልጆች የምትነግራቸው ቃል ይህ ነው። ዘፀ. 19፥3-6።

ሕግ የተሰጠው፡-

ለተቀደሰው ሕዝብ፤ ለእግዚአብሔር ርስት፤ ለካህናት መንግሥት ነው። ይህ ሕዝብ መሲሔ የሚገኝበት ሕዝብ ስለ ሆነ በጥንቃቄ እና በቃል ኪዳን መኖር ነበረበት። እግዚአብሔር በተራራው ላይ ከመውረዱ በፊት ሕዝቡ ለሦስት ቀን ያህል መቀደስ አለባቸው፤ እንደዚያም ሆኖ ወደ ተራራው መጠጋት አይችሉም ነበር፤ ተራራውን የነካ ሊሞት እንደሚችል ታወጀ፤ እስራኤላውያን ለሦስት ቀን ያህል ሥጋዊ ቅድስና ቢያደርጉም፤ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ የሚያስችል ቅድስና ግን አልነበረም። ከሦስት ቀን በኋላ እግዚአብሔር በተራራው ላይ ወረደ፤ በተራራውጄ እሳት ይነድ ነበር፡፡

መብረቅ እና ነጐድጓድ፤ ከባድ ደመና፤ እንደ እቶን ያለ ጢስ፤ የመሬት መናወጥ፤ እጅግ የበረታ ቀንደ መለከት ታየ፤ ሕዝቡ እጅግ ተንቀጠቀጡ፤ እግዚአብሔርም በእሳት ውስጥ ሆኖ ሕዝቡን ድምፁን እየሰሙ ተናገረ፡፡ እግዚአብሔር በዚህ ጊዜ በእሳት ውስጥ ሆኖ የተናገራቸውን ቃላት እንመልከት፡፡

እግዚአብሔርም ይህን ቃል ሹሉ እንዲህ ብሎ ተናገረ።

- ከግብጽ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣሁህ እግዚአብሔር አምላክህ እኔ ነኝ። ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁኑልህ።
- በላይ በሰማይ ካለው፤ በታችም በምድር ካለው፤ ከምድርም በታች በውሃ ካለው ነገር የማናቸውንም ምሳሌ፤

የተቀረጸውንም ምስል ለአንተ አታድርግ። አትስገድላቸው፤ አታምልካቸውምም፤ በሚጠሉኝ እስከ ሦስተኛና እስከ አራተኛ ትውልድ ድረስ የአባቶችን ንጢአት በልጆች ላይ የማመጣ፤ ለሚወድዱኝ፤ ትእዛዜንም ለሚጠብቁ እስከ ሺሕ ትውልድ ድረስ ምሕረትን የማደርግ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ቀናተኛ አምላክ ነኝና።

- የእግዚአብሔርን የአምላክህን ስም በከንቱ አትጥራ፤ እግዚአብሔር ስሙን በከንቱ የሚጠራውን ከበደል አያነጻውምና።
- የሰንበትን ቀን ትቀድሰው ዘንድ ዐስብ። ስድስት ቀን ሥራ ተግባርህንም ሹሉ አድርግ፤ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር ለአምላክህ ሰንበት ነው፤ አንተ፤ ወንድ ልጅህም፤ ሴት ልጅህም፤ ሎሌህም፤ ገረድህም፤ ከብትህም፤ በደጃችህም ውስጥ ያለ እንግዳ በእርሱ ምንም ሥራ አትሥሩ፤ እግዚአብሔር በስድስት ቀን ሰማይንና ምድርን፤ ባሕርንም፤ ያለባቸውንም ሹሉ ፈጥሮ በሰባተኛው ቀን ዐርፎአልና፤ ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባርኮታል ቀድሶታልም።
- አባትህንና እናትህን አክብር፤ እግዚአብሔር አምላክህ በሚሰጥህ ምድር ዕድሜህ እንዲረዝም።
- አትግደል።
- አታመንዝር።
- አትሰረቅ።
- በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር።
- የባልንጀራህን ቤት አትመኝ፤ የባልንጀራህን ሚስት ሎሌውንም ገረዱንም በሬውንም አህያውንም ከባልንጀራህ ገንዘብ ሹሉ ማናቸውንም አትመኝ። ሕዝቡም ሁሉ ነጐድጓዱንና መብረቁን፤ የቀንደ መለከቱን ድምፅ፤ ተራራውንም ሲጤስ አዩ፤ ሕዝቡም ባዩ ጊዜ ተርበደበዱ፤ ርቀውም ቆሙ።

ሙሴንም፤ አንተ ተናገረን እኛም እንሰማለን፤ እንዳንሞት ግን እግዚአብሔር አይናገረን አሉት። ሙሴም ለሕዝቡ፡- እግዚአብሔር ሊፈትናችሁ፤ ኅጢአትንም እንዳትሠሩ እርሱን መፍራት በልባችሁ ይሆን ዘንድ መጥቶአልና አትፍሩ አለ፤” ዘጸ. 20፥1-20።

እነዚህ ሕጎች ዐሠርቱ ትእዛዛት በመባል ይታወቃሉ። ሕዝቡ እነዚህን ቃላት ከሰሙ በኋላ ሙሴ ወደ ተራራው እንደ ገና እንዲወጣና እነዚህን ቃላት በጽላት ላይ ጽፎ ሊሰጠው እግዚአብሔር ጠራው።

“እግዚአብሔርም ሙሴን፡- ወደ እኔ ወደ ተራራው ውጣ፤ በዚያም ሁን፤ እነርሱን ታስተምር ዘንድ እኔ የጻፍሁትን ሕግና ትእዛዝ የድንጋይም ጽላት እሰጥሃለሁ አለው። ሙሴና ሎሌው ኢያሱ ተነሡ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወጣ” ይላል፤ ዘፀ. 24፥12።

ሙሴ በታዘዘው መሠረት ወደ ተራራ ከወጣ በኋላ፤ በሁለቱም ጎናቸው የተጸፈባቸውን ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ይዞ ተመለሰ። ሆኖም እስራኤል ጣዖት ሲያመልኩ በመገኘታቸው የተበላጩ ሙሴ ሁለቱን ጽላት ወርውሮ ሰበራቸው። በሰበራቸው ምትክ እንደ ቀድሞዎቹ አድርጎ ሠራ፤ የቀድሞዎቹንም ቃላት እንደ ገና ጸፈባቸው።

“እግዚአብሔርም ሙሴን። በእነዚህ ቃሎች መጠን ከአንተና ከእስራኤል ጋር ቃል ኪዳን አድርጌአለሁና እነዚህን ቃሎች ጻፍ አለው። በዚያም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ፤ እንጀራም አልበላም፤ ውኃም አልጠጣም። በጽላቶቼም ዐሥሩን የቃል ኪዳን ቃሎች ጻፈ። እንዲህም ሆነ፤ ሙሴ ከሲና ተራራ በወረደ ጊዜ ሁለቱ የምስክር ጽላቶች በሙሴ እጅ ነበሩ፤ ሙሴም ከተራራው በወረደ ጊዜ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ተነጋገረ የፊቱ ቍርባት እንዳንጸባረቅ አላወቀም ነበር” ዘፀ. 34፥27-29።

“በነዚህ ቃሎች መጠን”፤ የሚለው ቃል የብሉይ ኪዳን መካከለኛ (መሠረት) ሕግ መሆኑን የሚያስረዳ ነው። ሕግ ከክብሩ የተነሣ በሙሴ ፊት ላይ ያንጸባርቅ ነበር።

እነዚህ ሕጎች እንዲሁ የተሰጡ አይደሉም። ንጹሐን፤ የተለዩ እውነተኞች እና ለማይፈጽማቸው እስከ ሞት ድረስ ዋጋ የሚጠይቁ ናቸው። ለምሳሌ የሚከተሉትን እንመልከት፡-

“ማናቸውም ሰው አባቱን ወይም እናቱን ቢሰድብ ፈጽሞ ይገደል፤ አባቱንና እናቱን ሰድቦአልና፤ ደሙ በራሱ ላይ ነው። ማናቸውም ሰው ከሌላ ሰው ሚስት ወይም ከባልንጀራው ሚስት ጋር ቢያመነዝር አመንዝራውና አመንዝራዪቱ ፈጽመው ይገደሉ”፤ ዘሌ. 20፥9-10።

ሁሉም ሕጎች እንደዚህ ዐይነት የሞት ሕግ ያላቸው ናቸው። ሰው ሕግን ሁሉ ጠብቆ በአንዱ ቢሰናከል በሁሉም በደለኛ ነው፤ ያዕ. 2፥10። ምክንያቱም የኅጢአት ደመወዝ ሞት ስለ ሆነ ሕግ የጣሰውን ሁሉ ይገድላል እንጂ አይምርም። የሰው አዳማዊ ጠባይ ሕግን መፈጸም የሚያስችል አይደለም። ስለዚህ ሰው በሕግ ሊጸድቅ አይችልም፤ ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ከሕግ አንጻር ሲታይ ወይም በሕግ ሲመዘን በአንዱ የተሰናከለ በሁሉም በደለኛ ስለሚሆን ምንም ዐይነት ጽድቅ የለውም። የሰው ሁኔታ ለመጽደቅ የሚያበቃ አይደለም።

“አፍም ሁሉ ይዘጋ ዘንድ ዓለምም ሁሉ ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ይሆን ዘንድ ሕግ የሚናገረው ሁሉ ከሕግ በታች ላሉት እንዲናገር እናውቃለን፤ ይህም የሕግን ሥራ በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማይጸድቅ ነው፤ ኅጢአት በሕግ ይታወቃልና”፤ ሮሜ 3፥19-20።

ኅጢአት በሕግ ይታወቃል ማለት ምን ማለት ነው?

ሕግ ኅጢአትን ይገልጣል እንጂ ኅጢአትን አያስወግድም፤ ሕግ ይገደል ይላል እንጂ ይጽደቅ አይልም ማለት ነው። በሙሴ የተሰጠው ሕግ ኅጢአት በሰው ልጅ ላይ መሠልጠኑን ይህም ሞት

እንደሚያመጣ እና ሰው ከዚህ የሞት ዕዳ መዳን እንዳለበት ይህ ካልሆነ ግን ከፍርድ እንደማያመልጥ ለመንገር የተሰጠ እንጂ ለማጽደቅ የመጣ አልነበረም። ለምሳሌ፤ በዮሐ.8፥3-10 ላይ የምናነበው የጎጢአተኞቹ ሴት ታሪክ የሕግን ጠባይ የሚያመለክተን ክፍል ነው።

“ጻፎችና ፈሪሳውያንም በምንዝር የተያዘችን ሴት ወደ እርሱ አመጡ በመካከልም እርሷን አቁመው፡- መምህር ሆይ ይህች ሴት ስታመነዝር ተገኝታ ተያዘች ። ሙሴም እንደዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን አንተ ስለ እርሷም ምን ትላለህ? አሉት” ይላል። አዎ ፈሪሳውያን ጌታን ለመፈተን ጉዳዩን ወደ እርሱ ማቅረባቸው ክፋታቸውን ያመለክታል። ርግጥ ሕጉ በምንዝር የተያዘችን ሴት ለመውገር ይፈቅድላቸዋል። ችግሩ እነርሱ ራሳቸው በሕግ ተጠያቂ በመሆናቸው እርሷን መውገር የሚያስችል ጽድቅ አልነበራቸውም። ጌታ ከእናንተ ጎጢአት የሌለበት ይውገራት በማለት ነጻ አደረጋት፤ ፈሪሳውያን ድንጋያቸውን እየጣሉ ሾልከው አመለጡ። ድንጋያቸውን ያስጣላቸው ሕጉ አልነበረም፤ ጎጢአታቸው እንጂ። ልብ እንበል፤ ጌታ አትወገር ሳይሆን “ትወገር” ነው ያለው መውገር የሚችለው ግን ጎጢአት የሌለበት ብቻ ነው። ግን ማን ይውገራት? ሴትየሞ ነጻ የሆነችው ከሕጉ አይደለም እርሷን መውገር የሚችል ጻድቅ ባለመገኘቱ ከሰዎች ፍርድ ብቻ ነው ነጻ የሆነችው። ጌታ ጻድቅ ቢሆንም ሊያድን እንጂ ሊፈርድ አልመጣምና፤ “እኔም አልፈርድብሽም ደግመሽ ጎጢአት አትሰራ” በማለት አሰናበታት።

አይሁድም ሆኑ አሕዛብ በሕግ ሊጸድቁ አይችሉም። ምክንያቱም አስቀድሞ እንደተነገረ ሕግ ጎጢአትን ይገልጣል እንጂ፤ ጎጢአትን አያስወግድም። መጀመሪያ ሕግ የተሠራው ለጎጢአተኞች እንጂ ለጻድቃን አለመሆኑን መገንዘብ አለብን።

“ነገር ግን ሰው እንደሚገባ ቢሠራበት ሕግ መልካም እንደ ሆነ እናውቃለን፤ ይኸውም፤ ለበደለኞችና ለማይታዘዙ፤ ለዐመፀኞችና ለጎጢአተኞች፤ ቅድስና ለሌላቸውና ለርዅሳን፤ አባትንና እናትን

ለሚገድሉ፤ ለነፍስ ገዳዮችና ለሴሰኞች፤ ከወንድ ጋርም ለሚተኙ፤ በሰዎችም ለሚነግዱ፤ ለውሸተኞችም በውሸትም ለሚምሉ፤ የቡሩክ እግዚአብሔርንም ክብር እንደሚገልጥ ለእኔ ዐደራ እንደ ተሰጠኝ ወንጌል የሆነውን ደኅና ትምህርት ለሚቃወም ለሌላ ነገር ሁሉ ሕግ እንደ ተሠራ እንጂ ለጻድቅ እንዳልተሠራ ሲያውቅ ነው”፤ 1ጢሞ. 1፥8-11።

በዚህ ቃል ውስጥ ሕግ ጎጢአተኞችን ለመቈጣጠር የመጣ እንጂ፤ ጻድቃንን የሚመለከት ነገር የለውም። “ጻድቅ” ማለት በጸጋ እንጂ በሕግ የማይኖር ማለት ነው። “ጻድቅ” በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በሕግ አይኖርም፤ ለምሳሌ፤ በፖሊስ ጎይል ጨዋ መስለው የሚታዩ ሰዎች በሕግ ጎይል የሚኖሩ ሲሆኑ፤ ፖሊስ ኖረ አልኖረ በጠባያቸው በቅድስና ራሳቸውን ገዝተው የሚኖሩ ደግሞ ጻድቃን ናቸው። ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደሉም። እንዲህ ዐይነቱን ሕይወት የሚሰጥ ደግሞ ሕግ ሳይሆን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። “ያለ እኔ ምንም ማድረግ አትችሉም” ያለው ለዚህ ነው፤ ዮሐ. 15፥5።

ሕግ ጎጢአትን እየገለጠ ሰዎችን ወደ ፍርድ የማቅረብ ሥራ ይሠራል። በሮሜ 3፥20 ላይ “ጎጢአት በሕግ ይታወቃል” የሚል ቃል እናገኛለን በሮሜ 7፥7 ላይ “ሕጉ አትመኝ ባላለ ምኞትን ባላወቅሁ ነበር” ይላል። ሕግ ጎጢአተኞችን በማስገደል በጎጢአተኞች ሞት የከበረ በመሆኑ ለሰው ነፍስ የመዳን ጥያቄ ትክክለኛ መልስ አልሰጠም። ሕግ የድኅነት ሳይሆን፤ የሞት አገልጋይ እንደ ነበረ አሁን ግን በክርስቶስ ሞት ምክንያት ክብሩን እንዳጣ ተጽፏል።

“ዳሩ ግን የእስራኤል ልጆች ስለዚያ ስለ ተሻረው ስለ ፊቱ በክብር የሙሴን ፊት ትኩር ብለው መመልከት እስኪሳናቸው ድረስ፤ ያ በፊደላት በድንጋዮች ላይ የተቀረጸ የሞት አገልግሎት በክብር ከሆነ፤ የመንፈስ አገልግሎት እንዴት ይልቅ በክብር አይሆንም? የኩነኔ

አገልግሎት ክብር ከሆነ፤ ይልቅ የጽድቅ አገልግሎት በክብር አብዝቶ ይበልጣልና። ያ የክበረ እንኳ እጅግ በሚበልጠው ክብር ምክንያት በዚህ ነገር ክብሩን አጥቶአልና። 2ቆሮ 3፥7-10። እዚህ ላይ ተሻረ የሚለው ክብሩን እንጂ ፊደልነቱን አይደለም። በድንጋዮች ላይ የተጻፈው ፊደል በግጢአተኞች ላይ እንጂ በክርስቶስ ሞት አምነው ጻድቃን በሆኑት ላይ የሞት ፍርድን በማምጣት አይከብርም። ምክንያቱም ሕግ በክርስቶስ ሞት በመስቀል ስለ ክበረ አሁን በሚያምኑት ላይ በሞት አይከብርም። የሕግ ክብሩ እኛን ማስገደሉ ነው። አሁን ግን ጻድቃን በክርስቶስ ሞት ሞተዋልና ሕግ በነርሱ ላይ አይሠራም፤ ቂላ 3፥1-3።

ሰው መዳን የሚችለው በራሱ ጽድቅ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጽድቅ ነው፤ እርሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሠራው ሥራ ነው። “አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል፤ እርሱም፤ ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው።” ሮሜ 3፥21-22። የእግዚአብሔር ጽድቅ የተገለጠው ያለ ሕግ ነው። ይህም፤ ሰዎች የሚጻድቁት በመስቀሉ ሥራ እንጂ በሕግ አይደለም ማለት ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ በመሆኑ በፍጻሜው መዳን ይቻላል።

“የእግዚአብሔርን ጽድቅ ሳያውቁ የራሳቸውንም ጽድቅ ሊያቆሙ ሲፈልጉ፤ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገዙም።” የሚያምኑ ሁሉ ይጻድቁ ዘንድ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ነውና። ሮሜ 10፥4።

ሰዎች የራሳቸውን ጽድቅ በእግዚአብሔር ፊት ለማሳየት ሲሞክሩ በመስቀል ላይ የተፈጸመውን የራሱን የጽድቅ ሥራ ማየት ይሳናቸዋል። በዚህ ምክንያት በራሳቸው ጽድቅ እንጂ፤ በክርስቶስ መታመን አይችሉም። ይህ እግዚአብሔርን የሚያሳዝን ነገር ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በይሁዲነቱ የሕግ አስተማሪ ነበር። በሕግ ስለሚገኝ ጽድቅም ያለነቀፋ እንደ ነበረ መስክሯል።

“ስለ ሕግ ብትጠይቁ፤ ፈሪሳዊ ነበርሁ፤... በሕግ ስለሚገኝ ጽድቅ ብትጠይቁ፤ ያለ ነቀፋ ነበርሁ። ነገር ግን ለእኔ ረብ የነበረውን ሁሉ ስለ ክርስቶስ እንደ ጉዳት ቁጥሬዋለሁ” ይላል ፊልጵ. 3፥5-7። ጳውሎስ ሃይማኖት እንዲኖረው ቢፈልግ ኖሮ የአይሁድ ሃይማኖት በቂው ነበር። ነገር ግን ሊያጸድቀው አልቻለም። ስለዚህ ወደ አይሁድነት ለመመለስ ልባቸው ተከፍሎ ለነበሩ የገላትያ ክርስቲያኖች፤ “ነገር ግን ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጻድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን ዐውቀን፤ ሥጋን የለበስ ሁሉ በሕግ ሥራ ስለማይጻድቅ፤ ፡ ፡ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ እምነት እንጻድቅ ዘን። በክርስቶስ ኢየሱስ አምነናል” በማለት ግልጽ የሆነ መልእክቱን ነግሯቸዋል፤ ገላ. 2፥15።

እኛም ብንሆን አይሁድ ያልዳኑበትን ተስፋ አናደርግም፤ ይልቁንስ በመስቀሉ በተከናወነው የጽድቅ ሥራ በመታመን በእግዚአብሔር መንፈስ እየተመራን እውነተኛ ሕይወትን እና የጽድቅ ኑሮን መኖር አለበን፤ እግዚአብሔርን እያመሰገንን እርሱ ወደ ገባን ዘላለማዊ ተስፋ በቅድስና መገሥገሥ አለብን፤ ሕግን በመሻር ከሕግ በታች እንዳንወድቅ መጠንቀቅ አለብን፤ ከሕግ በታች የወደቅንም ንስሐ መግባት ይኖርብናል፤ ግጢአታችን በደሙ ታጥቦ ከጸጋ በታች እንሆናለን፤ ሮሜ 6፥14።

“ነገር ግን በክርስቶስ ልንጻድቅ የምንፈልግ ስንሆን ራሳችን ደግሞ ግጢአተኞች ሆነን ከተገኘን፤ እንግዲያስ ክርስቶስ የግጢአት አገልጋይ ፣፣፣ አይደለም። ያፈረሰሁትን ይህን እንደ ገና የማንጽ ከሆንሁ ራሴ ሕግ ተሳሳፊ እንድሆን አስረዳለሁና” (ቊ. 16)

በዚህ ቃል ውስጥ የምናስተውለው መልእክት በክርስቶስ ካመንን እና ከጻደቅን ግጢአተኞች ሆነን ልንገኝ አንችልም የሚል ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በሕይወታችን ሁለት ነገሮችን አድርጓል፤ የመጀመሪያው በኢየሱስ ክርስቶስ የግጢአትን ስርየት አግኝተናል። የግጢአት

ሰርየት ማለት በእግዚአብሔር ፊት ይቅርታን ማግኘት፤ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የሚያስችል ምሕረትን መቀበል፤ ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ ማለት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀሉ ላይ ባቀረበልን መሥዋዕት የኅጢአትን ሰርየት አግኝተናል። ከእግዚአብሔር ጋር በደሙ ታርቀናል። በክርስቶስ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ የመግባት ድፍረት አግኝተናል።

“እንግዲህ፥ ወንድሞች ሆይ፥ በመረቀልን በዐዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን” (ዕብ. 10፥19) እንዲል።

ሁለተኛው ኅጢአት በኢየሱስ ክርስቶስ ተወግዷል።

የኅጢአት ሰርየት ኅጢአት በድርጊት ከተገለጠ በኋላ ይቅርታን ማግኘት ማለት እንደ ሆነ ከላይ ተመልክተናል። የኅጢአት መወገድ ማለት ደግሞ የባሕርይ ለውጥ ማምጣት፤ የዐቋም መቀየር፤ የኅጢአትን ዝንባሌ ትቶ የጽድቅ ዝንባሌ በሕይወት መታየት፤ መጥፎ ጠባይ ወደ መልካም ጠባይ መቀየር ማለት ነው።

የብሉይ ኪዳን የእንስሳት መሥዋዕት በደም የሚደረግ ቢሆንም፤ ኅጢአትን የሚያስተሰርይ እንጂ ኅጢአትን ከሰው ሕይወት የሚያስወግድ አልነበረም። ይህ ማለት ይቅርታን ያስገኛል እንጂ፤ የሕይወት ለውጥን አይሰጥም ማለት ነው።

“የሥጋ ሕይወት በደሙ ውስጥ ነውና፤ ደሙም ከሕይወቱ የተነሣ ያስተሰርያልና በመሠዊያው ላይ ለነፍሳችሁ ማስተሰሪያ ይሆን ዘንድ እኔ ለእናንተ ሰጠሁት”። ዘሌ. 17፥11። ይህን ቃል ስናስተውለው የእንስሳት ደም ኅጢአትን ያስተሰርያል፤ ነገር ግን አያስወግድም። “የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኅጢአትን እንዲያስወግድ የማይቻል ነውና”፤ ዕብ. 10፥4።

ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ኅጢአትን የሚያስተሰርይ ብቻ ሳይሆን፤ ኅጢአትን የሚያስወግድ ጭምር ነው። ይህ ማለት የኅጢአትን ጠባይ አስወግዶ የጽድቅ ሕይወትን፤ የመታዘዝንና መልካም መሥራት

የሚያስችል ኃይልን ይሰጣል፤ ኅጢአተኝነትን ያስወግዳል፤ መንፈሳዊ ዐቋምን ይሰጣል። የቅድስና ኑሮ መኖር የምንችለው ኅጢአታችን ሲሰረይ እና ኅጢአተኝነታችን ሲወገድ ብቻ ነው።

“እንዲህ ቢሆንስ፥ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገው ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኅጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል”፤ ዕብ. 9፥26። “እነሆ የዓለምን ኅጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ”፤ ዮሐ. 1፥29። ይላል። ኢየሱስ ክርስቶስ የጽድቅ እንጂ የኅጢአት አገልጋይ አይደለም። ኅጢአትን አስወግዶ የጽድቅን ኑሮ የሚሰጥ ነው።

ጳውሎስ በገላትያ 2፥17-18 ላይ፤ “ነገር ግን በክርስቶስ ልንጸድቅ የምንፈልግ ስንሆን፤ ራሳችን ደግሞ ኅጢአተኞች ሆነን ከተገኘን፥ እንግዲያስ ክርስቶስ የኅጢአት አገልጋይ ነዋ? አይደለም። ያፈረስሁትን ይህን እንደ ገና የማንጽ ከሆነሁ ራሴ ሕግ ተላላፊ እንድሆን አስረዳለሁና” ይላል።

እንግዲህ “ኢየሱስ አድናናል” እያልን በኅጢአት የምንገኝ ከሆነ፤ ክርስቶስን የኅጢአት አገልጋይ ማድረጋችን ነው። አሁንም ኅጢአተኞች ሆነን የምንገኝ ከሆነ፤ የክርስቶስን ኅጢአት አስወጋጅነት እየገለጥን አይደለም።

በእኛ እና በእግዚአብሔር መካከል የነበረውን የጥል ግድግዳ በክርስቶስ በማመን አፍርሰነው እያለ እንደ ገና የኅጢአተኝነት ባሕርይ የሚታይብን ከሆነ፤ ያን ያፈረስነውን እንደገና እየወራነው ነው። በዚህ ጊዜ በሕግ ተጠያቂዎች ስለምንሆን ሕግ ተላላፊዎች መሆናችንን እንገልጣለን። ሕግን በምንሸር ጊዜ ከሕግ በታች እንሆናለን። ይህ የሚሆንብን ደግሞ በኢየሱስ ክርስቶስ ያለን እምነት ሲላላ እና መንፈሳዊ ኃይልን ስናጣ ነው። ዛሬም ኢየሱስ ክርስቶስ የኅጢአት አገልጋይ አይደለም፤ ኅጢአተኞች በኢየሱስ ክርስቶስ አላወቅኋችሁም የሚባሉበት ጊዜ አለ። እነዚህም ኅጢአታቸው ሳይወገድላቸው የሕይወት ለውጥ ያላገኙ፤ ንስሐ ያልገቡ እና

በክርስቶስ ስም የሚነግዱት ናቸው። ኢየሱስ ክርስቶስ እነዚህን ስለማያገለግል አያውቃቸውም። ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያውቃቸው በእርሱ አምነው ከሕግ ነጻ የሆኑትን ነው። በሌላ አነጋገር ኅጢአተኛነትን እና ዓለማዊ ምኞትን የካዱትን ማለት ነው፤ ቲቶ 2፥11። እነዚህ በሕግ አይጠየቁም። ስሕተት ቢሠሩም ጉዳያቸው በዚያው በክርስቶስ ይታይላቸዋል እንጂ፤ በሕግ አይታይባቸውም። ምክንያቱም በክርስቶስ ያመኑ እውነተኛ ክርስቲያኖች አንድ ጊዜ ቢሳሳቱ እንጂ፤ ኅጢአተኛ ዐቋም አይኖራቸውም፤ እንደ ልጆች ግን መቀጣታቸው አይቀርም፤ ዕብ. 12፥6-11፤ 1ቆሮ. 5፥4-5፤ 1ቆሮ. 11፥32። ለምሳሌ፤ አንድ አባት ልጆች እና ባሪያዎች ቢኖሩት፤ እነርሱም በአንድነት በአንድ ቤት ቢኖሩ ልጆቹንና ባሪያዎቹን የሚቀጣበት ሁኔታ አንድ አይደለም። ልጆቹን ቀጥቶ ከቤት እንዲቀመጡ የሚያደርግ ሲሆን፤ ባሪያዎቹን ግን ጨርሶ ሊያስወግዳቸው ይችላል። ባሪያ አድርግ ተብሎ የሚሠራ ነው። ልጅ ግን ያባቱን ሥራ አድርግ ሳይባል ሊሠራ ይችላል። እግዚአብሔርም ልጆቹን በክርስቶስ የሚያያቸው እና የሚቀጣቸው ሲሆን፤ በክርስቶስ አምነው ዳግም በመወለድ ኅጢአታቸው ያልተወገደላቸውን ግን በሕግ ያያቸዋል፤ በሕግም ይፈረድባቸዋል። በክርስቶስ ያመኑ ክርስቲያኖች አድርግ አታድርግ በሚለው ሳይሆን፤ በክርስቶስ ይኖራሉ። በጸጋ መልካም የሆነውን ሁሉ ይሠራሉ። እግዚአብሔር ለኛም ይህን ያድለን አሜን።

“እኔ ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኜ እኖር ዘንድ በሕግ በኩል ለሕግ ሞቼ ነበርኛ” (ቶ. 19)

በዚህ ቃል ውስጥ የሦስት ቃላትን ትርጉም እንመለከታለን፤ እነርሱም ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኜ እኖር ዘንድ፤ በሕግ በኩል፤ ለሕግ ሞቼ ነበር፤ የሚሉትን እንመለከታለን።

ሕያው ለመሆን ሞቻለሁ፤ ከዚህም በኋላ በሕይወት መኖር እችላለሁ። ሕግ ማንኛውንም ኅጢአተኛ ይገደልልኝ በማለት ይከሰሳል እንጂ፤ ምሕረትን አያደርግም። ይዳንልኝ ብሎ አይከራከርም ይሙትልኝ ብሎ ይጮኻል እንጂ። እግዚአብሔርም ቢሆን ራሱ በክብር የሰጠውን ሕግ የሰዎችን ሁኔታ እየተከተለ ሊሸረው አይፈቅድም። እግዚአብሔር ሕጉን ቢሸረው ኖሮ በኅጢአተኞች ላይ ዳኝነት ለመስጠት በተቸገረ ነበር፤ “የኅጢአት ደመወዝ ሞት ነው” ያለው እግዚአብሔር ነው። ዘሌ. 20፥9-10 ይመልከቱ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሕግን ሊፈጽም እንጂ ሕግን ሊሸር እንዳልመጣ አስተምሯል፤ ማቴ. 5፥45። ይህ ማለት ሕግን በመፈጸም እንዲሁም ሕግ የሚጠይቀውን የሞት ዋጋ በሕግ በኩል በመክፈል ሊያድነን መጥቷል ማለት ነው። በአመንዝራነት ተይዛ በፊቱ ለቀረበችው ቤት የሰጠው መልስ ሕግን ማክበሩን ያስተምረናል፤ “ከእናንተ ኅጢአት የሌለበት ይውገራት”፤ ዮሐ. 8፥5። ልብ እንበል፤ ጌታ “ይውገራት” ብሎአል። ዘሌ. 20፥10 ላይ የታዘዘውን በመሻር ማንም እንዳይወግራት አላለም። ግን ማን ይውገራት የሚወግራት ጠፋ እንጂ ጌታስ ትወገር ነበር ያለው።

እግዚአብሔር በዳኝነቱ ፍጹም፤ ለሰው ፊትም የማያዳላ እውነተኛ ዳኛ ነው። በሕጉ መሠረት ይፈርዳል። ማንኛውም ሰው በሕጉ መሠረት ይሞታል። ዛሬም ሕግ በኅጢአተኛው ላይ የይሙትልኝ ጥያቄ ሲያቀርብ እግዚአብሔር ለኅጢአተኛው ሕጉን ሊያፈርስለት አይችልም፤ በኅጢአተኛው ላይ ሕግ ይፈጸም ዘንድ ግድ ነው።

ነገር ግን ሕግ የሞት ዋጋ ጠይቆ የሞት ፍጹሜ ሊያገኝ የማይችለው በኢየሱስ ክርስቶስ ባመኑት ላይ ብቻ ነው። በክርስቶስ ቢዛነት አምነው በእግዚአብሔር ፊት የቀረቡ ምእመናን ከሕግ ነጻ ናቸው። ሕግ አንድ ጊዜ እንጂ ሁለት ጊዜ አይፈጸምም፤ ለምሳሌ፡- አንድ ሌባ ሕጉ ሦስት ዓመት እንዲታሰር ፈርዶበት ያ ኅጢአተኛ ሦስት ዓመቱን ፈጽሞ ከወጣ በኋላ በዚያው ወንጀል ሌላ ሦስት ዓመት

ታስሮ እንዲቀር አይጠየቅም። ፖሊስ በስሕተት ቢይዘው እንኳ፤ ሕግን ፈጽሜያለሁ በማለት የተለቀቀበትን ወረቀት በማሳየት ነጻ መውጣት ይችላል።

በክርስቶስ ያመኑ ክርስቲያኖችም እንደዚሁ “በሕግ በኩል ለሕግ ሞቻለሁ አሁን ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኜ እኖር ዘንድ ነጻ ወጥቻለሁ” በማለት ያመልጣሉ። ለዚህም ማሰረጃ የኢየሱስ ክርስቶስን ደም ማሳየት ይችላሉ። እግዚአብሔርም ለሕግ ክስ የሚሰጠው መልስ “አዎ ትክክል ነህ ኅጢአተኛው መሞት አለበት፤ ነገር ግን ተከላሹ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ስለ መጣ ሞቱ በመስቀል ላይ ተፈጽሟል፤ የክርስቶስ ሞት እንደዚህ ዓይነት ላሉ ሰዎች ነው። የክርስቶስ ሞት በእርሱ ላመነው ለዚህ ኅጢአተኛ ተቈጥሯል፤ እናም ሁለት ጊዜ መሞት የለበትም፤ ምክንያቱም ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ነውና” በማለት ሕጉን አክብሮ ኅጢአተኛውን ከሞት ያድናል። በሕግ በኩል ለሕግ ሞቻለሁ ማለት ይህ ነው። ስለዚህ አንዴ የሞተ ሰው ሁለተኛ አይሞትም። ሕያው ሆኖ ይኖራል እንጂ እግዚአብሔርም በመስቀሉ ላይ ያደረገው ይህን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሕግን በመፈጸሙ ራሱ የሕግ ፍጻሜ ሆኗል።

ሕግን እንዴት ፈጽመው?

1ኛ፤ በፍጹም ሰውነቱ ስንመለከተው፤ በሕይወቱ በኑሮው ምንም ስሕተት ሳይገኝበት ሕግ አንድም እንኳ አልሻረም። ጲላሎስም፤ “አንዲት በደል ሰንኳ አላገኘሁበትም” ሲል መስክሮለታል ዮሐ. 19፥6። ይሁዳም “ንጹሕ ደም አሳልፌ ሰጥቻለሁ” ብሏል፤ ማቴ. 27፥1-3። አይሁድም በደል ሲያጡበት “ቤተ መቅደሱን አፍርሱትና እኔ በሦስት ቀን እሠራዋለሁ ብሏል” የሚል ክስ ነበር ያቀረቡበት። ስለዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕግን በሕይወቱ ፈጽሟል።

2ኛ፤ ሕግ የሚጠይቀውን ዋጋ በመክፈል ሕግን ፈጽሟል። ሕግን በሕይወታቸው በኑሯቸው ያልፈጸሙ ሰዎች በሞት እንዲፈጽሙት መጻሕፍት ያዝዛሉ። በዚህም መሠረት ብዙ ኅጢአተኞች ሲሞቱ

ኖረዋል። በሰው ከመወገር ያመለጡትም ከሲኦል አላመለጡም። ሰው የመዳን ተስፋ አልነበረውም። በጣም ከባዱ ነገር ደግሞ፤ ሕግን ሁሉ የሚጠብቅ ነገር ግን በሕይወቱ በአንዱ የሚሰናከል በሁሉም በደለኛ መሆኑ ነው፤ ያዕ. 2፥10። ሕግን በሕይወቱ ሳይሸር የኖረ ሰው ፈጽሞ አልነበረም፤ ከፍርድም ነጻ የሆነ የለም። የዚህ ሁሉ ችግር ምክንያት በአንዱ ሰው በአዳም ወደ ዓለም የገባው ኅጢአት ከሰው ሕይወት አለመወገዱ ነው፤ ሮሜ 5፥12። ታዲያ ሰው እንዴት ይድናል?

እግዚአብሔር ጻድቅ ዳኛ ነው፤ ፍርዱ ጠንካራ እንደ መሆኑ መጠን፤ ፍቅሩም ከዚህ በላይ ጠንካራ ነው። ሕግን ፈጽሞ ኅጢአትን የሚያስወግድ አንድያ ልጁን ላከልን። ክብር ምስጋና ለእርሱ ይሁን አሜን።

ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ኅጢአተኞች በመስቀል ላይ ሞተ የኅጢአት ደመወዝ (ዋጋ) ወይም አፈጻጸም ሞት ስለ ነበረ፤ አንዱ ስለ ሁሉ ሞተ፤ ሮሜ 6፥23፤ 2ቆሮ. 5፥14። ሕግም በሕይወቱ እንደ ሆነው ሁሉ በሞቱም ተፈጸመ። መጻሕፍት የእግዚአብሔር ጽድቅ የሚሉት ይህን ነው፤ እርሱም ክርስቶስና ሥራው ነው። እርሱ የሕግ ፍጻሜ ነው። “የእግዚአብሔርን ጽድቅ ሳያውቁ የራሳቸውንም ጽድቅ ሊያቆሙ ሲፈልጉ፤ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገዙም። የሚያምኑ ሁሉ ይጸድቁ ዘንድ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ነውና”፤ ሮሜ 10፥4።

እግዚአብሔር በኅጢአት ላይ መፍረዱ ጻድቅ ዳኛና ከኅጢአት ጋር የማይተባበር ቅዱስ መሆኑን የሚያስረዳ ሲሆን፤ የኅጢአትን ፍርድ በእያንዳንዱ ኅጢአተኛ ላይ ሳያደርግ፤ በአንድያ ልጁ ላይ ማድረጉ፤ ይህን በመስቀል ላይ የተፈጸመው ፍርድ ለሚያምኑ ሁሉ መቈጠሩ ከመታወቅ በላይ የሆነውን ጥልቅ ፍቅሩን ያስረዳል። ጠቅለል ባለ አነጋገር እግዚአብሔር እውነተኛ ዳኛ እና ፍጹም ፍቅር ያለው አምላክ ነው። በቅዱስነቱ ይፈርዳል፤ በፍቅሩ ደግሞ ያድናል። እናመሰግናለን!

ሰለዚህም፤ “አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል፤ እርሱም፤ ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው፤ ልዩነት የለምና፤ ሁሉ ኅጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጉድለውታቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ” ተብሎ ተጻፈ፤ ሮሜ 3፥21-24።

ሐዋርያው፤ “እኔ ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኜ እኖር ዘንድ በሕግ በኩል ለሕግ ሞቼ ነበርና። ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ፤ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል፤ አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው”፤ አለ ገላ. 2፥20።

በክርስቶስ ያመነና በጥምቀት በክርስቶስ ሞት የተባበረ ከክርስቶስ ጋር እንደ ተሰቀለ፤ ለሕግ እንደ ሞተ ይቈጠራል፤ በውሃው ውስጥ ገብቶ ሲወጣ ዐዲስ ሕይወት እንዳገኘ እና ከዚህ በኋላ በሕይወት ለመኖር ማኅተመ መንፈስ ቅዱስን እንደ ተቀበለ ወይም የርስቱን መያዣ እንዳገኘ ያመለክታል፤ ኤፌ. 1፥13። ጳውሎስ እንዳለው በክርስቶስ ያመነ ክርስቲያን ከዚህ በኋላ የሚኖረው ኑሮ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለው እምነት ነው። ይህ እምነት እስከ ፍጻሜ ድረስ በአማኙ ውስጥ መኖር አለበት፤ ሕያው አድርጎት ሊኖር የሚችለው ይህ እምነት ነው። በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ያለው እምነት ከሞተ (ከጠፋ) ኑሮውም ሊሞት ይችላል፤ (ያዕ 3፥15)። በክርስቶስ ያመነ ሰው እንደ ሞተ እና እንደ ተሰቀለ ሰው ለኅጢአት የሞተ መሆን አለበት። በዓለም ላይ ያለ ኅጢአት በሞተው ሰው ላይ መገለጥ የለበትም።

ለምሳሌ የሞተ ሰው አይሰርቅም፤ አይዋሽም፤ አያመነዝርም ወዘተ እንዲሁም ክርስቲያን ለኅጢአት የሞተ፤ ለጽድቅ፤ ለመልካም ሥራ፤

ለእውነት፤ ለቅድስና፤ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ወዘተ... ሕያው የሆነ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ኅጢአትን ለማስተሰረይ ብቻ ሳይሆን ኅጢአተኛ ሥጋን በመስቀሉ ገድሎ ስለ አስወገደው፤ በእርሱ የሚያምኑም ከእርሱ ጋር ስለ ተሰቀሉ ሞተዋል። ኅጢአታቸውም ተወግዶላቸዋል። አሁን በሥጋ በምድር ላይ ቢገኙም ወደ እግዚአብሔር ከመምጣታቸው በፊት ያዘወትሩት ለነበረው ኅጢአት ግን የሞቱ ናቸው። ስለዚህ እውነተኛ እምነት ያላቸውና ከኅጢአታቸው ዐርነት የወጡ ክርስቲያኖች ያ ኅጢአት ተመልሶ መጥቶባቸው በዚያ ሊኖሩ አይችሉም። በክርስቶስ ባላቸው እምነት በጽድቅ ኑሮ ይኖራሉ እንጂ። ይህን እውነት ከሚከተለው ጥቅስ እንረዳለን፡-

“እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኅጢአት እንደ ሞታችሁ፤ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደ ሆናችሁ ራሳችሁን ቊጠሩ። እንግዲህ ለምኞቱ እንድትታዘዙ በሚሞት ሥጋችሁ ኅጢአት አይንገሥ፤ ብልቶቻችሁንም የዐመፃ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለኅጢአት አታቅርቡ፤ ነገር ግን ከሙታን ተለይታችሁ በሕይወት እንደምትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ፤ ብልቶቻችሁንም የጽድቅ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ” ሮሜ 6፥11፡13። ሕይወታችን፤ ሰውነታችን የእግዚአብሔር ነው፤ ለእግዚአብሔር እናቅርበው አሜን!

የእግዚአብሔርን ጸጋ አልጥልም፤ ጽድቅስ በሕግ በኩል ከሆነ እንዚያስ ክርስቶስ በከንቱ ሞተ (ቊ. 21)።

የገላትያ የሰሕተት አስተማሪዎች ዋና ዐላማቸው የእግዚአብሔርን ጸጋ ማስጣል ነበር። ከእግዚአብሔር ጸጋ የተሻለ ነገር ያላቸው ይመስሉ ነበር። ወንጌል አንድ እንጂ ሁለት አይደለም። ወንጌል የእግዚአብሔር ሥራ ሲሆን፤ ሕግ ግን ሰው በራሱ አቅም የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት እንዲፈጽም የሚጠይቅ ነው። እግዚአብሔር

ያዳንን በራሱ ሥራ እንጂ፤ በእኛ ሥራ አይደለም፤ ይህ የእግዚአብሔር ሥራ "ጸጋ" ይባላል። “ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም”፤ ። ተብሎ ተጽፏል ኤፌ. 2፥8-9።

በመስቀሉ ላይ የሆነው ሁሉ የራሱ የእግዚአብሔር ሥራ ብቻ ነው፡፡ የጎጠኤት ደመወዝ ሞት በመሆኑ (ሮሜ 6፥23)፤ ይህን ሥራ መሥራት የነበረብን እኛ ነን፤ መሞት የሚገባን እኛ ነንና። ነገር ግን የእኛን ሥራ ኢየሱስ ክርስቶስ ሠራው፡፡ “ሥራችንን ሠርተህልናልና ሰላምን ትሰጠናለህ”፤ ኢሳ. 26፥12።

በዚህ የኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ እኛ በእርሱ በማመን ገባንበት የራሱን ሥራ የእኛ ሥራ አድርጎ ቈጠረልን።

“ነገር ግን ተቈጠረለት የሚለው ቃል ስለ እርሱ ብቻ የተጻፈ አይደለም፤ ስለ እኛም ነው እንጂ ስለ በደላችን አልፎ የተሰጠውን እኛን ስለ ማጽደቅም የተነሣውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን ለእኛ ይቈጠርልን ዘንድ አለው” ይላል ሮሜ 4፥23-14።

ይህ የመስቀሉ ሥራ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተብሎ ተጠርቷል፡፡

“አሁን ግን በሕግ እና በነቢያት የተመሠከረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለሕግ ተገልጿል፤ እርሱም ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው”፤ ሮሜ 3፥21።

የሰው ጽድቅ ብቃት የገደለው በመሆኑ እግዚአብሔርን ፈጽሞ ሊያስደስት አይችልም፤ ስለዚህ የራሱ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገለጠ።

“ሰውም እንደሌለ አየ፤ ወደ እርሱ የሚማልድ እንደሌለ ተረዳ፤ ተደነቀም፤ ስለዚህ የገዛ ክንዱ መድኃኒት አመጣለት፤ ጽድቁም

ዐገዘው። ጽድቅንም እንደ ጥሩ ለበሰ፤ በራሱም ላይ የማዳንን ራስ ቀሩ አደረገ፤ የበቀልንም ልብስ ለበሰ፤ በቅንዓትም መጐናጸፊያ ተጐናጸፈ” ይላል ኢሳ. 59፥16-17።

እንግዲህ ይህን የወንጌል እውነት ለማስጣል የሚጨመር የሰው አስተሳሰብና ጥበብ የክርስቶስን ሞት ከንቱ ለማድረግ፤ በሰይጣን የተጠነሰሰ ሴራ ነው። ሰይጣን ያለንን ነገር ለማስጣል ሌላ ከዚህ የተሻለ ነገር እንዳለ አድርጎ ይመክረናል። ሔዋንን “እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ” ሲላት ያልተነዘበችው ነገር ቀድሞውኑ በእግዚአብሔር መልክ መፈጠሯን ነበር። ሰይጣን ከዚህ የተሻለ ነገር እንዳለ አድርጎ ስለ መከራት፤ እውነት መስሏት ይህን ምክር በመቀበሏ እጇ ላይ ያለውን የእግዚአብሔር ጸጋ ጣለች።

ዛሬም ሰይጣን በመስቀሉ ሥራ ካገኘው የበለጠ በሕግ ሥራ የምናገኝ አስመስሎ እየሰበከ በእግዚአብሔር ፍቅር ያገኘውን ጸጋ ሊያስጥለን ይሞክራል። በዚህ ዓለም ላይ የሚገኙ የሐሰት አስተማሪዎች የልዩ ልዩ የሃይማኖት ትምህርቶች ዋና ዐላማቸው የክርስቶስን ሞት ከንቱ ማድረግ ነው። ወይም የክርስቶስ ሞት እኛን ለማጽደቅ በቂ እንዳልሆነ እና ሌሎች ነገሮችንም መጨማመር እንዳለብን በመስበክ ጥርጣሬን አስገብቶ ከጸጋው ሊያርቁን፤ ከክርስቶስ የቤዛነት ሥራ ይልቅ በራሳችን እንድንታመን ሊያደርጉንም ይፈልጋሉ።

ለእነዚህ የስሕተት አስተማሪዎች መልሳችን መሆን ያለበት፡-

“የእግዚአብሔርን ጸጋ አልጥልም፤ ጽድቅስ በሕግ በኩል ከሆነ እንዲያስ ክርስቶስ በከንቱ ሞተ” ነው። ከኢየሱስ ክርስቶስ ሞት በቀር ሌላታችን የምንችልበት አንዳች ነገር የለንም። ወደ ቅድስት ቅዱሳን ለመግባት ድፍረት ያገኘው በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት እንጂ በእኛ መንፈሳዊ ብቃት አይደለም።

“ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ፤ በገዛ እጃችን እንደሚሆን አንዳችን እንኳ ልናስብ ራሳችን የበቃን አይደለንም” ይላል 2ቆሮ. 3፥5፡፡

በዕብራውያን መልእክት የተጻፈውም፤ የክርስቶስ ሞት ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ ብቃት እንደ ሆነን ያስረዳል።

“እንግዲህ፤ ወንድሞች ሆይ፤ በመረቀልን በዐዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን...” ይላል ዕብ. 10፥19-20።

ስለዚህ ይህን የክርስቶስን ሞት ከንቱ የሚያደርግ ወይም የሚሸፋፍን ማንኛውም እንቅስቃሴ ሁሉ ከሰይጣን እንጂ ከእግዚአብሔር አለመሆኑን ዐውቀን መንቃት አለብን። የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ሕይወታችን ነው፤ ሞታችን የተሻረው በእርሱ ሞት ነው፤ ዕብ. 2፥15። ኅጢአታችን የተሰረየው አሁንም የሚሰረየው በእርሱ ደም ነው፤ ሮሜ 3፥25፤ 1ዮሐ. 1፥7። ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ ደም የኅጢአት ስርየት የለም፤ ዕብ. 9፥23። ይህን የእግዚአብሔር ስጦታ በመጣል ራሳችንን ከጸጋው ውጭ እንዳናደርግ እንጠንቀቅ።

የገላትያ መልእክት ምዕራፍ 3፥1-29

ገላትያ 3፥1-5

“የማታስተውሉ የገላትያ ሰዎች ሆይ፤ በዐይኖችህ ፊት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰቀለ ሆኖ ተሥሎ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚም ያደረገባችሁ ማን ነው? ይህን ብቻ ከእናንተ እንድማር እወዳለሁ፤ በሕግ ሥራ ወይም ከእምነት ጋር በሆነ መስማት መንፈስን ተቀበላችሁን? እንዲህን የማታስተውሉ ናችሁ? በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን? በውኑ ከንቱ እንደ ሆነስ እንደዚህ ያለ መከራ በከንቱ ተቀበላችሁን? እንግዲህ መንፈስን የሚሰጣችሁ በእናንተም ዘንድ ተአምራት የሚያደርግ፤ በሕግ ሥራ ነውን ወይስ ከእምነት ጋር በሆነ መስማት ነው?”

በዚህ ክፍል ውስጥ የጳውሎስን ዐምስት ጥያቄዎች እንመልከት፡-

- = ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚም ያደረገባችሁ ማን ነው?
- = መንፈስ ቅዱስን የተቀበላችሁት በሕግ ነው ወይስ በእምነት?
- = በመንፈስ ጀምራችሁ በሥጋ ትፈጽማላችሁን?
- = መከራን የተቀበላችሁት በሕግ ነው ወይስ በእምነታችሁ ምክንያት?
- = እግዚአብሔር ተአምራትን የሚያደርግ ከመስማት በሆነ እምነት ወይስ በሕግ?

የገላትያ ክርስቲያኖች ኢየሱስ ክርስቶስን ከመውደዳቸው የተነሣ በልባቸው ላይ እንደ ተሰቀለ ሆኖ ተሥሎባቸው ነበር፡፡ ይህ ሥዕል በግድግዳ ላይ ሳይሆን በልባቸው ላይ የተሣለ እንደ ነበር እናስተውል። ጳውሎስ በግድግዳ ላይ ስለ ተሣለ ሥዕል እየተናገረ አለመሆኑን “ልጆቼ ሆይ ክርስቶስ በእናንተ እስኪሣል ድረስ ዳግመኛ ስለ እናንተ ምጥ ይዞኛል” ከሚለው ዐሳቡ መገንዘብ ይቻላል፤ ም 4፥19።

የክርስቶስ መከራ በዐይነ ልቦናቸው ሁልጊዜ ይታያቸው ነበር። የመስቀሉ ምስጢር በአእምሮአቸው ስለ ተቀረጸ የነቁና ከጨለማ